INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN

USUM REGIÆ SCHOLÆ

Weſtmonaſterienſis.

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis*, *Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1684.
CUM PRIVILEGIO.

Bt from Lawson
Cat. 154/340

Vels. A3 f. 1135

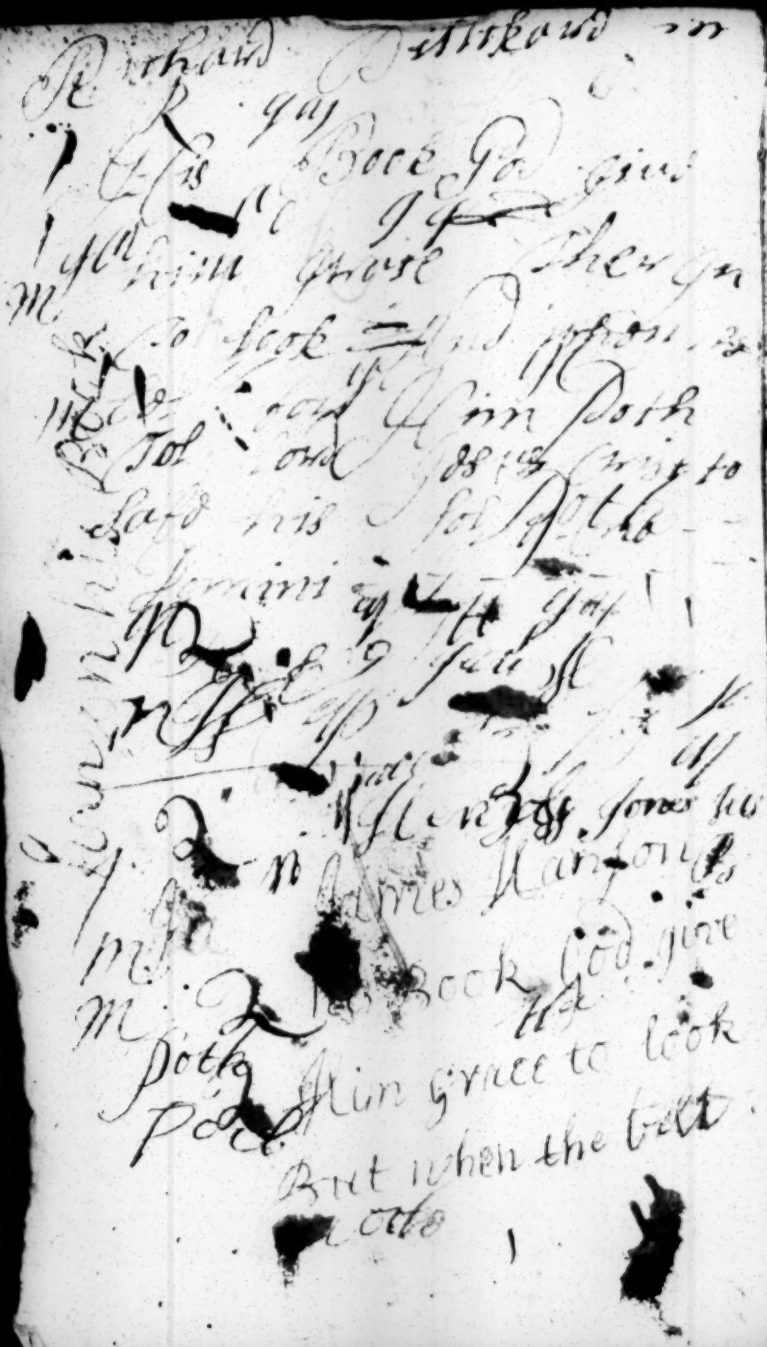

INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN

USUM REGIÆ SCHOLÆ

Weſtmonaſterienſis.

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis, Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1684.
CUM PRIVILEGIO.

Studium

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἱστείων συναγωγὸς πυχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, κὴ μέτροις ἐφιστάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehâc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

BODLEIAN LIBRARY 25 FEB 1959

Græ-

Græcorum Literæ.

Figura.	*Nomen.*	*Poteſtas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ſ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν	Epſilon	e breve
Ζ ζ ʒ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμϐδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ⌉	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὐ ψιλὸν	Y pſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	O mega	O magnum

Ex literis ſeptẽ ſunt vocales, Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακραὶ, η, ω. / Breves, βραχέα, ε, ο, / Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, α, ε, ο. / Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ, προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω. / Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ᾳ, οι, υ. / Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ῃ, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι. / Immutabiles, ει, ᾳ, υ.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ. / Medias, μέσα, β, γ, δ. / Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλαὶ, ζ, ξ, ψ. / Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt; lenis ψιλὸν, asper δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aspirantur. Sed si medio ῥ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἐῤῥώσω vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [᾽]

Rejiciuntur per Apostrophen vocales, α, ε, ι, υ, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Dat. Acc.
Masc. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς,
Fœm ἡ, τῆς, τῇ, τὴν,	τὰ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς,
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

Articulus Subjunctivus.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Dat. Acc.
Masc.	ὃς, οὗ, ᾧ, ὃν,	ὣ, οἷν,	οἳ, ὧν, οἷς, οὓς,
Fœm.	ἣ, ἧς, ᾗ, ἣν,	ἃ, αἷν,	αἳ, ὧν, αἷς, ἃς,
Neut.	ὃ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὣ, οἷν.	ἃ, ὧν, οἷς, ἅ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini; ut ὁ Αἰνείας, Æneas, ὁ Χρύσης, Chryses: sed ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὴν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνεία, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὴν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύση.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσα.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, Judex. Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὴν κριτὴν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κριτὰ, Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plur.

Plur. Nom. οἱ κεῖται, Gen. τῶν κειτῶν, Dat. τοῖς κείταις, Acc. τοὺς κείτας, Voc. ὦ κεῖται.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων.

In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet α, η, ω, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α ut ὁ Θωμᾶς, τῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poëticè sæpe usurpatur pro Nominativo.

Nomina in
- της, ut μητίετης consiliarius, Gentilia, ut Σκύθης Scytha, Poëtica in της, ut κυνώπης impudens, Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τείρω tero, formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ Σκύθα.

Secunda Declinatio.

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα, musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, In reliquis, ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat. τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θάλασσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν. Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν. Voc. ὦ τιμά.
Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.
Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ. Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in σα, θα, εα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in ᾳ: sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur cùm vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut ζυγὰ janua, ζυγῳφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes, ς & ον. ς masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. N. A. Vo. τὼ καρπώ, Gen. Dat. τοῖν καρποῖν.

Plural Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Siug. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plur. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poëticè Dativus & Accusativus singularis & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum; ut παρδένι *pro* παρθένῳ, ἄσεσσι *pro* ἄσεσι, σάκεσσι *pro* σάκεσι. *pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔει *pro* ἔειον, *lana: & nonnullis φι & φιν adjungitur, ut* στράτοφι *pro* στράτῳ, *exercitus.*

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes ως & ων. ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων, fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ Μειέλεως, Gen. τῦ μελέλεω, Dat. τῷ μελέλεῳ, Acc. τὸ μελέλεων, Voc. ὦ μελέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μελέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μελέλεων, Voc. ὦ μελέλεω.
Plur. Nom. οἱ μελέλεῳ, Gen. τῶν μελέλεων, Dat. τοῖς μελέλεως, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μελέλεῳ.
Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔυγεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεω.
Plur. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεως, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄθως, ἄθω, *Athos mons,* ἕως, ἕω, *aurora,* κέως, κέω, *Ceos insula,* κῶς, κῶ, *Cos insula,* λαγὼς, λαγὼ, *lepus.*

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀζήρω *pro* ἀζήρων. *Unicum est nomen hujus Declinationis in ως, neutrius generis,* τὸ χρέως *debitum.*

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ. genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πατὴν, Gen. τῦ πατῆνος, Dat. τῷ πατῆνι, Acc. τὸ πατῆνα, Voc. ὦ πατὴν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ πατῆνε, Gen. & Dat. τοῖν πατήνοιν, Voc. ὦ πατῆνε.
Plur. Nom. οἱ πατῆνες, Gen. τῶν πατήνων, Dat. τοῖς πατῆσι, Acc. τοὺς πατῆνας, Voc. ὦ πατῆνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα. Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.
Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα. Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Accuſativus deſinit in α.

Excipiuntur:
- Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accuſativum in ιν & ω, ut ὁ ὄφις ſerpens, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.
- Gravitona in ις & υς non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλυς Advena, τὸν νέηλυδα & νέηλυν.
- Nomina in αυς & υς formant accuſativum in αυν & υν, ut γραῦς anus, γραῦν, βοῦς bos, βοῦν, Poëticè βόα. Sed πούς pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Excipiuntur:
- Quæ declinantur per εν∫Θ in genitivo, & adjectiva in λω & εις, vocativum enim formant in εν, ut ὁ χλὴ ἡ τέρεν, ὦ τέρεν tener; ὁ χαείεις gratioſus, ὦ χαείεν & ὦ χαείει.
- Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ· & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater. ὁ δαὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, ſalvator, ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ.
- Nomina in δς & υς abjiciunt σ, ut βασιλεύς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter πούς pes, ὦ πούς, & ὀδούς dens, ὦ ὀδούς, ad differentiam adverbii πού ubi, & ὀδοῦ obiter.
- Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς, botrus, ὦ βότρυ, ὄφις ſerpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe Σαλαμίς.
- Quædam pollyſyllaba compoſita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀ∫αμέμνων, ὦ Ἀ∫άμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo ſingulari aſſumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo ſingulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ, Arabs, Ἄραψι· βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus, κόραξι.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut τιθέντι τιθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα & μητέρα tantùm leguntur, quia πάτρα patriam & μήτρα matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando ος in εσι vel εσσι· ut ἥρωος, ἡρώεσι, & ἡρώεσσι, heros: ἔπεος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel φιν, ut στῆθος, pectus, στήθεσφι· μελεδὼν, cura, μελεδονόφι· suntque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, τοῦ αἴαν pro αἴαντος. In Dativo τῇ δαΐ pro δαΐδι, pugnæ; παράκοιτι pro παρακοίτιδι, uxori; τῷ ἱδρῶ pro ἱδρῶτι, sudori. In Accusativo, τὴν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, τὴν ἱδρῶ pro ἱδρῶτα, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν, Laodamas, Αἴα pro Αἴαν, Ajax.

Nominibus & verbis in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέουσιν ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante ος Genitivi, quæ hîc subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος, *litera.*
ι. τὸ μέλι, τος, *mel.*
υ. τὸ γόνυ, υος, *genu.*
τὸ ἄστυ, εος, *urbs.*
ω. ἡ λητὼ, όος, *Latona.*
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, *Pæan.*
τὸ τύψαν, αντος, *quod verberaverit.*
εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum.*
τὸ χαρίεν, εντος, *gratiosũ.*
ην. ὁ ἕλλην, ηνος, *Græcus.*
ὁ ποιμὴν, ένος, *pastor.*
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *radius.*
ον. τὸ μεῖζον, ονος, *majus.*
τὸ τύπτον, οντος, *verberans.*

ουν. τὸ δίπουν, οδος, bipes.
τὸ τυποῦν, οῦντος, verberaturum.
υν. ὁ μόσυν, υνος, turris.
τὸ ζευγνὺν, νύντος, jungens.
ων. ὁ κλὼν, ωνὸς, ramus.
ἡ χελιδὼν, όνος, hirundo.
ὁ Ξενοφὼν, ῶντος, Xenophon.
ὁ δράκων, οντος, draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακος, thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος, rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος, rapax.
ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος, ala.
ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, ηκος, vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος, hepar.
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, pediculus.
ἡ χεὶρ, χειρὸς, manus.
ηρ. ὁ σὴρ, ηρὸς, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος, servator.
ὁ αἰθὴρ, έρος, æther.
ὁ ἀνὴρ, έρος & ἀνδρὸς, vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, cor.
υρ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ. ὁ φῶρ, ωρὸς, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντος, Ajax.
ὁ μέλας, ανος, niger.
ἡ μονὰς, άδος, unitas.
τὸ γῆρας, ατος, senectus.
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς, convivium.
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδὸς, puer, puella.
αυς. ἡ ναῦς vel νηῦς, αὸς vel ηὸς, navis.

εις. ὁ κτεὶς, ενὸς, pecten.
ὁ χαρίεις, εντος, gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, clavis.
εὺς. ὁ βασιλεὺς, έος, rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος, vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, ενεος, Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, ιος, serpens.
ὁ Πάρις, ιδος, Paris.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, avis.
ος. τὸ τεῖχος, εος, murus.
τὸ τετυφὸς ότος, qui verberavit.
ους. ὁ καὶ ἡ βοῦς, οὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος, placenta.
ὁ ὁδοὺς, όντος, dens.
ὁ ποῦς, οδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς. ὁ μῦς, μυὸς, mus.
ὁ πέλεκυς, εος, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδος, chlamys.
ὁ ζευγνὺς, ύντος, jungens.
ἡ κόρυς, υθος, & υος, galea.
ως. ὁ γέλως, ωτος, risus.
ἡ αἰδὼς, όος, pudor.
ὁ Τρὼς, ωὸς, Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, ἁλὸς, sal.
ἡ ἅλς, ἁλὸς, mare.
νς. ἡ ἕλμινς, νθος, tinea.
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρτος, beatus.
ψ. ὁ ὠψ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραψ, βος, Arabs.
ἡ κατήλιψ, φος, scala.

Quinque

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ serventur, ut τείχεϊ, τείχει· vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur, ut τειχέα. τείχη.

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes: in ης masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τριήρης, triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus; in ες & ος neutrius, ut τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, ους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, ει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, η, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, η, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοσθένεε, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, ης, Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, ης, Voc. ὦ Δημοσθένεες, ης.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους, Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος, ους, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθέϊ, εῖ, Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, η, καὶ τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, η, Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, η.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες εἶς, καὶ τὰ ἀληθέα ᾶ, Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς καὶ τοῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας εἶς, καὶ τὰ ἀληθέα ᾶ, Voc. ὦ ἀληθέες εἶς, & neut. ἀληθέα ᾶ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτος, in quibusdam casibus parasyllabicè inflectuntur: ut ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ Ἀριστοφάνευς, Aristophanes: ὁ ἑσπερίτης, τοῦ ἑσπερίτου.

Nomina quæ desinunt in ης purum contrahuntur Atticè in Accusativo in α, ut ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, *ingeniosus Accus.* τὸν καὶ τὴν εὐτυχέα, εὐτυχᾶ.

Secunda declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφιε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιϊ, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπιε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν, Voc. ὦ σινήπιε.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regula.

Casus Attici accentum habent in Antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ας, ut βασιλᾶς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς, Gen. τοῦ βασιλέος, Dat. τῷ βασιλεῖ, λῆ, Acc. τὸν βασιλέα, λῆν, Voc ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες εἷς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm; ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia.
Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητοῖ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. Nom. & Acc τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.
Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς. Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρς generis neutrius: ut τὸ κρέας, caro, τὸ κέρς, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέραε, κέραε κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Voc. ὦ κέραε, κέραε, κέρα.

Plural Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι. Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέραε, κέραα, κέρα.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέραος, κέρως.

Nomi-

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

'Ολοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς, mens; ῥόος ῥοῦς, fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος salvus, σῶς Att. & σῶν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.

3 Σιμόεις, σιμοῦς, σιμόεντος, σιμοῦντος πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις honoratus

5 In ηρ circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à πάϊς, puer.

6 ὁ μωσῆς, τοῦ μωσοῦ· ὁ μωϋσῆς, τοῦ μωϋσοῦ ὁ μωσεὺς μωσέως· ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως

7 ὁ θαλῆς, θαλοῦ· ὁ θάλης, θάλητος. Οἰδίπους, Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν, Gen. έου, οῦ, Dat. έῳ, ῷ.

'Ολιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: eá sunt vel

1 Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in υς, ut ἐριννύες ἐριννῦς, furiæ.

2 Imparisyllabica in ους, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in ους, ut βόες boves, βοῦς, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδὺς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδεῖ.

4 Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali; ut Accus. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες μείζοες, μείζους, Acc. μείζονας μείζοας, μείζους, Voc. μείζονα. μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita Genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ, ἐρέτμὸς remus, τὰ ἐρέτμὰ, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ, κύκλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα. μοχλὸς vectis. τὰ μοχλὰ, νῶτος dorsum, τὰ νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμὰ, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ δίφρος currus, τὰ δίφρα quibus addi potest, ὁ ϰὴ ἡ τάφρος, τὰ τάφρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini; ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compositis, ἡ πόλις civitas, τὼ πόλιε, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptota sunt
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus; τρόφι pro τρόφιμον, nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, στέλας lumen, νῶναρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ τὰν, ô amice, vel amici, ab ἔτης.

Diptôta, ἄμφω, ἀμφοῖν· οἱ φθῖες, τὼ φθῖας, placentæ: ἄττα pro ἄττινα, quædam, Nominat. & Accusat. plural.

Triptôta,

Triptôta, ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, λας, λα. τὸν ἀρνὸς, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde sanctum nomen Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦ, Ιησοῦν, Ιησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ὸς, ut ὁ διονὸς. baculus, Gen. τὸν δ, Dat. τῷ δ, Acc. τὸν υῦ.

Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita Numero.

Plurali carent ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα ἐπιτίμια, μέγαρα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & festa deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur; ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi potest γάλα lac, γάλακτος, γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Jupiter, decem habet rectos; Δεὺς, Βδεὺς, Ζὴν, Ζὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δὶς, Δὴν, Δὰν, Gen Ζηνὸς vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Διὶ, Acc. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ, indeclinabile: κρᾶς, κρατὸς, κράας, κράατος, caput. ὁ υἱὸς, τὸν υἱοῦ, ὁ υἱεὺς, τὸν υἱέως, ὁ υἷις, τὸν υἷος, υἱὸς, filius· ἡ ναῦς, νηὺς, navis, Gen ναὸς & νηὸς· μάκαρ, μάκαρς, μακάριος, felix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτυς, μάρτυρ μάρτυρος, testis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, misericordia: τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρου, Δάρεως, Δάρετος, Dares: γόνυ, γόνυος γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis: λάαος & crasi

λᾶος· ὁ λάος, τοῦ λάου, ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λᾶος, τοῦ λάεος· ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος· ὁ λᾶς, τοῦ λαός· Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos: γέλως, γέλωτος, & γέλω, risus: δόρυ hasta, δόρυος & δουρὸς per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι, Poet. δορί· δοῦρας, δούρατος. δόρος, δόρεος, δόρους.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης, ut* Πηλέως, Πηλεΐδης, *per Synæresin* Πηλεΐδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης, *& Ionicâ prod.*
  - *In άδης, cùm nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In ις vel ας, quæ fiunt à Masculinis removendo δη, ut* Νηστορίδης, Νηστορίς· ἡλιάδης, ἡλιάς.
  - *In ίνη vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ίνη vel ώνη, ut* Αδράστος, Αδράστου, Αδραστίνη· Ικάριος, Ικαρίου, Ικαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, ut Κρονίων, Πελείων, Αβρείων.

Diminu-

Diminutiva varias habent terminationes.
- Masc. in
  - ων, μωρίων, stultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus
  - σκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναυτιλος, nautila.
- Fœm. in
  - ις, κρηνὶς, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.

Neutra in
- ιον, γνωμίδιον, sententiola;
- πολίχνιον, urbecula.

Possessiva terminantur in
- κος, ut μουσικὸς, musicus, à μοῦσα.
- ιος, ut οὐράνιος, cœlestis, ab οὐρανός.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, όη, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο· ἄλλος, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος; & tria pronomina, οὗτος, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in
- ὺς, εις, οῦς formant fœmin. in
  - εῖα, εσσα, ῆ neutrum per
    - ὺ, εν, οῦν.

ut
- ὀξὺς ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χάριεν, gratiosus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, simplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ; Acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, Poët. πολλὸν, Gen. πολέος, Dat. πολέϊ, Plur. Nom πολέες, Gen. πολέων, D. πολέσι, Ac. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα. Gen. μεγάλε, μεγάλης. μεγάλε, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ. μεγάλῳ. Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα· μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger. Gen. μέλανος, μελαίνης, μελανος· τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser. Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς. Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν. πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plural. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata definunt in { ης, ις, υς, ας, ων } & formant neutrum per { ες, ι, υ, αν, εν, ον }

ut { ὁ ϰ᾽ ἡ ἀληθὴς, ϰ᾽ τὸ ἀληθὲς, verus. ὁ ϰ᾽ ἡ ἔυχαρις, ϰ᾽ τὸ ἔυχαρι, gratiosus. ὁ ϰ᾽ ἡ ἄδακρυς, ϰ᾽ τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis. ὁ ϰ᾽ ἡ πολύπους, ϰ᾽ τὸ πολύπουν, multipes. ὁ ϰ᾽ ἡ τέρμων, ϰ᾽ τὸ τέρμον, tener. ὁ ϰ᾽ ἡ εὐδαίμων, ϰ᾽ τὸ εὐδαίμον, felix.

Sic ὁ ϰ᾽ ἡ τις ϰ᾽ τὸ τι, aliquis, Gen. τοῦ ϰ᾽ τῆς τινὸς, Dat. τῳ ϰ᾽ τῇ ϰ᾽ τῳ τινὶ, Acc. τὸν ϰ᾽ τὴν ϰ᾽ τινὰ, ϰ᾽ τὸ τι, &c. τίς, τί, τίνος, quis, quæ, quid?

Quædam sunt trium generum, ut ὁ ϰ᾽ ἡ ϰ᾽ τὸ μάκαρ felix, ὁ ϰ᾽ ἡ ϰ᾽ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Car-

Cardinalia ſunt, εἷς unus, δύω vel δύο duo, τρεῖς tres, τέτταρες quatuor, quæ ſic inflectuntur.

Maſculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.
Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν una.
Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἓν unum.

Eodē modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς nemo, nullus οὐδεμία, μηδεμία, οὐδέν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω duo, Genitivo & Dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poeticè.

Sed δύο omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.

Plur. οἱ καὶ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα, Gen. τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα

A quatuor uſque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἕξ ſex, ἑπτὰ ſeptem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἴκοσι εἷς viginti unus, εἴκοσι δύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα ſexaginta, ἑβδομήκοντα ſeptuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum. *Quæ numerum centenarium ſequuntur declinabilia ſunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta,* τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι ſexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & ſic deinceps, &c.

Ordinalia ſunt quæ interrogationi πόσος. *quotus, aptè reſpondent; ut* πρῶτος primus, δεύτερος ſecundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος

ἕκτος sextus, ἕβδομος septimus, ὄγδοος octavus, ἔνατος nonus, δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τρισκαιδέκατος decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς, vigesimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus, διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, millesimus, δισχιλιοστὸς, bis millesimus, &c. μυριοστὸς, decies millesimus, δισμυριοστὸς, vicies millesimus, &c. Præterea sunt nomina distributiva, quæ dicrum spatium significant, ut τριταῖος, tertianus, τεταρταῖος, quartanus, &c. id est crumpens, aut aliquid agens die 3, 4, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1. β 2. γ 3. δ 4. ε 5. ϛ 6. ζ 7. η 8. ϑ 9. ι 10. ια 11. ιβ 12. ιγ 13. ιδ 14. ιε 15. ις 16. ιζ 17. ιη 18. ιϑ 19. κ 20. λ 30. μ 40. ν 50. ξ 60. ο 70. π 80. ϙ 90. ρ 100. σ 200. τ 300. υ 400. φ 500. χ 600. ψ 700. ω 800. ϡ 900. ͵α 1000.

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος. / ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη. / ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem mutant ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἕστερος & ἕστατος,

τος, ſed in ας per ἀντερος & ἀντατος· in υς ſæpe per ίων & ισος, ut

θετικὸν	συγκριτικὸν	ὑπερθετικὸν
Poſitivus	Comparativus	Superlativus

In
- ων, σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, modeſtus.
- ας, μέλας, μελάντερος, μελάντατος, niger.
- ους, χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, gratioſus.
- ης, εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος. εὐσεβέστατος, religioſus.
- υς, ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, ſimplex.
- υς, εὐρὺς, εὐρύτερος & εὐρείων, εὐρύταλος & εὔρυστος, latus

Comparatio irregularis.

Bonus	ἀμείνων, melior.	Optimus.
Ἀγαθὸς	ἀρείων	ἄριστος.
Ἐσθλὸς	βελτίων vel βέλτερος	βέλτιστος.
	κρείττων vel κρείσσων	κράτιστος.
	λωΐων vel λωΐτερος, λώων	λῷστος.
Καλὸς	καλλίων	κάλλιστος.
	φέρτερος	φέριστος & φέρταλος.

Malus	κακότερος	Pejor
Κακὸς	κακίων	κάκιστος
	χείρων	χείριστος
	χερείων	

pessimus.

Parvus	μικρότερος	μικρότατος, minimus.
	μείων, minor.	
Μικρὸς	ἧσσων, ἧττων	
	ἐλάσσων, ἐλάττων	ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μάττων, μέγιστος, magnus, major; maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος. turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, Poet amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος & έστατος, à poſitivis in ος.

Λάλος,

27 Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam:

- Substantiva: ut { κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτὸς αὐτότατος.
- Verbum: { Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος.
- Adverbia: { Ἄνω supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος. / Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα. / Κάτω infra, κατώτερος, κατώτατος. / Πόῤῥω longè, πορρότερος, πορρότατος. / Πέραν ultra, πραίτερος, πραίτατος. / Ἔξω extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος. / Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος.
- Præpositiones: { Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος. / Πρὸ antè, πρότερος, πρότατος, πρόατος, πρῶτος.
- Participium: { Ἐῤῥωμένος robustus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς vel ἑὸς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt ἐμαυτοῦ mei ipsius, σεαυτοῦ tui ipsius, ἑαυτοῦ sui ipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ.

Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νῶ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῶν.

Plural Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοῖ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

οὗ sui.

Sing. Nom. caret. Gen. οὗ, οἷ vel ἑοῖ, ἕ, Dual. σφωὲ, σφὲ, σφωὶν, σφὶν, Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς,	ἐμὴ,	ἐμόν.	οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο.
ἡμέτερος,	ἡμετέρα,	ἡμέτερον.	ἐκεῖνος,	ἐκείνη,	ἐκεῖνο.
νωΐτερος,	νωϊτέρα,	νωΐτερον.	αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτό.
σὸς vel τεὸς,	σὴ τεὴ,	σὸν τεόν.	ἐμαυτοῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτοῦ.
σφωΐτερος,	σφωϊτέρα,	σφωΐτερον	σεαυτοῦ,	σεαυτῆς,	σεαυτοῦ.
ἑὸς vel ὅς,	ἑὴ vel ἥ,	ἑὸν vel ὅν.	ἑαυτοῦ,	ἑαυτῆς,	ἑαυτοῦ.
σφέτερος,	σφετέρα,	σφέτερον.			

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω, Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, Gen. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, τοῦ δεῖνος & δείνατος, τῷ δεῖνι & δείνατι, τὸν δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum

Inſtitutio Græcæ

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι ſunt tredecim; ſex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, ſed intelligitur, ut accentus ſit in penultima.

Conjugationes verborum dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteriſtica eſt quæ præcedit ω vel ομαι. Sed in π], κ], μν, prior litera eſt Characteriſtica.

Characteriſticæ Cõnjugationis

Primæ	π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	Delecto.
	β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrifico.
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
	πτ τύπτω	τύψω	τέτυφα	Verbero.
Tertiæ Secundæ	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fu.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
	χ βρέχω ξω	θρέξω χα	τέθρεχα	Curro.
	κ] τίκ] ω	τέξω	τέτεχα	Pario.
Quartæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	Perficio
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾆκα	Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	Impleo
	αν πλάνω Fu.	πλάσω Præ.	πέπληκα	Fingo.
	π ὀρύπτω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυχα	Fodio.
	ζ *φράζω ξω	φράσω κα	πέφρακα	Dico.
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Pſallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Diſtrib.
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφασκα	Oſtendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα	Scindo.

Sextæ ω purum, πίω, Fut. πίσω, Præt. πέπκα, Honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut ὀιμώζω, ὀιμώξω, & alia in αυω habent σω & ξω.

In

In Activo & Medio octo ſunt tempora. Præſens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum Imperfectum, παρατατικός. Perfectum, παρακείμενος. Pluſquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoriſtus primus & ſecundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & ſecundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Paſſivo additur Paulò poſt Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις

Quinque ut apud Latinos; Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima perſona pluralis exit in μεν, prima dualis deeſt: Cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem eſt cum ſecunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præſens.

S.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει·	*Verbero.*
D.	τύπτετον, τύπτετον·	
P.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.	

Unde Imperfectum.

S.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε·	*Verberabam.*
D.	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·	
P.	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.	

Futurum primum.

S.	τύψω, τύψεις, τύψει·	*Verberabo.*
D.	τύψετον, τύψετον·	
P.	τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.	

Unde Aoriſtus primus.

S.	ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε·	*Verberavi.*
D.	ἐτύψατον, ἐτυψάτην·	
P.	ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.	

Per-

Institutio Græcæ

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. τετύφαμον, τετύφατον.
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειμον, ἐτετυφείτην.
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισ.

Aoriſtus Secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. ἐτύπεμον, ἐτυπέτην.
P. ἐτύπεμεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπε, τυπέτω. *Verbera.*
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσ.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσ.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσ.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω. *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων.
P. τετύφετε, τετυφέτωσ.

Modus

Modus Optativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι· *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην·
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι· *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην·
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην·
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus Atticis uſitatiſſimus.

S. τύψειας, τύψειας, τύψειε· *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην·
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι· *Verberaviſſem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην·
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι· *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην·
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν·

Futurum ſecundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην·
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

* *Iones addunt in tertiis perſonis ſingularibus, ut* τύπῃσι *pro* τύπῃ.

Modus Subjunctivus.

Præſens & imperfectum, ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, * τύπῃ· *Si verberem vel verberarem.*
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Inſtitutio Græcæ

Aoriſtus primus, ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoriſtus ſecundus, ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoriſtus primus, τύψαι.
Perfect. & pluſquam, τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπεῖν.

Participium.

Præſens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος· *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης·
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος· *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης·
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος· *Qui verberaverit.*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum

Perfectum & pluſquam perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπεῖντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπεῖν, τοῦ τυπεῖντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεγε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθω	πείθε	πειθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut α	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φεύζω	φεύζε	φεύζοιμι	φεύζω	φεύζειν	φεύζων
Imperf.	ἔφευζον					
Perf.	πέφευγα	πέφευγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφεύγέναι	πεφευγὼς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. α	φεύσω		φεύσοιμι		φεύσειν	φεύσων
Aor. α	ἔφευσα	φεῦσον	φεύσαιμι	φεύσω	φεῦσαι	φεύσας
Aor. β	ἔφυγον	φύγε	φύγοιμι	φύγω	φυγεῖν	φυγὼν
Fut. β	φυγῶ		φυγοῖμι		φυγεῖν	φυγῶν

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut.α	σπερῶ		σπερεῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor.α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut.β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἄκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Pluſq.	ἠκούκειν					
Fut.α	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor.α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor. β	ἤκοον	ἄκουε	ἀκοίμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut.β	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum Formatio.

Præſens.

Præſens eſt thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum eſt duplex; Syllabicum, αὔξησις συλλαβικὴ. & temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum eſt ε, cùm verbum incipiat à conſonante, tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Pluſquàm perfecto, Aoriſto primo, Aoriſto ſecundo, modi indicativi, ſed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poëtæ præponunt ε Aoriſtis, ſive à vocali, ſive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα dixi.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ poſt ε, ut ῥίπτω, ἔρριπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum eſt, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales ſunt α, ε, ο· α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam; ἐλαύνω, ἤλαυνον, veniebam; & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi ſunt, αι, αυ, οι· αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam: αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ἤυξανον, augebam: οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

Immutabiles
- Vocales
  - η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam.
  - ι, ἰξάω, ἴξαον, viſco aves capio.
  - υ, ὑβείζω, ὕβειζον, injuria affi.io.
  - ω, ὦθω, ὤθεον, impello.
- Diphthongi
  - ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
  - αι, εὐθυνω, εὐθυνον, dirigo.
  - αι, ἐτάζω, ἔταζον, vulnero.

Atticè tamen & mutatur in ηυ, εὐχομαι, ηὐχόμην, oro, orabam; & εἴδω, ſcio, pluſquam perfectum εἰδήκειν, per Syncop. εἴδειν, & Atticè ᾔδειν, ſciveram.

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α quæ augmentum non admittunt: ut ἄω, ἄον, ſpiro: ἀΐω, ἄϊον, audio: ἀηδέω, ἀήδεον, inſuetus ſum: ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, ſerpo: ἑστήκω, ſto: ἕπομαι, ſequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, ſedeo: ἑάω, ſino: ἕω, induo: ἑρύω, traho: ἐθίζω, aſſuefacio: ἑργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico: quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, aſſuefco, præteritum medium, εἴωθα, interpoſito ω.

ε ante ο non mutatur, ſed ο in ω vertitur: ut ἑορτάζω, ἑώρταζον, feſtum celebro.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum cuſtodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito: & quædam alia.

Inſtitutio Græcæ

De Augmentis compoſitorum.

Verba habent augmentum in initio, ſi componantur vel cum

- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philoſophor.
- Præpoſitione quæ non mutat ſignificationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel ſi ſimplicia nullo ſint in uſu, ut ἀνιλιζολῶ, ſupplico, ἠνιλιζόλουν· ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμοῦ, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, inſipiens ſum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpoſitionem & verbum, ſi

- Præpoſitio mutet ſignificationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno; ἀπολαύω, fruor, ἀπήλαυον.
- Componatur cum δυς & εὖ, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, diſpliceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio: niſi conſonans vel immutabilis vocalis ſequatur, ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infelix ſum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo

Præpoſitiones in compoſitis præfixæ vocalibus ſuam propriam vocalem amittunt, tam in præſenti, quam in præterito, ut παρακούω, παήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & προὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφί· προὶ autem ſæpe contrahitur, ut προέχω, πρόχω, præcedo.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi verbum incipiat ab aſpirata, ut καθάπτομαι, attingo, ἅπτω & ἅπτομαι.

Regula.

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum; *ut* τύπτε, pro ἔτυπτε.

Futurum primum

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione

Prima	in		ψω.
Secunda			ξω.
Tertia			σω.
Quarta			αω cum duplici αν & πτω cum duplici πτ in ξω, sed ζω in σω.
Quinta			λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ circumflexa.
Sexta			σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κείνω, κεινῶ, judico.

Dissyllaba in έω, formant futurum in έσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω, ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω, à θρέφω, nutrio; θρέξω, à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, *& circumflectunt* ῶ, *ut* νομίζω, νομιῶ, *arbitror*; βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, *gradior*.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω *in* σδω, *ut* κωμάσδω *pro* κωμάζω, *lascivio*; *& futura in* σω *in* ξω, *ut* βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω· *&* κλείω, *claudo*, κλείσω, κλᾴξῶ, *&* κλᾴσῶ.

Æolis

Æoles efferunt Futurum in ρω per σω, ut ὄρω concito, ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut δήω inveniam, pro δήσω, à δέω· κλεῖω, claudam, pro κλείσω· & κέω, seu κείω, cubabo, pro κέσω, à κέω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut πύψω, ἔπυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα, posui, ἔδωκα, dedi, ἧκα, misi, εἶπα, dixi, ἤνεγκα, tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut pro ἔχεσα, ἔχεα, ἔχα, à χέω fundo: ἔκαυσα, ἔκηα, à καίω, uro: ἔσεσα, ἔσεα, à σείω, moveo: ἤλεα ab ἀλέω vito: & ἤκεια, ab ἀκέω sano.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione

- Prima ψω in φα.
- Secunda ξω in χα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in χα, & σω in κα.
- Quinta λῶ, ῥῶ, ῶ in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα.
- Sexta σω in κα.

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut πύψω, τέτυφα, vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum, ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cùm verbum incipiat ab aspirata adsumit suam tenuem,

tenuem, ut θύω ſacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ρ, geminatur ρ & ε tantùm præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔρριφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut ἧκον, ἧκα.

Diſſyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α. ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Diſſyllaba in εἴνω, ἴνω, ὑνω, abjiciunt ν futuri in præterito ut κλείνω, κλενῶ, ἔκλακα, interficio: θύω, θυῶ τέθυκα ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, oſtendo, πέφαγκα. μολύνω, contamino, μεμόλυγκα.

Γρηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, etſi à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα, tantùm ſunt in uſu.

Verba incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt primam literam thematis. ut κτάομαι, κέκτημαι, poſſideo: μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κτείνω, ἔκτακα, occîdo.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo: ἐρίζω, ἔρικα, ἐρήρικα, contendo: & tertia ſyllaba corripitur, ſi numerum trium ſyllabarum exceſſerit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείβω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, ſortior, unde εἱμαρμένη, fors, fatum.

In verbis diſſyllabis primæ & ſecundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Pluſquam perfectum

Formatur à præterito mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante; ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoriſtus

Aoristus Secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti, mutando ω in ον. præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur.

- ε, η, ω, αι, αυ mutantur in α ut
  - δέρω, ἔδαρον, excorio.
  - λήβω, ἔλαβον, accipio.
  - τρώγω, ἔτραγον, comedo.
  - καίω, ἔκαον, uro.
  - παύω, ἔπαον, sedo.
  - ἔλεγον ex-, ἔβλεπον ci-, ἔφλεγον piuntur,
- ευ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ου in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut σπείρω sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ᾖδον· ἕλκω, traho, εἷλκον· & pauca trissyllaba, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθω, devasto, ἔπαρθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ξω, in γον· φράζω, φράσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verba

Verba ſextæ conjugationis carent plerumque Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito medio.

Futurum ſecundum

Formatur ab Aoriſto ſecundo mutando ον in ω circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔπτην, πτῶ.

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab Indicativo, tempora ſimilia a ſimilibus.

Paradigma Vocis Paſſivæ.

Indicativus Modus.

Præſens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτύπτεσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberatus fui, vel verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus ſum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde

* *Quatuor verba formant ſecundā perſonam in ει, βέλομαι, βέλει ὄφομαι, ὄψει· οἴομαι, οἴει· ἔομαι, ἔει· & falſâ craſi εῖ.*

Aoristus Secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti, mutando ω in ον. præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur.

- ε, η, ω, αι, αυ mutantur in α ut
  - δέρω, ἔδαρον, excorio.
  - λήβω, ἔλαβον, accipio.
  - τρώγω, ἔτραγον, comedo.
  - καίω, ἔκαον, uro.
  - παύω, ἔπαον, sedo.
  - ἔλεγον ex-
  - ἔβλεπον ci-
  - ἔφλεγον pi-
  - untur,
- ευ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ου in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut σπείρω sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ᾖδον· ἕλκω, traho, εἷλκον· & pauca trissyllaba, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθω, devasto, ἔπαρθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ξω, in γον· φράζω, φράσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verba

Verba ſextæ conjugationis carent plerumque Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito medio.

Futurum ſecundum

Formatur ab Aoriſto ſecundo mutando ον in ω circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔπτην, πτῶ.

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab Indicativo, tempora ſimilia a ſimilibus.

Paradigma Vocis Paſſivæ.

Indicativus Modus.

Præſens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτύπτεσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberatus fui, vel verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ησεσθον.
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus ſum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde

* *Quatuor verba formant ſecundā perſonam in ει, βέλομαι, βέλει ὄφομαι, ὄψει. οἴομαι, οἴει. ἔομαι, ἔει. & falſâ craſi εῖ.*

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐπέτυφο, ἐπέτυπτο *Verberatus*
D. ἐτετύμμεθον, ἐπετύφθον, ἐτετύφθην *eram.*
P. ἐτετύμμεθα, ἐπέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦμεν.

Unde paulò poſt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψη, τετύψεται *Mox verbera-*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον *bor, vel jam ver-*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται *beratus ſum.*

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη *Verberatus fui.*
D. ἐτυφθήτον, ἐτυφθήτην
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήση, τυφθήσεται *Verberatus*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον *ero vel ver-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται *berabor.*

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω *Verberare.*
D. τύπτετον, τυπτέτων
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τέτυφε, τετύφθω *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω *Verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus ϛ.

S. τύπηθι, ξ τυπήτω *Verberator tu.*
D. τύπητον, τυπήτων
P. τύπητε, ξ τυπήτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τυπτοίμι, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. *Verberatus eſſem.*
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoriſtus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus ſim,*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην. *vel fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoriſtus ϛ.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη. *Verberatus ſim,*
D. τυπείητον, τυπειήτην. *vel fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμι, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum ϛ.

S. τυπησοίμι, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò poſt futurum.

S. τετυφοίμι, τετύφοιο, τετύφοιτο. *Mox verbe-*
D. τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθην. *rarer.*
P. τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτῃ. Si verberer, vel
D. τυπτώμεθον, τυπτησθον, τύπτησθον. verberarer.
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perf. & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ. Si verberatus ſim
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον. vel eſſem,
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus β. ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. Si verberatus ſim
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον. vel fuerim vel fuero.
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus β. ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. Si verberatus fuero.
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτεσθαι.

Perf. & pluſquam, τετύφθαι.

Aoriſtus primus, τυφθῆναι.

Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.

Futurum α, τυφθήσεσθαι.

Futurum β, τυπήσεσθαι.

Paulò poſt fut. τετύψεσθαι.

PARTI-

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & pluſquam perfectum.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoriſtus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoriſtus ϵ.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum ϵ.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulo poſt futurum.

M. ὁ τελυφθόμενος, τοῦ τελυφθομένου. *Mox verberandus.*
F. ἡ τελυφθομένη, τῆς τελυφθομένης.
N. τὸ τελυφθόμενον, τοῦ τελυφθομένου.

Cognata tempora in voce Paſſiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφθο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul.p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul.p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθυ	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ὁπίθην	πίθηπι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείθην	πείθηπι	πειθείην	πειθῶ	πειθῆναι	πειθεὶς
Fut. α.	πειθήσομαι		πειθησοίμην		πειθήσεσθαι	πειθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζυ	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφραδμαι	πέφραδσο	πεφραδμένος εἴην	πεφραδμένος ὦ	πεφράδθαι	πεφραδμένος
Pluſq.	ἐπεφράδμην					
Paul. p.	πεφράδσομαι		πεφραδσοίμην		πεφράδσεσθαι	πεφραδσόμενος
Aor. α.	ἐφράδθην	φράδθηπι	φραδθείην	φραδθῶ	φραδθῆναι	φραδθεὶς
Fut. α.	φραδθήσομαι		φραδθησοίμην		φραδθήσεσθαι	φραδθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præl.	σπείρομαι	σπείρυ	σπειροίμιν	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμιν					
Aor.6.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut.6.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμιν		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμιν					
Paul.p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμιν		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor.a.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
Fut.a.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμιν		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præt.	ἀκούομαι	ἄκουε	ἀκουοίμιν	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμιν					
Aor.6.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut.6.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμιν		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul.p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμιν		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor.a.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut.a.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμιν		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa; Præsens. Præteritum. Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti mutando μαι in μλω, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμλω.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum formatur a tertia persona Aoristi ϵ, addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda: χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta: χα in γμαι, ut τέταχα, τέταγμαι. κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφρασμαι.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι, πέφαγκα, πέφαμμαι.
- Sexta κα in σμαι, si penultima præteriti sit brevis, ut τέτέλεκα, τέτέλεσμαι. μαι, cum penultima præteriti Activi sit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω, pulso: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo. κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præt. pass per σμαι, ut μαίνω inquino, μεμίασμαι, φαίνω appareo, πέφασμαι

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto mutando μαι in μην, & præfigendo ε si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & plusquam perfectũ in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cùm tertia singularis desinit in ται vel το purum: cùm vero desinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἔψαλται, ἐψάλατο. Verùm si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυπθε, τετύφατε· πέπεισαι, πεπείσθε· ἐσκέδασαι, ἐσκεδάσθε. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerunq; corripitur, ut τέθειθε, τεθείατε.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti mutando αι in ην & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur
- ἐμνήσθην à μέμνημαι, recordatus sum
- ἐρρώσθην ab ἔρρωμαι convalui,
- ἐσώσθην à σέσωσται servatus sum, quod abjicit σ.
- ἀρέσθην ab ἄρημαι, inventus sum
- ἠρέσθην ab ἤρημαι, sublatus sum
- ἐτέθην à τέθειμαι positus sum

quæ admittunt σ.

quæ cum paucis aliis mutãt η in ε.

Verba

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔστραμμαι, ἐστράφθω· & quæ abjecerant ν, poëticè hîc illud recipiunt, ut ἐκλίνθω pro ἐκλίθω inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia personâ singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda personâ præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυφαι, τετύφομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla. & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis & Futuris Medii. & Activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα à τήκω, consumbui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Medii.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
Pluſq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογὼς
Pluſq.	ἐλελόγειν					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθόμενος
Perf.	πέποιθα	πέπιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φράδου	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδόμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφραδοίμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδὼς
Pluſq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

Grammatices.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην.					
Aor. β.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. β.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπερὼς
Plusq.	ἐσπόρειν					
Fut. α.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. α.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Perf.	ἤκουα	ἤκουε	ἠκούοιμι	ἠκούω	ἠκουέναι	ἠκουὼο
Plusq.	ἠκούειν					
Fut. α.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος

Formatio

Formatio temporum in voce Mediæ.

Præsens est idem cum præsenti passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando [illegible] in ὁμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro secundo activo, vertendo ω in ομαι, ut τυψῶ, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in οῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in οῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῇ, τυποῖ.

Sing. τυποῦμαι, τυπῇ, τυποῖ. Dual. τυπούμεθον, τυποῖσθον, τυποῖσθον. Plur. τυπούμεθα, τυποῖσθε, τυποῦνται.

Excipe πομαι, bibam: ἔδομαι, edam: φάγομαι, edam, φάγεσαι, φάγεται: & Poetica illa, βέομαι, ibo: ῥέομαι, per Crasin ῥεῦμαι, ibo.

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur κ: ut λέλυκα, λέλυα, à λύω.

Iones item tollunt κ *è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut* χάω, *nascor*, γήθω, γέγαα *pro* γέγηκα: μάω, *valde cupio*, μήδω, μέμαα *pro* μέμηκα, *unde participia* γεγαὼς & γεγὼς, μεμαὼς & μεμώς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plur. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

376

Optat. Aorist. α.

Sing. τυ-φαίμλω, τύ φαιο, τύ-φαιτο. Dual. τυ-φαίμεδον, τύ-φαιδον, τυ-φαίδην. Plural. τυ-φαίμεθα, τύ-φαιδε, τύ-φαινο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed in penultima præsentis activi { ει, αι, α } mutatur in { οι, η, η }

ut { πείθω, πέπιθα, persuadeo. / φαίνω, πέφηνα, appareo. / θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔφλαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα: & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cùm χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum Activum & Præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus ϛ.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. ϛ.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulo post		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr.& Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf.& plu.	τέτροφι	τέτραφθο	τέτροπο
Aoristus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoristus β.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέποιμι	τραποίμην	τρεποίμην
Perf.& plu.	τετρόφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Aorist.α.	τρέψαιμι	τραφείην	τρεψαίμην
Aorist.β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur.α.	τρέψοιμι	τραφησοίμην	τραψοίμην
Futur.β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Paulò post.		τετραφοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf.& plu.	τετρόφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω
Aoristus α.	τρέψω	τραφῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθ
Perf.& plu.	τετροφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Aoristus α.	τρέψαι	τραφῆναι	τρέψασθ
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθ
Futur.α.	τρέψειν	τραφήσεσθ	τρέψεσθ
Futur.β.	τραπεῖν	τραπήσεσθ	τραπεῖσθ
Paulò post		τετράψεσθ	

Partici-

Participium.

	Activum	Paſſivum	Medium
Præſ. & Imp.	πείπων	πεπόμενος	πεπόμενος
Perf. & pluſ.	τεθεφὼς	τεθαμμένος	τεθοπὼς
Aoriſtus α.	πέψας	πεφθεὶς	πεψόμενος
Aoriſtus β.	πεπὼν	πεπεὶς	πεπόμενος
Futur. α.	πέψων	πεφθησόμενος	πεψόμενος
Futur. β.	πεπῶν	πεπησόμενος	πεπόμενος
Paulò poſt		τεθαψόμενος	

Verba Circumflexa ſive Contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima ſyllaba præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres ſunt circumflexorum conjugationes:

{Prima in έω / Secunda in άω / Tertia in όω} Fut in {ήσω / ήσω / ώσω} Præt. in {ηκα / ηκα / ωκα}

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ηκα & εκα cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω ſapio, φορέω geſto, χορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in ἀσω, ſcilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω permitto, θεάω ſpecto, κοπάω laboro; item triſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediate præcedat vocalis, non conſona; ut περάω tranſeo, γελάω rideo; & diſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente conſonâ, ut θλάω tundo, κλάω frango, δράω facio, formant futurum in άσω, & præte-

præteritum in αχα. Hæc tamen, καίω vel κάω uro, & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine deſcendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα: reliqua per ο.

Contrahuntur præſens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis ſolummodo præſens.

Verba circumflexa carent Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum poſt contractionem deſinunt, in prima & ſecunda conjugatione habent Aoriſtum ſecundum, futurum ſecundum, & præteritum Medium, ut δέπω, δέπῶ, ἔδεπον, δέδεπα, ſono.

In diſſyllabis primæ conjugationis, prima ſingularis, prima quoq; & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομι, πλέουσι, non πλῶ, πλῶμι, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In diſſyllabis ſecundæ conjugationis omnes perſonæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε, εο } contrahitur in { ει, ευ }

Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In ſecunda conjugatione

Si ο vel ω ſequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις *in* ᾶς, άει *in* ᾶ, *&* άειν *in* ᾶν, *ut* ὁράεις, ὁρᾶς, ὁράει, ὁρᾶ, ὁράειν, ὁρᾶν. *& Attici in bis quatuor,* ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo:* πεινῶ, νῇς, νῇ, *eſurio:* διψῶ, ᾷς, ᾷ, *ſitio:* χρῶμαι, χρᾷ, χρᾷ, χρῶνται, *utor.*

Æoles vertunt in Infinitivo ᾶν *in* αῖς, *ut* γελαῖς *pro* γελᾶν.

Poetæ

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut καξηκομῶντες, καξηκομόωντες, *à* καξηκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πμάαξ pro πμᾶξ.

In tertia conjugatione,

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel α vel ο sequitur ο, fit contractio in ϖ.

Si diphthongus vel η sequatur, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χευσόειν, χευσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.		Dual.			Plural.		
1	πτιέω, ῶ	ἑεις, ῆς	ἑει, ῆ	ἑε, εῖ		ἑο, οῦ	ἑε, εῖ	ἑϖ, οῦ
2	βοάω, ῶ	ἀεις, ᾷς	ἀει, ᾷ	ἀε, ᾶ, τον	τπν	ἀο, ῶ, μεν	ἀε, ᾶ, τε	ἀϖ, ῶ, σι
3	χευσόω, ῶ	ὁεις, οῖς	ὁει, οῖ	ὁε, οῦ		ὁο. οῦ	ὁε, οῦ	ὁϖ, οῦ

Imperfectum.

	Sing.		Dual.			Plural.		
1	ἐπτιέον, ϖν	ἐες, εις	ἐε, ει	ἑε, εῖ		ἑο, οῦ	ἑε, εῖ	ἐον, ϖν
2	ἐβόαον, ων	ἀες, ας	ἀε, α	ἀε, ᾶ, τον	την	ἀο, ῶ, μεν	ἀε, ᾶ, τε	ἀον, ων
3	ἐχεύσοον, ουν	ὁες, ϖς	ὁε, ϖ	ὁε, οῦ		ὁο, οῦ	ὁε, οῦ	ὁον, ϖν

Imperativus.

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποίεε, ει	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαε, α	αέ, ά, τω	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των	άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν
3	χρύσοε, ου	οέ, ούς	όε, οῦ	οέ, ούς	όε, οῦ	οέ, ού

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ		έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῷ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ, τον	την	άοι, ῷ, μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ, εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ		όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έη, ῆ		έω, ῶ	έη, ῆ	έω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ, τον	τον	άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.
3	χρυσόω. ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όη, ῶ		όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾷν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & Plusquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Particip.

Participium.

	Maſc.			Fœm.			Neut.	
1	ποιέων, ῶν	ἑον ⟩ ⊙, ἕν ⟩ ⊙		ποιέουσα, ἕσα	εὑσης, ὑσης		ποιέον, ποιοῦν	
2	βοάων, ῶν	ἀον ⟩ ⊙, ὧν ⟩ ⊙		βοάουσα, ὥσα	αὑσης, ώσης		βοάον, βοῶν	
3	χρυσόων, ῶν	ὁον ⟩ ⊙, ὗν ⟩ ⊙		χρυσόουσα, ὗσα	οὑσης, ὑσης		χρυσόον, χρυσοῦν	

Verbi Paſſivi Præſens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, ῦ	έη, ῆ	ἑε, εῖ	εό ὑμεθον	ἑε, εῖ	εό ὑ	ἑε, εῖ	ἑον ἕν
2	βοάε, ῶ, μαι	άη, ᾶ	άε, ᾶ, ται	αό ώμεθον	άε, ᾶ, αθον	αό ώμεθα	άε, ᾶ, αθε	άον ῶν, ϑ
3	χρυσόο, ῦ	όη, οῖ	όε, ῦ	οό ὑμεθον	όε, ῦ	οό ὑ	ός, ῦ	όον ἕν

Impërfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἐποιεό, ὑ ἑα, ῦ	ἑε, εῖ		εό ὑ	ἑε εῖ		εό ὑ	ἑε εῖ	ἑον ἕν
2	ἐβοαό, ώ, μην, άα, ῶ	άε, ᾶ, το		αό ώ, μεθον	άε ᾶ, αθον	αθην	αό ώ, μεθα	άε ᾶ, αθε	άον ῶν, το
3	ἐχρυσοό ὑ	όα, ῦ		όε ῦ	οό ὑ		οό ὑ	όε ῦ	όον οῦν

Perfect.

Perfect.	Aor. α.	Fut. α.	Paulò poſt f.

	Perfect.	Aor. α.	Fut. α.	Paulò poſt f.	
1	πεποίημαι	1 ἐποιήθην	1 ποιηθήσομαι	1 πεποιήσομαι	Omnia ut
2	βεβόημαι	2 ἐβοήθην	2 βοηθήσομαι	2 βεβοήσομαι	in Baryto-
3	κεχεύσωμαι	3 ἐχευσώθην	3 χευσωθήσομαι	3 κεχεύσωσμαι	nis.

Imperativus Præſens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, οῦ	εέ, εῖ	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βοάω, ῶ	αέ, ά, άτω	άε, ᾶ, άτον	αέ, ά, άτων	άε, ᾶ, άτε	αέ, ά, άντων.
3	χευσόω, οῦ	οέ, ό	όε, οῦ	οέ, ό	όε, οῦ	οέ, ό

Optativus Præſens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οί	έοι οῖ	έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	εοί οί	έοι οῖ	έοιν οῖν
2	βοαοί, φ μην	άοι ῷ, ρ	άοι ῷ, το	ώμεθον	άοι ῷ, άτον	ῴ, άτην	αοί ῴ, μεθα	άοι ῷ, άτε	άοιν ῷν, το
3	χευσοί, οί,	όοι οῖ	όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Perfect.

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποίῆο	οἰῆτο	οἰήμεθον	οἰῆσθον	οἰῆσθην	οἰήμεθα	οἰῆσθε	ἷεν
2	βεβοήμην	βεβοῆο	οἷτο	οήμεθον	οῆσθον	οήσθην	οήμεθα	οῆσθε	ἷεν, το
3	κεχρυσώμην	κεχρυσῶο	ὦτο	ὠμεθον	ὦσθον	ὠσθην	ὠμεθα	ὦσθε	ὦεν

Subjunctivi præſens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃ, ῇ	ῇ	ώμεθον	ῆ	ώ	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾷ, ται	ώμεθον	ᾶ, ασθον, ασθον	ώ, μεθα	ᾶτε	ῶνται.
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῶ	ώμεθον	ῶ	ώ	ῶσι	ῶν

Perfectum.

Participium.

1 πεποιῶμαι — πεποιῆ — πεποιῆται
2 βεβοῶμαι — βεβοῇ — βεβοῆται
3 κεχρυσῶμαι — κεχρυσῇ — κεχρυσῆται

} ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον. ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Infinitivus.

Præſ. 1 ποιέεσθαι, εἶναι — 2 βοάεσθαι, ᾶσθαι — 3 χρυσόεσθαι, ᾶσθαι.
Perfect. 1 πεποιῆσθαι — 2 βεβοῆσθαι — 3 κεχρυσῶσθαι.

Participium.

Præſens	1 ποιεόμενος	ούμενος	ούμη, ούμον.
	2 βοαόμενος	ώμενος	
	3 χρυσεόμενος	ούμενος	

Verbum Medium.

Aoriſtus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην.
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην.
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι.
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος.

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην.
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis ſextæ conjugationis in

- έω
- άω
- όω
- ύω

ut à

- τίθημι, pono.
- ἵστημι, ſtatuo.
- δίδωμι, do.
- ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in μι

- mutando ω ultimam ſyllabam in μι.
- vertendo penultimam in ſuam longam, ſi ſit mutabilis, ut τίθω, τίθημι.
- præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex.
- Propria cùm vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δίδωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cùm verbum incipiat à σ, ut στάω, ἵστημι.
  - cùm verbum incipiat à vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε geminato μ, ut τίθεμμι, pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, facta reduplicatione per ε, ut πιφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo passivo.

Peculiarem habent inflectionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

Sing.			Dual.				Plural.			
1	τίθημι	ης	ησι	ετον	τον	μεν	τε	σι		
2	ἵστημι	ης	ησι	ατον						
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον						
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον						

Imper-

Imperfectum.

	Sing.	Dual.		Plural.
1	ἐτίθην	ης η	ε	
2	ἵης̃ην	ης η	α	τον, την, μὴν, τε, σαν.
3	ἐδίδων	ως ω	ο	
4	ἐζεύγνυν	υς υ	υ	

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticé.

2 ἕσηκα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii, ab ἵσταω.

3 δέδωκα.

Pluſquam perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἐσταίκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoriſtus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔστησα. 3 ἔδωκα.

Aoriſtus β.

	Sing.			Dual.		Plural.	
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	ἔτην	εμὲν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημὲν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομὲν	οτε	οσαν

Aoriſtus ſecundus ſimilis eſt Imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔδων, ἔδων, & ὦ, à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præſens.

1	τίθει	ἑ		
2	ἵστα θι	ά	τω	τον, των, τε, τωσ̃αν.
3	δίδο θι	ό		
4	ζεύγνυ θι	ύ		

Aoriſtus ſecundus.

1 θὲς, θέτω. 2 στὰ θι, στήτω. 3 δὸς, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 πθείλω				εῖ
2 ἱσταίην, ης, η	ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησαν, &	αῖ	εν.
3 διδοίλω			οῖ	

Aoristus β.

1 θείλω. 2 σταίλω. 3 δοίλω.

Subjanctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πθῶ, ῇς, ῇ		ῶμεν
2 ἱστῶ, ᾷς, ᾷ,	τον, τον,	ᾶτε, ῶσι.
3 διδῶ, ῷς, ῷ,	ῶτον	ῶ

Aoristus β.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 στῶ, στῆς, στῇ, 3 δῶ, δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens.

1 πθέναι. 2 ἱσταναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνυῶναι.

Aoristus β.

1 θεῖναι. 2 στῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

	Præsens.		Aor.
1 πθεὶς	εῖσα	ἐν	1 θεὶς, θεῖσα, θέν.
2 ἱστὰς	ᾶσα	ὰν	2 στὰς, στᾶσα, στάν.
3 διδοὺς	οῦσα	ὸν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζευγνὺς	ῦσα	ὺν	

Vox Passiva.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πθεμαι		
2 ἵσαμαι		
3 διδομαι σαι, ται	μεθον, σθον, σθον	μεθα, σθε, νται.
4 ζευγνυμαι		

Imper.

Imperfectum.

Sing.	Dual.		Plural.
1 ἐπιθέμην			
2 ἱσάμην			
3 ἐδιδόμην	σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
4 ἐζεύγνυμην			

Præteritum.

1 τέθειμαι.	2 ἕσταμαι.	3 δέδομαι.

Pluſq. perf.

1 ἐτεθείμην.	2 ἑστάμην.	3 ἐδεδέμην.

Aor. α.

1 ἐτέθην.	2 ἐστάθην.	3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι.	2 σταθήσομαι.	3 δοθήσομαι.

Paulò poſt futurum.

1 τεθείσομαι.	2 ἑστάσομαι.	3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.	Dual.		Plural.
1 τίθεσο			
2 ἵστασο			
3 δίδοσο	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσ.
4 ζεύγνυσο			

Perf. & pluſq. δέδοσο.

Optativus Præſens.

Sing.		Dual.		Plural.
1 τιθείμην	εῖ			
2 ἱσταίμην	αῖ, ο, το	μεθον, σθον, σθην		μεθα, σθε, ντο.
3 διδοίμην	οῖ			

Præteritum.

Sing.		Dual.		Plural.
1 τεθείμην	εῖ			
2 ἱσταίμην	αῖ, ο, το	μεθον, σθον, σθην		μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην	οῖ			

Subjunct.

Subjunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ	ῇ, ῇ		
2 ἱστῶμαι,	ᾷ, ᾷ, ᾖ	ώμεθον, θον, θον,	μεθα, θε, νῖ.
3 διδῶ	ῷ, ῷ		

Perfectum.

1 τεθῶ	ῇ, ῇ	ῇθον,	ῇθε,
2 ἑστῶμαι,	ᾷ, ᾷ, ᾖ	ώμεθον, αθον, θον,	ώμθα, αθε, ῶνῖ
3 δεδῶ	ῷ, ῷ	ῶθον,	ῶθε.

Infinitivus. *Participium.*

Præsens.

1 τίθεθς	1 τιθέμενος	
2 ἵστασθς	2 ἱστάμενος	νη, νον.
3 δίδοθς	3 διδόμενος	
4 ζεύγνυθς	4 ζευγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐστάμην, σο, το	μεθον, θον, θην	μεθα, θε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 στά, σο, θω	θον, σθων	θε, θωσ.
3 δό		

In

In Optativo.

Aoriſtus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θεί εῖ		
2	ςαί, μην, αῖ, ο, το	μ̔θον, σθον, σθην,	μ̔θα, σθε, ντο.
3	δοί οῖ		

In Subjunctivo.

Aoriſtus ſecundus.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θῶ ῇ, ῇ		
2	ςῶ, μαι, ᾷ, ᾶ, ται,	ώμ̔θον, σθον, σθον,	ώμεθα, σθη, ῶνται
3	δῶ ῷ, ῶ		

In Infinitivo. *Participia.*

Aor. β.	Aor. β.
1 θέ	1 θέ
2 ςά, σθαι	2 ςά, μενος, μένη, μενον.
2 δό	3 δό

Formatio temporum verborum in μι.

De præſenti jam ſupra dictum eſt.

Imperfectum

Formatur à præſenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, niſi verbum incipiat ab ι poſitione longa, ut τίθημι, ἐτίθην· ſed ἵςημι, ἵςην.

Obſervatio.

Numerus ſingularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθου· ἐτίθεες, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδου. Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur, ut τίθει, ἵςα, δίδου, pro τίθετι, ἵςαθι, δίδοθι.

Aoriſtus ſecundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην· ſed ἵςην, ἔςην,

ἔσην, quod, ut præteritum ἔσαχα (quod & ἔσαα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aoristi, C. ut σβῆμι, ἔσβλω, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum. *Indicativus.*

Sing.	Dual.	Plural.
Præs. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ὁςὶ	ἐσὸν, ἐσὸν	ἐσμὲν, ἐσὲ, εἰσί.
ἐιμὶ D. ἔην, ἔει A. ἐντὶ D.		εἰμὲς D. ἐτὲ P. ἔασι I.
ἦμι Æ. ἐασὶ P.		ἐμὲν P. ἔυπι Æ.
		εἰμὲν P. ἐντὶ D.

Imp. ἰῶ, ἦς. ἦ. ἰῶ Att.	ἦτον, ἤτἰω	ἦμεν, ἦτε, ἦς.
ἔα I. ἦδα Æ.	ἦσον, ἤσην	ἦμες D. ἔς.
ἦ A. ἔηδα P.	Pleon. Pleon	Systol.
ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔτον, ἤτἰω	ἔασαν
ἔην P. ἔης P. ἔην P.	Syst. Syst.	Poet.
ἔσχον P. ἔσχες P. ἔσχε P.	ἔσον, ἔσην	ἦν Sync.
ἔον P. ἔες P. ἦς D.	Poet.	ἔσχον
εἶν P. εἶς P. ἔω P.		Poet.
ἤην A. ἔες I. ἤην P.		

Plusq. ἤμἰω, ἦσο, ἦτο ‖ ἤμεθον, ἦσθον, ἤαθην ‖ ἤμἰθα, ἦσθε, ἦντο.		
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσται ‖ ἐσόμἰθον, ἔσεσθον, ἔσθον ‖ ὁμἰθα, ἔσθε, ονται.		
ἔσομαι P. ἔσῃ P. ἔσται P.		ἔσονται P.
ἐσσῦμαι D. ἔσει A. ἔσται Sync.		
ἐσεῖσθαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖται D.		
ἔσεσθαι I. ἐσεῖται P.		
ἐσεσθαι P.		

Imperativus.

Præs. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔσω ‖ ἔσον, ἔσων ‖ ἔστε, ἔσωσαν.		
ἔσθι P. ἔσο, ἔσω P.		ἔσων.
εἶ Cras. Po. ἤτω D.		Atticé

Optati-

Optativus.

Præſ. εἴλω, εἴλης, εἴλη. ‖ εἴλησον, εἰλήτω. ‖ εἴλημεν, εἴλητε, εἴλησ᾽.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. ‖ εἶμεν, εἶτε, εἶεν Syn.

Fut. ἐσσίμαλω, ἔσσιο, ἔσσιτο ‖ &c.

Subjunctivus Præſ. ἐὰν

ὦ, ἦς, ἦ, ‖ ἦτον, ἦτον ‖ ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἶω P. εἶης, p. εἴη. p. ‖ εἴητον p. &c. ‖ εἶωμεν, p. εἴητε p. εἶωσι A. I.
ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I ‖ ἔητον, I. &c. ‖ εἶομεν Syſt. εἴωσι p.
ᾖδα Æ. ᾖσι. I. ‖ ἔωμεν I. ἔῃτε I.
ἐησι I. ‖ ὦμες D.

Infinitivus.

Præſ. ἔμεν Com. Fut. ἔσσειν.
ἔμεν I.
ἦμεν & ἧμες D.
ἔμεναι A.
ἔμμεναι Æ.
εἴμεναι P.

Participium.

Præſ ὤν, ὄσσα, ὄν. F. ἐσόμενος.
ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσσόμενος P.
εἰς Æ. ἔασα D. εἶσα Æ.
ἐν Æ.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι ‖ ἴτον, ἴτον ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴασι.
εἶδα Æ. ἴμες D. ἴασι I.

Imper. εἶν, εἶς, εἶ ‖ ἴτον, ἴτω ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴᾳς.
ἦον, ἧες, ἧε P. ἴμες D. ἔϊᾳς P.

Perf. εἶκα.

Pluſq. εἴκειν, & ᾔκειν Att. Aoriſt. α. εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual. εἰσάτην & ἐεισάτην, Att εἷᾳς 3. Plural. inde verò ἧᾳς & ἧιᾳς Poet.

Per. med. εἶα εἶας, εἶε ‖ εἴατον, εἰάτην ‖ εἴαμεν, εἴαλε, εἴασι.
ἦα, ἦας, ἦε, &c.
ἧα, ἧας, ἧε, I.

Pluſq. ἤειν, ἤεις, ἤει. ‖ ἤειτον, ἠείτην. ‖ ἤειμεν, ἤειτε, ἤειᾳς.
ἦεα I. ἦμεν, ἦτε, ἧεᾳς Att.

Aor. β. ἴον, ἴες, ἴε ‖ ἴετον, ἰέτην ‖ ἴεμεν, ἴετε, ἴεν.
ἦιον.

Fut. α. εἴσομαι.

Imperat.

Imperativus.

Præs. Ιθι vel εἶ, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἴτωϙ.

Aor. β. ἴε & Cras. εἶ, solummodo in compositis, ut ἔξει, δίει, exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Ιναι, vel εἶϑ, & ἰέναι in compositis.

Ιμεν I. Ιμεναι D. A.

Ιεμεν I. Ιέμεναι A. & D.

Ιημι, vado, eâdem plane ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subjun. ἀπιέναι in Infin.

Participium.

Ιὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut κιὼν & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ιημι, ἵης, ἵησι. ‖ ἵετον, ἵετον. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι. ἱέασι I. ἱάσι A.

Imper. Ιὴν, ἵης, ἵη. ‖ ἵετον, ἱέτην. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἵεϙ, ἵεν B.

Ιεον, ἵου, ἵεις, ἵει, contracta.

Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε, B. Dicitur etiam ἕωκα, Attic.

Aor. α. Ηκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἕηκα Att.

Aor. β. Ην, ἧς, ἧ ‖ ἕτον, ἕτην. ‖ ἕμεν, ἕτε, ἕϙ.

Fut. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ιεθι, ἱέτω. Aor. β. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativus.

Præs. Ιείην, ἱείης ἱείη. Aorist. β. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præs. Ιῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aorist. β. ὦ, ᾖς, ᾖ. ἕω, ἕῃς, ἕῃ, I. & P. εἵω, εἵῃς, εἵῃ.

Infini-

Infinitivus.

Præſ. Ἰέναι. Perf. εἰκέναι. Aor. 2. εἶναι.
Ἰέμεναι D. ἔμεναι A. D.
Ἰεμεν I. ἔμεν I.

Participium.

Præſ. Ἰείς, ἰεῖσα, ἰέν. Perf. εἰκὼς, υῖα, ὸς. Aor. 2. εἰς, εἶσα, ἔν.

Vox Paſſiva. *Indicativus.*

Præſ. Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imperf. Ἱέμην, ἵεσο. ἵετο. Aor. α. ἕθην, & εἵθην.
Perf. Εἷμαι, εἶσαι, εἷται. εἵμεθον, εἶσθον, σθον. εἵμεθα, εἶσθε, εἷνται.
ἕται A.
Pluſq. Εἵμην, εἶσο, εἶτο. *Imperativus.* Ἵεσο, ἑέσθω.
Infinit. εἶσθαι. ‖ Aor. α. ἑθῆναι & εἰθῆναι. ‖ P. A. α. ἑθείς.

Vox Media.

Aor. α. Ηκάμην, ἧκα, ἧκατο. Aor. 2. Εμην, ἕσο, ἕο & οῦ, ἕτο.
Imperativus. *Optativus.*
Præſ. Εσο, ἔσθω, &c. εἵμην, εἷο, εἷτο.
ἕο I.
οῦ A.

Subjunctivus.

Præſ. Εὰν ὦμαι, ῇ, ῆται.

Infinitivus *Participium.*
Aor. β. ἔσθαι. Aor. β. ἕμενος.

Ἵημι, Concupiſco,
Eandem habet inflectionem, præterquam quòd format Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

Præſ. Ημαι, ῆσαι, ῆται. ‖ ἥμεθον, ῆσθον, σθον. ‖ ἥμεθα, ῆσθε, ῆνται.
ἕαται 3.
ἧαται & εἵαται 1.
Imperf. Ημην, ῆσο, ῆτο. ‖ ἥμεθον, ῆσθον, ἧσθον. ‖ ἥμεθα ῆσθε, ῆντο.
P. ἧστο. ἕατο Ion.
ἧατο & εἵατο 1.

Imperativus.

Imperativus.

Præs. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus.* ἧσθαι. *Participium* ἥμενος.

Κάθημαι, inde compositum.

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην, κάθησο & καθῆσο.
κάθησαι I.
κάθη A.

Imperativus.

Præs. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθηο & κάθεο, Syst. Att. κάθου.

Κεῖμαι, jaceo.

Præs. κεῖμαι, σαι, ται. ‖ μῆν, σο, το. ‖ μεθα, σθε, νται.
κέαται I κεῖαται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται.
3 Plur. κέατο I. κεισοῦμαι & κεισεῖμαι D.
κέατο P.

Indicativus.

Ἴσημι, scio.

Præs. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι.	ἴσαμεν, ἴστον, ἴστον	ἴσαμεν, ἴστε, ἴσασι.	
ἴσαμαι D. ἴσατι D.	ἴστον Sync.	ἴσμεν Sync.	ἴσμεν D.
Imp. ἴσην, ἴσης, ἴση.	ἴστον, ἰστάτων	ἴσαμεν, ἴστε, ἴστων,	ἴστ Sync.

Imperativus.

Præs. ἴσασι, ἰστάτω. ‖ ἴστον, ἰστάτων. ‖ ἴστε, ἰστάτωσαν.
ἴσθι, ἴστω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præs. ἰστάναι, ἰστάμεναι, & ἴσμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.

Participium ἵστας, ἵστασα, ἵστ.

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præs. ἵσταμαι & ἵσαμαι, σαι, ται. Comp ὀπίσταμαι, σαι, &c.
ὀπίστη A. ὀπίσταται I.

Imper. ἰστάμην, ἵστασο, ἵστατο. Comp. ἐπιστάμην, ὀπίστασο, ατο.
ἠπιστάμην A. ὀπίστατο I. & ὀπίστω A.

Imperativus

Imperativus.

Ἵστασο. Compositum, ἐπίστασο, ἐπίσταο Io. ἐπίστω Att.

Infinitivus. *Partic.*

Ἵστασθαι, Compositum, ἐπίστασθαι. ἐπιστάμενος.
Εἶμαι, Indutus sum, ab Ἕω.
Perfect. Εἶμαι, εἶσαι, & ἕσσαι, P. εἶται & εἶσαι. Tertia P. εἵαται.

Particip. εἵμενος.
Plusq. Εἵμην, εἷσο & ἕσσο, εἷτο & εἷστο & ἕστο. Tertia pl. εἵατο.
Aor. α. Act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.
P. ἕσσα, ἕσσας, ἕσσε.
Infinitivus. Εἷσαι & ἕσσαι, quod etiam est collocare.
Aor. α. me. Εἱσάμην & ἑσσάμην, & ἑεισάμην. *par.* Ἑσσάμενος.
Φημὶ, Dico. *Indicativus.*
Præsens Φημὶ, φῂς, φησὶ, φατὸν, φατὸν, φαμὲν, φατὲ, φασί.
Φαμὶ D. φατὶ D. | φαντὶ & φατὶ D.
Imperf. Εφην, ἔφης, ἔφη, ἔφατον, τὴν, | ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασε.
Aor. β. Εφην, ἔφης, ἔφη, ἔφητον, τὴν, | ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησε.
φῆσθα Æ. ἔφαν & φὰν B.
Φῆν, φῆς, φῆ, & ἦν, ἦς, ἦ, P.
Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aorist. α. ἔφησα *Imperat.* Φάθι.
Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ. D.

Optativus.

Præsens Φαίην. Aorist. α. φήσαιμι. Futur. α. φήσοιμι.
Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infin.* φάναι. nam φᾶναι est apparuisse.
Participium. Φᾶς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præsens Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium,* Φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima persona præteriti passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μός, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γεραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A secunda Persona præteriti passivi in
  - ις, ut ποίησις, poësis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, ποιητὴς, poëta.
    - τός, ἀκουστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κός, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - τυς ὀρχηστὺς, saltatio.
    - τεις, ὀρχηστεὶς, saltatrix.
    - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τήριον, ποτήριον, poculum.
    - τερον, διδασκαλεῖον, Minerval.
    - Adverbia positionis in ός, ὰ, όν, ut γραπτός, γραπτὰ, γραπτόν.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - ὰς, τομὰς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, candidus, ἀλεύσσω, video; & ab Aoristo secundo, ut φυγὴ fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat. Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit. Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

tuit. Infin. δεῖν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum eſt.

Μέλει curæ eſt, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compoſitum ἀπόχρη ſufficit, ἀπέχρη ſufficiebat. Fut. ἀποχρήσει ſufficiet, Aor. 1 ἀπέχρησε ſuffecit. Inf. ἀποχρῆν ſufficere.

Paſſiva imperſonalia ſunt, συμβέβηκε accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis eſt, à πεπρωμαι definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva ſunt, quæ ſolùm uſque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & ſi quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præſens non eſt in uſu.

Illa autem ſunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε ſolùm, vel cum immutabili: ut ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω· præter θνήσκω, quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut χιάθω· έθω, ut τελέθω· ύθω, ut μυθύθω· θω cum implicatione conſonantis, ut ἄκθω.

Ύνω, hyperdiſſyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdiſſ. facientia verba in μι, ut χερανύω, ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στρεννύω.

Item quæ ante ω duas habent conſonantes, quarum altera eſt liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purum deſinunt, præcedente ι diphthongo, ut ἀῤῥήω.

Quæ in δω, ſi præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in είω, derivata à præſenti vel futuro: ut à τελέω, τελείω ἐτέλεσον· γαμέω, γαμήσω, γαμησείω· à δρέψω, δρέψω, δρεψείω· ὄπτω ὄψω, ὀψείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω· quæ appetentiâ connotant, edere, cernere, cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω, αὐξῶ, αὔξω, ηὔξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω; quæ à circumflexis ſuis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι: ut μύω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, τίκτω· ὀνέπω, ὀνίσπω· γένομαι γίγνομαι. at ἔπω, ἕσπω, ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμενος pro ἑσπόμενος.

Verba Anomala.

A.

Miror Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. ἠγάσθην, aor. α. med. ἠγασάμην.

Ago Ἄγω, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον.

Sicco Ἀζω, aor. 1. ἄσω, & ἀάσω.

Frango Ἄγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἶχα, Att. ἀγήοχα, aor. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitat. unde ἔαγα, Att. & κατέαγα.

Dico Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Cano Ἀείδω, fut. ᾄσω, aor. 1. ἦσα. Ἀέω placeo, præt. med. ἧδα & ἔαδα.

Capio Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.

Eligo Αἱρέομαι, fut. αἱρήσομαι, præt ᾕρημαι, aor. 1. ᾑρήθην, aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inusit.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2. med. ᾐσθόμην, ab αἰσθέομαι αἰσθύμαι inusit.

Arceo Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.

Erro Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ἤρα, aor. 2. ἦρον, præt. ἦρκα.

Capior Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2. ἅλων, ἅλως, ἅλω, & ἐάλων Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium ὁ ἁλούς, τὸ ἁλόν.

Consumo Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco

Pecco Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω, inuſitato.

Induo Αμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.

Renuo Αναίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἠνηναμίω.

Aperio Ανοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt med. ἀνέῳγα, paſſ. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθην.

Lego Αναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι inuſitato.

Odio ſum Απεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt ἀπήχθημαι, aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέσμαι, θεσθαι, inuſitato.

Admoneo Αναμιμνήσκω, fut ἀναμνήσω, aor. 1. ἀνεμνήσθην.

Renuo Απαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.

Perdo Απολέω, λῶ, & ἀπόλλυω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολλέσω, præt. ἀπόλωλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt med Attice ἀπόλωλα.

Privo Απαυράω, ῶ, aor. 1. ἀπηύρα.

Placeo Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro Απίζω, fut. ἀπίξω.

Ægre fero Αχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.

Augeo Αυξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ἤυξησα.

Triſtor Αχω, præt. ἄκαχα.

B

Mitto Βάλλω, fut βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.

Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβην, à βῆμι inuſit.

Germino Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.

Vivo Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, participi. ὁ βιὸς, à βίωμι.

Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.

Volo Βέλομαι, fut. βεβλήσομαι, præt. βεβέβλημαι, pluſq. ἐβεβλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.

Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω.

(orem

Γ

Duco ux- Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.

Gigno Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1. med. ἐγεινάμην.

Lætor Γήθω, f. γήσω, p. med γέγηθα, & γηθέω, ῶ, γηθήσω.

Senesco Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ.

Fio, sum Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med. ἐγενησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην, à γενάομαι inusit. p. med. γέγονα, à γείνω, γενῶ.

Cognosco Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγωνα, exauditus sum, pro γέγνωα, per Metath. Eustath

Vigilo Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, plusquam, ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio Δαίω, fut. δαήσω, à δαέω, præt. med. δέδηα, aor. 2. ἐδάην.

Divido Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαΐω, fut. δαΐσω, præt. δέδασμαι, & δεδαίημαι, aor. 2. ἐδάην.

Mordeo Δάκνω, ἔδακνον, fut δήξω, aor. 2. ἔδακον, à δήκω.

Oportet Δεῖ, fut. δεήσει, aor, ἐδέησε, Imperf. ἔδει vel εἴδει, Infin. δεῖν.

Timeo Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδεικα, med. δέδοικα, Ionicè δέδια, plusq. ἐδεδίειν, Imperat. δέδιθι, ab inusitato δέδιμι.

Rogo Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην, à δεέομαι, δεῦμαι.

Suscipio Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo Δέω, δήσω, δέδηκα, aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.

Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω, à διδάχω, aor. 1. ἐδίδαξα.

Aufugio Διδράσκω, & διαδιδράσκω, A. 1. διέδρα & ἀπέδρα.

Existimo Δοκέω, ῶ, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δέδόκηκα, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Facio Δράω, ῶ, fut. δράσω, præter. δέδρακα, aoriſt. 1. ἔδρασα.

Subeo Δύω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν. & ἀνέδυν.

Poſſum Δύναμαι, δυνάσαι, & δυνῇ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, aor. 1. ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήσθην, ſeu ἠδυνήσθην, à δυνάω.

E

Sino Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἴασα.

Cucurri Ἔδραμον, à τρέχω, δραμοῦμαι, aor. 2. ἔδραμον, a δρέμω.

Edo Ἔδω vel ἐδέω, præt. ἐδήδοκα.

Volo Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solitus ſũ Ἔθω, præt med. εἴωθα, pro εἶθα per pleonaſm. ω.

Excito Ἐγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.

Infundo Ἐγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, aor. 1. ἐνέχεα, & ἐνέχευα, Æolicé.

Polliceor Ἐγγυάω. ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἴδω, fut. εἴσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, aor. 2 εἶδον, poët ἴδον ſine ε præt. infin εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδηκέναι & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, aor. 1. & εἶπον, aor. 2. ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ἐλαυνω fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, præt. ἤλακα, At. ἐλήλακα, aor. 1 ἤλασα, perf. paſſ. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι. aor. 1 ἐλάσθην, particip. ἐλασθείς.

Venio Ἐρχομαι, vel ἐλεύσθω inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἦλυθα, At ἐλήλυθα, aor. 2. ἦλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.

Operor Ἐργάζομαι, per. paſſ. εἴργασμαι, part. εἰργασμένος, aor. 1. εἰργάσθην, fut. 1. med. ἐργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Ἔργω, præt med. ἔρρα & ἔοργα, pluſq; ἐόργειν.

Facio Ἔρδω, fut. ἔρξω, vide ῥίζω.

Dico Ἐρέω, abſolutum, futur. ἐρῶ & ἐρήσω perf. εἴρηκα.

pass. εἰρημαι, aor. 1. pass. ἐρρήθην, partic. ῥηθεὶς, imperfect. act. εἶρον.

Interrogo Ερομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus sum. Εμμορα, præt. med. à μοίρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Incendo Εμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Εμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶω, & ἔω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, plusq. ἤειν.

Speravi Εολπα, ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα, & ἔολπα.

Pereo Ἐρῶ, fut. ἐρρήσω.

Invenio Ευρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. εὕρηκα, aor. 2. εὗρον, ab εὑρέω, εὑρῶ.

Habeo Εχω, fut ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, à σχέω, ῶ inusit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζεύγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, præt. ἔζευχα.

Vivo Ζάω ζῶ, fut. ζήσω, tert. Sing ζῇ pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. pass. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ηδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 2. ἥσθην, med. ἡσάμην.

Iveram Ηειν, ἤεις, ἤει, præt. plusq. ab εἶω.

Trittavit Ηκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ημύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor 1. ἔθαψα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, aorist. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθναα, Bœot. τέθνεικα, & τέθνεια, ex quo τεθνεὼς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, P. pro τεθνηκὼς, Infin. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

I

Pervenio Ικνέομαι, ῆμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2. ἰκόμην, ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Ἵπταμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπταμαι, aor. 2. ἔπτην, ab ἵπτημι. med. ἐπτάμην, & ἐπτόμην, Infin. πτάς & πτές, partic. πτάμενος.

Eundum Ἰτέον, & pleonaſmo ἰπτέον, ab εἶμι vado, præt. act. eſſet εἶκα, paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde ἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι, aor. 1. κάθηκα.

Purgo Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco Καλέω, fut. καλέσω, & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.

Miſceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κράσω, perf. κέκρακα, Infin. κεκράς, per Sync.

Clango Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγγω, aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλαγκα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκλημαι à κλήζω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inuſitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλύω à κλύω, fut. κλύσω, perf κέκλυκα, imperf. & aor. 2. ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλύς, κλυότος.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1. ἐκόρεσα, perf κεκόρηκα à κορέω, perf. med. κέκορα.

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, aor. 2 ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suſpendo

Suſpendo Κρεμάζω fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμακα, paſſ. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον, à καταδάρθω.

Abſcondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, paſſ. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κυρσω, aor. 1. ἔκυρσα, partic. κύρσας, Æolica ſunt: eſt quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut κληρώσομαι, à κληρέω, ῶ, perfect. med. λέλογχα, quaſi à λέγχω præt. act. λέλαγχα, At. εἴληχα, aor. 2 ἔλαχον, à λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα, Att εἴληφα.

Lateo Λανθάνω fut λήσομαι à λήθω, perf. med. λέλησμαι, aor. 2. ἔλαθον, perf. paſſ λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Inſanio Μαίνομαι fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.

Diſco Μανθάνω, fut μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα aor. 2 ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι à μαχέομαι inuſit. aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut μελήσω à μέλει, aoriſt. 2. ἔμελον, per. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, præt. μέμνημαι à μνάω, pluſquam, ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μενέω inuſitato.

Miſceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην, à μίγω, inuſitato.

Abſtergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

Nuo

N

Nuo	Νέω, fut. νεύσω.
Paſco	Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo	Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticé.
Lacero	Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo	Οζω fut. ὄσω, præt med ὄδα, & Atticè ὄδωδα.
Eo	Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2 med. ᾠχόμην.
Puto	Οἴομαι & οἶμαι, οἶει, οἴει). fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην, imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.
Juro	Ομνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι, perf ὤμοκα, Atticè ὀμώμοκα.
Ululo	Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.
Abſtergo	Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω.
Debeo	Οφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὄφλω ὀφλήσω, per. ὤφληκα, aor. 2. ὤφελον, Sync. ὦφλον.
Inquino	Ονόω, fut. ὀνόσω.
Perdo vel ſpereo	Ολλύω, ſive ὄλλυμι, perf. med. ὄλα, Atticè ὄλωλα aor. 2. ὤλον, med. ὠλόμην.
Video	Οράω, fut. ὄψομαι, præt ἑώρακα.
Moveo	Ορω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt med. ὦρκα, Atticè ὄρωρκα.

Π

Patior	Πάσχω, fut. πείσομαι à πήθω. perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον à πήθω.
Acquiro	Πάομαι, ῶμαι, fut πάσομαι, perf. πέπημαι.
Populor	Πέρθω, aor. 2. ἔπραθον & ἔπερθον.
Sum vel fio	Πέλω, verbum poeticum, imperf ἔπελον, & ἔπλε, augmento remoto πέλε. Ionicè πέλεσκον, imperfect. paſſ. ἐπελόμην, ἐπέλη, & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἐπλη & ἔπλεο, Dor. ἔπλω, eras; tertia perſona ἐπέλετο Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλη, πέλε).
Extendo	Πετανύω, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπλακα, unde pass. præt. πέπλαμαι, à πεπάω inusit.

Coquo Πέπλω, fut. πέψω, à verbo Poët. πέπλω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. pass. ἐπάγλω à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπιον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, passivum πέπωμαι, à πόω, πῶμι inusitato, aor. 2. ἔπον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπλω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπλωκα, ab antiquo πλόω, aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάσσω, fut πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήσσω, aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πράσσω, fut. πρᾶσω, præt. πέπρακα: nam πρήσσω, ξω, facio.

Projicio Προΐεμαι, aor. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut ῥέξω, & Metathesi ἕρξω, aor. 1. ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐρρύηκα, aor. 2. pass. ἐρρύην, à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔρρωγα, aor. 2. pass ἐρράγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔρρωμαι, Imperat. ἐρρῶσθω.

Σ

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. pass ἔσβην, à σβῆμι, inusitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσσευα, pass. σεύομαι, præt. ἔσσυμαι, aor. 1. pass. ἐσύθην.

Putresco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo

Libo Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω inuſitato, aoriſt. 1. ἔσπεισα.

Stillo Στάζω, & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.

Gemo Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.

Iungo Σπίζω, fut. σίξω.

Privo Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.

Sterno Στορεννύω & στρέννυμι, fut στρέσω, aor. 1. ἐστόρεσα, à στορέω.

Sterno Σβωννύω & στρώννυμι, fut στρώσω, aor. 1 ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχὲς, σχέτω, à σχῆμι.

Τ

Extendo Ταννύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.

Seco Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, aor. 2. ἔταμον.

Fabrico Τάχω, aor. 2. ἔτυχον.

Liquefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Pario Τίκτω, fut τέξω aor 2 ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Solvo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Vulnero Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα, à τρόω, ῶ.

Perforo Τιτράω, fut. τρήσω à τράω.

Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλαν à τλῆμι.

Nutrio Τρέφω fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, paſſ. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δρέμω.

Timeo Τρέω, fut. τρέσω.

Comedo Τρώγω, fut φαγῶμαι, aor. 2. ἔφαγον, à φήγω.

Sum, Sortior, Nanciſcor. Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt τετύχηκα à τυχέω, aor. 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit. Υει, fut. ὕσει, aor. 1. ὕσειν.

Suſtineo Υπέχω, fut. ὑφέξω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto Υπισχνέομαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑπεσχόμην.

Dormio Υπνόω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Φ

Dico Φάσκω, imperfect ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, fut. οἴσω ab οἴω, præt. ἐνήνοχα, aor. 1. ἤνεγκα aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ὦμαι, prat. med. πέφυγα, aorist. 2. ἔφυγον.
Aio Φημὶ, fut φήσω, aorist. 1. ἔφησα, aorist. 2. ἔφλω, Infinit. φάναι.
Prævenio Φθάνω, ἔφθανον, fut φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, aorist 1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθω à φθῆμι, participium φθάς.
Tabesco Φθίνω, fut. φθίσω, à φθίω.
Corrumpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.
Cruento Φοινίκω, & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo Φείσσω, fut. φείξω, præt. πέφεικα.
Produco Φύω, fut. φύσω, prat πέφυκα, aorist. 2. ἔφυω à φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aorist. 2. pass. ἐχάρλω.
Sævio Χαλεπαίνω fut. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.
Dehisco Χάσκω, fut. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2, ἔχανον à χαίνω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω aor. 1. ἔχεα, Infin. χέαι.
Coloro Χρωννύω & χρώνυμι, fut. χρώσω, præt. pass. κέχρώσμαι.
Fundo Χυω, à χύω, fut. χύσω.
Obruo aggere Χωννύω & χώννυμι fut. χώσω à χώω, inusitato.

Ω

Pello Ὠθω & ἀθέω, fut. ὦσω, & ὠθήσω, aorist. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.
Emo Ὠνέομαι, fut ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι, & ἐώνημαι, Atticè, unde ἐωνημένος.
Concitavi Ὦρσα, ab ὀρέω, fut. ὀρέσω, aorist. 1. ὦρεσα, & per Sync. ὦρα vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æolicè.

ADVER-

ADVERBIUM.

Adverbium eſt aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc: aut derivativum in ϛι, ut ἑλληνιϛὶ Græcè, ῥωμαϊϛὶ Latinè; item in δον, ut κυπηδὸν canim.; in ην, ut κρυβδὴν ſecretò; in ει, ut παντελεῖ, omnino, prorſus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως: ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων, ὀξέως, acutè.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones ſyllabicæ, notæ ſunt ad locum; θεν, θε, de loco, θι, σι, χοῦ, χῖ, in loco; ut οὐρανόνδε ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; πάντοθι, παντα χοῦ, παντα χῖ, ubiq; ubivis. ἀει, ἐει, ἀγα, βει, δα ζα, βυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent ſignificata: ut δῆλος manifeſtus, ἀεί δηλος vel ἐεί δηλος valdè manifeſtus: νη & ν ε in cõpoſitione privant; α facilitatem, δυς difficultatem ſeu malignitatem indicat.

Αλφα in compoſitis privat, conjungit & auget; ut χάεις gratia, ἄχαεις ingratus. πάντες omnes, ἅπαντες omnes ſimul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia ſæpe adverbiaſcunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; κἀ & τε, que, ἠδὲ, poëticè, atque, κἀμέντοι, atque, κἀμὰ κἀ, quinetiam, καίτοι κἀ, atque adeò, κἀ γὰρ αὖ, rurſus etiam, ἠ μὰ, ἠδὲ poëticè, tum tum.

Connexivæ ſeu conditionales; αι cum compoſ. ἐὰν, ἂν, ἤν, κε ſi; ὥρ, εἰδὴ, εἰδήπερ, ſiquidem; ἐπίπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ ἐπειδάν, ἐπειή, ſi, cùm, poſtquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὲ, niſi; εἰ δὲ μὴ, ſin minùs, alioqui; εἰγάρ, ſi ſaltem; εἰδ' ἄρα, ſin verò.

Diſcretivæ: μὰ, quidem; ἦ verò; γε ἀπὰρ ἀλλὰ, ſed verum; μήτοι, ſane, ſed; μήτοι πε, μήτοι γε, nimirum, tamen; δέγε, δέπε, δέτοι, autem; ἦ δὴ, porrò, autem.

Adverſativæ: καίπερ, εἰ κἀ, κἂν, κἂν εἰ, etſi.

Redditivæ: ὅμως, δήπε, γεδήπε, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὴν, ἀλλὰ ἦν, at enim, ſed tamen, atqui, at verò: καίτοι, καίτοιγε, atque, ſed quanquam.

Diſ-

Disjunctivæ : ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales : γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ αὖ, γάρ που, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim ; οὐ γὰρ ἀλλὰ, enimvero ; ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα, poëticè, quid, quod ; ἐπεὶ, postquam ; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëticè, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ : οὖν, ἄρα, τοιδὴ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, οὔκουν, τοίνυν, καὶ δὴ, τοὔνεκα, poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ : ut ἆρα, num ? μῶν, nunquid ?

Potentiales : ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent : ῥα, θεν, νυ, που, τοι, προ, πω, αρ, κἂν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

- Monosyllabæ sex :
  - ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
  - εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
  - ἐκ, ἐξ } ex, { ante consonantem. ante vocalem.
  - σὺν, *cum.*
  - πρὸ, *ante.*
  - πρὸς, *ad, à, coram.*
- Dissyllabæ duodecim :
  - ἀνὰ, *per.*
  - κατὰ, *secundum, contra.*
  - διὰ, *propter, per.*
  - μετὰ, *cum, post.*
  - παρὰ, *à, apud, contra.*
  - ἀντὶ, *pro.*
  - ἐπὶ, *in, super, propter, ad.*
  - περὶ, *de, circa.*
  - ἀμφὶ, *de, circum.*
  - ἀπὸ, *à,* vel *sub.*
  - ὑπὸ, *sub.*
  - ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYN-

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & persona: ut, Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε, *Sæpe etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut, τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύω, quamvìs dualia, sæpe junguntur plurali: *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utrisque falsis. Isoc.* δύω ποιοῦ καιροὺς τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora constitue.*

Regula.

Genitivus per Antiptôsin ponitur loco Nominativi Atticè: ut, εἴθε μοι τούτου γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum substantivo casu, genere & numero consentit: ut, χρηστὸς ἀνήρ ἐστι κοινὸν ἀγαθὸν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut, κόσμιος γυνὴ, *Ornata mulier:* Ἱππότα Νέστωρ, *Eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia ferè communiter accipiuntur: ut, τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpe permutant suum substantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpe usurpantur Substantiva pro Adjectivis. ut μάγος τέχνη, *ars magica*: τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero & persona: ut χάριν οἶδα τῆς τιμῆς ἧς με τιμᾶτε, *gratias ago pro honore quo me honoratis. Halicar.*

Atticè Relativum & antecedens eodem casu ponuntur: ut χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpe per Eclipsin in nominibus propriis: ut, Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς· εἰς ᾅδου, *ad inferos*, subaudi οἶκον· & per defectum vocis ἕνεκα, ut μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis: ut τῆς ἀναιδείας, *O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primùm*, τὰ ἀρχαῖα *olim*, μέτρια *mediocriter*, ἀλυπώτατα *lætissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt: ut, δυσέρως τῆς δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*: ἄπειρος πράξεων, *rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent: ut ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodq; animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per quàm genitivum

vum adsciscunt: ut τῆ πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενεώτερον ἄλλο, *Nihil vanius curiositate.*

Nomina etiam quæ superlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*; Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significantur, in dativum transeunt: ut, φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *adversùs legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ composita: ut, σύντροφος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ similitudinem significant, etiam genitivo gaudent: ut, ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accusativus post Adjectiva.

Adjectiva, si subintelligitur κτ, accusativum regunt: ut πατρίδα Ῥωμαῖος. *Romanus patriâ.* Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφὸς, *Nemo hominum in omnibus sapiens est.*

Constructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco possessivi ponitur: ut, πατήρ μου. pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque construuntur in loco adverbiorum; ut, ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa poetica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύρω, *sum*; item verba vocandi passiva, & verba gestûs, utrinq; nominativum expetunt: Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστι ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum sunt divitiæ.*

Inſtitutio Græcæ

Obſervatio.

Verbo πυγχάνω eleganter poſtponitur participium ὢν cum alio nominativo: ut Σωκράτης πυγχάνων ὢν σοφὸς, *Socrates eſt ſapiens.* Sin participium ſequatur, omittitur ὢν: ut, Σωκράτης πυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Obſervatio.

Mutatur nominativus poſt verbum in genit. ut, Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων, i. πλούσιος, *Crœſus eſt dives.*

Genitivus poſt Verbum.

Verba incipiendi, deſinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accuſandi, parcendi, privandi, abſtinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi conſequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, τῆς ζωῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auſpicamur.*

Verba ſenſûs gaudent genitivo, præter illa quæ ad viſum pertinent. Atticè verò omnia verba ſenſûs accuſativum regunt.

Quibuſlibet verbis additur genitivus abſolutè ſumptus, ut, ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè accuſativus.

Dativus poſt Verbum.

Verba acquiſitivè poſita, item ſequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut, ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres ſequor.*

Quodvis etiam verbum admittit dativum ſignificantem cauſam aut inſtrumentum, aut modum actionis: ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accuſativus poſt Verbum.

Accuſativus ſequitur verba activa & eorum ſignificati-

sicationem habentia, ut, νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, ταυτόν ἐστι, *Mortuum curare, & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι καί με τόδε, *hoc mihi deest:* ἄρχει τῆς πόλεως καὶ τῇ πόλει, *præest civitati:* λοιδορῶ σοι καί σε, *convicior tibi:* προσκυνῶ τῷ Θεῷ καὶ τὸν Θεὸν, *adoro Deum:* cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus verò iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεποίηταί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut, Μωρῷ οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχὴν, quia dicimus, Μωρῷ οὐ πιστευόμεθα τὴν ἀρχὴν, *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpe significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπό σου, *liberor à te:* sic τελῶ, *censeor,* ἀναλαμβάνω, *recreor,* ἀναγνάμπτω, *reflector,* ῥίπτω, *jactor,* συνάπτω, *conjungor,* ἀσκῶ, *exerceor,* κρύπτω, *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt:

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσέδει, *opus est.*
- Genitivum & Dativum δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόσεστι, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo; ut λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*, ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*, πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum* vel *oratu*, ποιεῖ ναίσχρον, *factu inhonestum*.

Cùm significatur necessitas, utuntur Græci adverbiis positionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accusativum; ut, ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum: ut μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum: ut, ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum: ut, τόξων εὖ εἰδὼς, pro εἰδήμων, *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in Verbis perseverandi & desistendi: ut, ἀγαπῶν με διατέλει, *persevera me amare*: οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*: μέμνημι ἰδὼν, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in
- Exponendo, ut, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Iesus*.
- Demonstrando, ut, ὁ ποιητὴς, i.e. *summus Poeta*, pro Homero.
- Distinguendo, ut, κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς *canis ille cœlestis, non terrestris. Diogenes.*

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut, τὸ φρονεῖν, *sapientia*; τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum: ut, τὰ ἔξω, *externa*: οἱ πέλας, *vicini*: τῷ πλησίον, *vicino*.

Arti-

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, χτ', περὶ, & ſimilibus, vel cum nomine proprio, idem ſignificat quod nomen ipſum, vel comitatum; ut οἱ περὶ ἱερὰ *ſacerdotes.* οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici.* οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *ſocii Achillis.* οἱ καθ' ἀγορὰν, *cauſidici.*

Ponitur articulus præpoſitivus pro ſubjunctivo; ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimū.*

Articulus cum genitivo ſubſtantivi ſignificat poſſeſſionem; ut, τὰ μητρὸς, *facultates matris,* τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis.*

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in diviſionibus; ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *bi boni, illi mali.*

Item adverbialiter; ut, τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim.*

Articulus neutrius generis præponitur quibuſcunque dictionibus τεχνικῶς, id eſt, pro ſeipſis acceptis; ut, τὸ ἄνθρωπος, id eſt, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ ſignificant partem temporis uſurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo & accuſativo; ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte diéque,* εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλῳ ἡμέρᾳ.

De Loco.

Græci ſæpiſſimè in locis deſignandis utuntur proprio nomine loci cum præpoſitione; ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando uſurpant Adverbia

- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cælo,* Ἀθηνῶσι, *Athenis.*
- in χῆ & χῇ, ut παντάχῆ, *ubique,* πανταχῇ, *ubivis.*
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum, ut οἶκαδε, *domum,* οὐρανόσε, *in cælum,* Ἀθήναζε, *Athenas.*
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo.*

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, ſeparandi, copulandi, ordinis, cauſæ, comparationis & indignationis, genitivum poſt ſe recipiunt.

Ἀμά & ὁμῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accuſativo gaudent: ut, μὰ Δία, *non per Jovem*; νὴ Δια, *ita per Jovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accuſativo & vocativo, & eſt admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo conſtruitur, & eſt vocantis vel exclamantis.

Aliquando ſolus genitivus ponitur, omiſſo adverbio, ut, τῆ τύχης, pro ὦ τῆ τύχης, *O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὔτω ante conſonantes, & ἔτως & ἔτωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ αἴθε, εἰθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφειλον, ſeu ὄφειλον, & Aor. 2. ὤφελον, ſive ὄφελον, ſequente Infinitivo, ut, Ἦλυθες ἐκ πολέμυ, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, *Veniſti ex pugna, utinam ibi periiſſes.*

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπότε Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut, ἰδίᾳ, *privatè*, δημοσίᾳ, *publicè*, ſic & ἀρχὴν & τὴ ἀρχὴν, *in principio prorſus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅτα, ὁπότα, κἂν & ἄν pro *licèt*: ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι

Ὅπ quòd gaudet Indicativo & aliquando Optativo & Subjunctivo: ſic λόπ, καθόπ.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἐφ' ᾧ ob quod, propter quod, Indicativo & infinitivo.

Ὡς & ὥστε Subjunctivis & infinitivis inſerviunt.

Εἰ præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἄν poteſt præponi & poſtponi: cùm accipitur { λυπηκῶς, omnibus modis inſervit niſi Imperativo. / Indefinite, Subjunctivo conſtruitur, aliquando Optativo.

Ἄν ſæpiſſime redundat, aliquando deeſt.

Ἄν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpoſitiones ſunt { Sex monoſyllabæ, / Duodecim diſſyllabæ, } quæ ſerviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accuſativo.

Ἐν ſoli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ *in domo*. Sed per Eclipſin genitivo, ἐν ᾅδου, ſubaudi οἴκῳ *in domo Plutonis*.

Compoſita *in* ſignificat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς & ἐς Attice, *in* accuſativo, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam ſcribo*.

Compoſita *in* cùm accuſativo ſignificationem habet, ut εἰσάλλομαι, *inſilio*.

Ἐξ ſequente vocali, ſed ἐκ ſequente conſonante, genitivo gaudet, ut, ἐξ ἀπραξίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Compoſita auget, ἐκπίνω, *ebibo*: & idem ſignificat quod ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Atticè ſemper cum dativo, ξὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Compoſita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

Πρὸς

104

Περὶ cum genitivo à, ut περὶ Θεοῦ, officium: ἡ περὶ φιλοσόφου, non est Philosophi; coram, περὶ ὀπισθόπου: jurandi quoq; est nota, ut περὶ χαείτων, per Gratias.

Cum accusativo ad, ut περὶ γυμνάσιον, ad scholam; & adversùm, ut περὶ Ῥωμαίους, contra Romanos.

Composita significat ad, ut περισκαλῶ, advoco.

Πρὸ ante, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus.

Composita præ significat, ut προβάλλω, præpono.

Præpositiones dissyllabæ.

Ὑπὲρ cum genitivo à, ut ὑπὲρ κυρίου, à Domino: excellentiam, ὑπὲρ πάντων τυγχάνει, omnes excellit: Contrarium, ὑπὲρ λόγου, contra rationem.

Dativo juncta propè vel juxta, ὑπὲρ τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo motum ad rem, ut παρά σε: immorationē in aliqua re, παρὰ τὰ μαθηματικά, in studiis mathematicis: item præter, ὑπὲρ πρέπον, præter decorū.

Composita minuit, ὑπόσημος ῥήτωρ, malæ monetæ, sc. adulterinus, orator. Significat & comparationem, παραβάλλω, confero. Contrarium quoq; ὑπάνομος, iniquus. Et propè, παρακολουθῶ, proxime sequor.

Ἀνὰ per cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed poëtice cum dativo.

Composita re significat, ut ἀναδρέχω, recurro.

Διὰ cum genitivo per, ut διὰ βίου, per vitam: cum, ut διὰ μαχαιρῶν, cum gladiis: Potentiam, ut δι' ἑαυτοῦ, suis viribus.

Accusativo juncta propter, ut διὰ φόβον, propter timorem.

Composita dis significat, ut διαιρῶ, dividere.

Κατὰ cum genitivo contra, ut κατὰ χειστιανῶν, contra Christianos; de ut κατὰ σπουδαίων de studiosis: per in jurando, ut κατὰ Θεῶν per Deos; præ ut κατὰ χειρὸς, præ manibus; supra, ut κατὰ πέτρων, supra petras.

Accusativo secundùm, ut κατὰ τύπον, ad exemplar: pro ut κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Com-

Compoſita *deorſum* ſignificat, ut, καταβαίνω, *deſcendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετ' φίλων, *cum amicis*; cum dativo Poëticè *inter* μετ' πρώτοισιν, *inter primos.*

Accuſativo *poſt*, ut, μετ' τὸ πόλεμον συμμαχία, *poſt bellum auxilium.*

Compoſita *mutationem* ſignificat, ut, μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut, ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere.*

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; πρὰ περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accuſativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία *Fortitudo eſt circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Compoſitum *circum* ſignificat, ut περιπατέω, *obambulo*: item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venuſtus*, περιγίνομαι, *præſto.*

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοῦς ὀπὶ γλώσσης, *bos in lingua*: *ſuper*, ut ἐφ' ἵππου. *ſuper equo.*

Cum dativo *propter*, ut ὀπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis poteſtate*; *ſuper*, ὀπὶ τῷ θεμελίῳ, *ſuper fundamentum*; *poſt*, ut ὀπὶ τούτοις, *poſt hæc.*

Accuſativo *ad*, ut ὀπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter*, ὀπὶ τοῦτο. *contra*, ἐπ' ἐμὲ, *adverſus me.*

Compoſita *in* ſeu *ſuper* ſignificat, ut ἐπιγράφω *inſcribo*: item *ſero*, ut ἐπιμυθέομαι, *poſt factum conſulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de aſtris.*

Cum dativo *pro* Poëticè ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro Ulyſſe.*

Cum Accuſativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum.*

Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τ̃ κεφαλῆς, *à capite*; ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio*.

Composita *auget*, ut ἀπτείνω, *extendo*. *Contrarium significat, ut* εὔχομαι, *precor*, ἀπάχομαι, *imprecor*. *Exemplum etiam significat*, ut ἀπογράφω, *describo*.

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu*: *propter*, ὑπὸ αἰδῶς, *propter pudorem*.

Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *sub pelle leoniná simia*.

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram*.

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω, *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam*.

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis*: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, ὑπὲρ κίπων ὄρος καὶ ἦν, *supra hortos mons est*.

Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum*.

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, *defendo*: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, *nimis insanio*.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι, tonúsque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔξ pro ἔξεστι, *licet*: ἔνι pro ἔνεστι, *inest*, *adest*: πέρι pro περίεστι, *supra modum superest*: sic ἄνα *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κὰτ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, item; genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissime loco imperativi usurpatur per Enallagen modi, ut, Αἰὲν

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
Semper optime tegere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in ός, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κλείνω & βέφω, si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida: passivè, antepenultimam, ut μητρόκτονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

Ai & oi, diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur,

Adverbium οἴκοι domi excipitur: nam οἶκοι sunt ædes, ab οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium,

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cùm ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Geniti-

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut μακάριος, μακαρίων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut τριὰς, τριάδος, τριάδι: sin penultima fuerit longâ naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut, σωτὴρ, σωτῆρος.

Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum cùm ultima sit brevis, at circumflexus mutatur in acutum, ut, βῆμα, βήματος, μάρτυρ, μάρτυρος.

Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut ἐπίγραμμα. ἐπιγράμματος· sed cùm ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari & dativo plurali in ultima; ut τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, τῇ χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειροῖν. χειρῶν.

In accusativo singulari in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali. penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, ut χεῖρα. χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θεὶς, θέντος, θέντι. ὢν, ὄντος, ὄντι: *item genitivos,* παίδων, τρώων, πάντων, δάδων, δμώων, φώτων, *luminum; nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* πᾶσα à πᾶν: *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed* τὶς *indefinitum & encliticum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit cum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, εἰ, ὡς.

Encli-

Encliticæ dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens, ut ἤκουσά τινος.

Dictiones encliticæ sunt in

- Nomine, τὶς *quidam*, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine, μοῦ, μοὶ, μὲ, σοῦ, σοὶ, σὲ, οὗ, οἷ, ἕ. *Post præpositiones autem*, ἕνεκα vel εἵνεκα, & *disjunctionem* ἢ. *non inclinant.*
- Verbis, εἰμὶ & φημὶ, in omnibus personis indicativi præsentis exceptâ secundâ singulari.
- Adverbiis ποτὲ, ποθὲ, που, πω, πως, πῇ, indefinitis habentibus accentũ in ultima. *Hæc interrogativa in penultima habẽt accẽtũ & nõ inclinãt.*
- Conjunctiones duæ copulativæ, κε, τε, expletivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id est, transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet, vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultimâ existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones, cũ præcedens habet, vel

- Acutũ in penultima, ut λόγος σου
- Circumflexum in ultimâ, ut ὁρῶ σε.
- Acutũ in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum ἐστι

- Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè adverbiis, οὐκ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionem quæ vel acuitur vel circumflectitur in ultima, ut ἑρμῆς ἐστι.
- Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa. ut λόγος ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστὶ.
- Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultimâ existente brevi, ut φαῦλός ἐστι: vel acutus in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ

Figuræ dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita: ut, τεταγὼν pro ταγὼν, à τάζω, *apprehendo*: σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis

Aphæresis est cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut, ὁρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*, ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut, εὑράμην pro εὑρησάμην, *inveni*: ἐγένατο pro ἐγενήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cùm medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*: Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunus*: βρῖ pro βριαροί.

Paragoge.

Paragoge est cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut, ἦσθα pro ἦς, *eras*: ετύπτοσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut, κλαδὶ pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*: θάλαττα pro θάλασσα.

Meta-

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω; ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto*; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δέκρω *video*; καρτερὸς pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut ταμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἱμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentũ*; ὦ τὰν, pro ὦ ἔταν ab ἔτης, *O amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio; ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτερὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de Carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, & Cæsura.

Apostrophus est cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus,

Ὅ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες:
O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖτο ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.
Adsunt ei fructus quotquot tẽpestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ut ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπος, *O homo*, pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις } Synecphonesis est duarum syllabarum
Σύζευξις } in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παῖς pro παῖς, εὔφρων pro εὔφρων.

Cæsura est cùm post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regulâ.
Dialecto.	Exemplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

σ tamẽ aliquãdo eliditur nullâ positione factâ. Aratus.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur, ut ante πτ, κτ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτὸς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι.

Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modo subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripitur niſi producatur licentia Poeticâ. Licentiâ enim cùm ante, tum poſt liquidas ſunt communes.

Accentus.

Ultima brevis eſt, quando penultima circumflectitur, ut μῦσα; cum penultimâ naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ eſt in ultima producitur, ut ὥρα, *hora*; quando maſculinum habet accentum in antepenultima in ρος & γος purum fœminiminum ejus longum eſt in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis ſyllaba circumflexa longa eſt naturâ, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis ſyllaba ex contractione facta longa eſt, ut ἐδόαε, ἐδόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η longum eſt. / Æolicum breve eſt, ut νύμφα pro νύμφη. / Ionicum breve eſt in penultimis præteritorum, & in tertiis perſonis pluralibus paſſivis. τετύφαται; & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verùm α Ionicè interpoſitum verbis in αω longâ ſyllabâ antecedente, producitur, utì etiam in tertiis perſonis Ionicis verborum in μι, ut πιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque ſortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ ἡ ἀΐνασος, *perennis*, ab ἀεὶ *ſemper*, prima brevi.

Compoſitio.

Compoſita ſimplicium quantitatem ferè ſequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compoſitione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ

etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μουσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*; excipe ψὰρ, ψαρὸς, *sturnus*.
- Fœmininis & Masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*, ὁ μέλας, *Niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & fœmininis in αρ & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in ανος longus est, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, τιτᾶνος· præter τάλανος & μέλανος.

Genitivus in αος, à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς, *navis*, ναός· & nominibus quæ Syncopen patiuntur, sic παῖδάσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia sunt.

I Incrementum.

I incrementum breve est in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Fœmininis & masculinis Barytonis in ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
- Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.

I incrementum longum est in
- Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, *littus*; ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἶν vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *linteum*; sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter*, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & εὐκνήμιδες passim apud Homerum.

I incre-

I incrementum nominum in ιξ & ιφ, in quamplurimis breve est, ut θείξ, τειχὸς, *capillus*; ὁ χέρνιφ, χέρνιβος, *pollubrum*.

ϒ incrementum.

ϒ incrementum breve est à
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μὺς *mus*, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis*

Nomina in υν, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς & φόρκων, φόρκωνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, φ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυφ, χάλυβος, *Chalybs*. Excipiuntur γρὺφ, γρυπὸς *gryps*, γὺφ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti, ut κείνω, *judico*, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην, κεινόμενος, syllabâ κει ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολυνῶ, *contamino*

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aorist. prim. in quarta conjugatione penultimas α, ι vel υ habere breves, cùm sunt breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

mo brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, rideo.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δ' παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α. in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est ĭ

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut ἵστημι, ἱστάτω, ἵστασαν, ἕστας, ἵσταμαι, ἑστάθω, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali: & in toto passivo & medio corripitur.

In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μεῦ ἀργυρότοξε. *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Maela.

Excipe ἀνία *tristitia*; κονία *pulvis*; καλιὰ *nidus*; ὁρμιὰ, *linea piscatoris*.

Ι breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus*.
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius*.
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus*.
- Multis substantivis, ut βίος, βιότος, *vita*.
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus*.
- Illis item quæ tempus significant, ut ἐαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus*.

Υ in

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμᾶς, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ὼν & ὑτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademque optima certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multò faciliùs quàm regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut, ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, πύξασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur:
- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in σια à verbis in δ'ω, ut σοφίσεια, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut σελωναία, cum adjectivis in σια,
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis,
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τᾶ Αἰνεία pro Αἰνείυ.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔπυξαν, μέλαν.

Excipiuntur:
- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut Τιτὰν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut νίκλαρ, ὄναρ, αὐτὰρ, *cæterum*, ἄφαρ.

Monosyllabæ κὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μοῦσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Corripiuntur:
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς· masculina, ut ὁ μέλας, μέγας· neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur:
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὑτοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδί pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα.
- Item κεῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔειν, μὶν, νὶν, τὶν, τεὶν; & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἔστιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔεις, ἔειδος, τυραννὶς, τυραννίδος, δὶς, τρὶς cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur:
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς & κληῖς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur:
- Τὺ & adverbia fictitia ὗ, & γρύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολὺν, βραδὺν, σὺν, τοίνυν, conjunctiones.

Pro-

Producuntur
- Circumflexa, νῦν, *nunc*, μῦν, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*, ἰχθὺς, *piscis*.
- Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυν.

Υρ finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρ *susurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

Producuntur
- Κώμυς κώμυθος, *fasciculus*, ἄρκυς, ἄγλυς, & monosyllaba, ut μῦς.
- Participia in υς ut ζεύγνύς.
- Quæ declinantur per Θ purum, ut ἰλὺς; sed in ἰχθὺς υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀθάνατος, πριαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (i. e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur; ut.

Φαιήκων μηδ' οὕτω φίλον Διὶ παρὶ γένοιτο.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ ὀδυσσῆα πτολίπορθον οἴκαδ' ἱκέσθαι.
Synecphonesis de qua supra in scansione.
Catalexis, (i.e. terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.
Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut,
Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὧραι, Pindar.
Hypercatalexis, (i e. superabundans terminatio) quâ syllaba, super justam dispositionem superabundat, ut, Ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον.
Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cùm Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut, Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κράτερός τ' αἰχμητής.
Dialysis, (i.e. dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut,
οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλ--
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θωρῶν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ: quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cùm tanta sit varietas ut regulis comprehendi vix possit, singularũ proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici

Attici mutant { σ in ξ, ut ξὼ pro σὺν, αν in π, ut θάλαπα pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir*: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia*. ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo*. & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς; π pro φ, ut ἀπαιρῆμαι pro ἀφαιρεῖμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant { α { pro η, ut φάμα pro φήμη, *fama*. pro ε, ut πάζω, pro πέζω, *premo*; γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε. pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, *musarum*. πρᾶτος pro πρῶτος, *primus*. pro ει, ut κλᾳδας pro κλεῖδας, *claves*. η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν. ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, *musa*; & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα, *propterea*. αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*. ᾳ pro υ, ut ἀλᾳμαι pro ἁλῦμαι, *saliam*. οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτυσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω; σ pro θ, ut σεὸς pro θεὸς, κ pro τ, ut πόκα, ὄκκα, pro πότε & ὅτε, *aliquando*; & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille*.

Æoles utuntur { ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puellus*: & contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*. ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*. αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas*.

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi*; & β ante ρ, ut ϐράκος pro ῥάκος, *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; & aspirationem rejiciunt, ut ἦλιος pro ἥλιος;

ἥλιος; atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω; χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides; Sophocles & Æschylus in choris & cantilenis subindè sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

Nom. Gen. Dat. Acc.	Nom. Gen. Voc.	Nom. Gen. Dat. Acc.
Com. ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.	τὼ, τοῖν, τώ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς.
τοῖο Ion. & At. τοῖϊν Ion.	τοὶ Dor.	τοῖσι I. A. P.
τῶ & τεῦ Dor.		τὼς Dor.
τέω Poet.		
Com. ἡ, ἧς, τῇ, τήν. ‖ τὰ, ταῖν, τά. ‖ αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.		
ἁ, ταὶς, ταᾷ, ταῖν, Dor.		ταὶ, ταὶν, Dor.
		τάων Æ. τῆς & τῆσι P.
		ταῖσι A. I. Æ.
Com. τὸ, τοῦ, τῷ, τό. ‖ τὼ, τοῖν, τώ. ‖ τὰ, τῶν, τοῖς, τά.		
τοῖο Ion. & Att.	τοῖϊν, Ion. τάων, Æ. τοῖσι I. A. P.	
τῶ & τεῦ Dor.		
τέω Poet.		

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com. ὃς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὼ, οἷν.	οἱ, ὧν, οἷς, ἅς.
ὁ, P. ὅτου, ὅτῳ, A.		ὅτεων, ὁτέοισι, Ion.
ὅτευ, D. ὅτεο, P.		
ὁτέω, Ion.		
ὅπεο, Æol.		
τοῦ, τῷ, τ, I. D.		
Com. ἣ, ἧς, ἧ, ἥν. ‖ ἃ, αἷν. ‖ αἱ, ὧν, αἷς, ἅς.		
τ, τῆ, τ, I.		
ἃ, ταὶς, ταᾷ, ταὶν, D.		

Prima-

Prima Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plural. N. G. D. A. V.
Com.	ας, ȣ, ᾳ, αν, α. ης, ȣ, ῃ, ην, η.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.

ης, εω, ῃ, ην, & εα, — ἑων, ῃς, & ῃσι, εως, Ion.
ας, α, ᾳ, αν, — ᾶν, αῖσι, Dor.
αο Æ. — ἀων Æ.
ω per Crasin ex εω Poët.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ης, ῃ, αν, α. η, ην, η.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, α.

η, ης, ῃ, ην. — ἑων, ῃς, & ῃσι, I. P.
α, ας, ᾳ, αν. — αν, αισι, Dor.
ἀων, Æ.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ος, ȣ, ῳ, ον, ε, ον, ον	ω, οιν.	οι, ων, οις, ȣς, οι. α, α, α.

οιο, Ion. — οῖιν Poet. — οισι Ion.
ω Dor. — ως & ος Dor.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. D. D. A. V.
Com.	ως, ω, ῳ, ων, ως. ων, ων,	ω, ῳν.	ω, ων, ως, ως, ω. ω, ω, ω.

ωο & ῳο, Poet.

Quinta Declinatio simplicium.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ, ω, ν, ρ, ος, ι, α, σ, ξ, ψ, ν	ε, οῖν.	ες, ων, σι, ας, ες. α, ξι, α, α. ψι.

εσσι & εσι, Poet.
αις in Masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N.G.D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com.	ης. εος, εϊ, εα, ες,	εε, έοιν, εε.	εες, έων, εσι, εας, εες.
	ες, η, ες,		εις, ων, εις, εις.
	ους, ει,	η, οῖν, η.	εα, εα, εα.
	ος, ος, ος.		η, η, η.

ους Æ. & D. ην Att. ης At. εσσι I. P.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com.	ις ιος, ιϊ, ιν, ι.	ίε, ίοιν, ιε.	ιες, ίων, ίσι, ιας, ιες.
Neut.	ι, ι, ι.		ια, ια, ια.

εος, εϊ, I. εως, ει, A. εε, έοιν, εε, εες, εων, εσι, εας, εες, I.
ηος, ηϊ, Poet. η, η, εις, εις, εις, A.

ι, Att. εως, εϊ, ει, ιε, η, έων, ιε, ια, η, ι, ια, ια. ι, ι. εα, η, εα, εα, A. η, η, η, A.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com.	εὺς, έος, έϊ, έα, εῦ.	έε, έοιν, έε.	έες, έων, εῦσι, έας, έες.
	ει,		εῖς, εῖς, εῖς.

ους, Æ. έως, Att εὸς, Att.
ῆος, ῆι, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσσι, ῆας, ῆες, I.
εῖος, Ion. ῆσι.
εῦς, Dor. ῆ, Poet. ῆσι, Poet.
ηος, Æ. ειος, Æ. ιος, B.

Quarta Declinatio

	N. G D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com	ὼ, όος, όϊ, όα, οι.	ὼ, οῖν, ώ.	οὶ, ῶν, οῖς, ὺς, οί.
	ὼς, ῦς, οῖ, ώ.		
	ῶς, Æ. ῶν, Æol.	ες,	*Metapl. apud Poet.*
	ῦν, Ion.		
	ὼ, Att.		

Quinta

Quinta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ας, ατος, ατι, ας, ας	ατε, άτοιν, ατε	ατα, άτων, ασι, ατα, ατα
	αος, αϊ, ως, α.	αε, άοιν, αε, αα, άων, α, ῶν, α, α, ῶν,	αα, αα, α, α.

	Sing.				Dual.			Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νῶ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέοθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε							
Dor.	ἐγώνη ἐγὼν ἔγωνγα	ἐμεῦ	ἐμὶν		ἄμμε		ἄμες ἄμμες	ἁμῶν ἁμέων	ἁμῖν	ἁμᾶς
Æol.	ἐγὼν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἄμμων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἡμῖν	
Boeot.	ἰώγα ἰώνγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφῶ	σφῷν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ	σεῦ	τοὶ	τὲ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν	ὔμμας.
	Τύγα	τεῦ		τὺ					ὔμμι	
	Τοίν	τεοῖο								
Æol.		σεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμέων	ὔμμιν	ὔμμας
		τεῦ							ὔμμι	
Ion.		σεῖο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
		σέο								
Poët.		σεῖο	σφίν, σφιν		σφῶι	σφῶιν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμιν.	
		σέθεν								
		σέθεν								

Com.

	Sing.				Dual.			Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ἕ	Dat. οἵ	Acc. ἑ	N. A. σφὲ	G. D. σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accuſ. σφᾶς
Dor.		εὗ		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		εὗ								
Ion.		ἕο		ἑέ			σφέες	σφέων	σφὶν	σφέας
Poët.		ἕϊο ἕθεν ἕοθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωὶν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* μὶν pro ejus, ipſius, vel illius, indeclinabile, & ſignificat ipſum, ipſam, ipſos, ipſas.

Com.	Mas.	Fœm.	Neut.
	‖ Σὸς ‖	σὴ ‖	σόν.
Dor.	‖ τεὸς ‖	τεὰ ‖	τεόν.
Com.	‖ ὃς ‖	ἣ ‖	ὅν.
Poet.	‖ ἑὸς ‖	ἑὴ ‖	ἑόν.
τῆνος	pro	ἐκεῖνος	D.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἁμὴ, ἁμόν· ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον. σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον· σοῦτ & ἐκεῖνος, κεῖνος, Æol.

Attici cùm rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὑτοσὶ, τυτυῒ, τυτονὶ, in neutro verò τυτοῒ, & sæpius τυτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ· sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινυῒ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut σοῦτ, τυτέυ, τυτέῳ, Duali, τυτέω, τυτέοιν, Plur. τυτέων, τυτέοισι, τυτέυς: sic αὐτέη, ταυτέης· sic αὐτὸς, αὐτέυ, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέυ, ἐμαυτέῳ, & ἐμωϋτέυ, ἐμωϋτέῳ· σεαυτέυ, σεωϋτέῳ, ἑωϋτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, υσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		ομες, οντι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, ἐτὴν.	ομεν, ετε, ον.
Aorist. β.	σκον, σκες, σκε, sine augmento, I. & P. τύπτον & τύπτεσκον, &c.		σκομεν, σκον, Ion. & P. οσαν, Bœot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, υσι.
	ιῶ, ιεῖς, ιεῖ.	ιεῖτον, ιεῖτον.	ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. At.

à verbis in ίζω plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον { οῦμες / εῦμες } εῖτε { οῦντι / εῦντι } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjugat.

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aoriſt. α.	α, ας, ε.	ατον, άτων.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε, I. P. Æ. αμες. Dor. ασκον, Ion. αc, Bœot.		
	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες, ανπι, Dor. αν, Bœot.
	αα, ααs, αε.	άτον, άτον.	άμεν, άτε, άσι, I. in quibuſd.
	Sing.	Dual.	Plural.
Pluſq.	ειν, εις, ει.	ειτον, ίτων.	ειμεν, ειτε, ειc.
	ην, η. Att, & Dor. εα, εε, Ion.		ειμες, D. εc. A. & P.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. β.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον,	ῦμεν, εῖτε, ῦσι.
			ῦμες, ῦνπι, εωῦτι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έσμεν, έετε, έουσι. Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. & Præt.	ε, έτω,	ετον, έτων.	ετε, έτωc.
			όντων, Att.
Aoriſt. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωc.
			άντων, Att.
Aoriſt. β.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωc.
	ον, Ion.		όντων, Att.

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. præ. Aor. β. fut. α & β.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
			οιμες, Dor.
Aor. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	ειa, ειας, ειε,		είαμεν, είατε, ειαν, Æ. αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ.	ητον, ητον.	ωμεν, ητε, ωσι.
ῃσι, I.		ωμες, οντι D.

Modus Infinitivus.

Præs. Fut. α ειν. Perf. έναι. Aor. α. αι. Aor. β & Fut. ϐ. εῖν.
έμεν I. έμεν I. έμεν I. έειν, έμεν I.
έμεναι A. D. έμεναι D. & A. έμεναι A. D. έμεναι A. D.
εν D. εν D.
έμμεναι P.

Participia.

Præsens ων, ουσα, ον. Perf. ὼς, ῦα, ός.
οισα D. ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ὼς, ῶσα, ὼς A.

Aorist. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ὼν, ῦσα, ῦν.
αις, αισα, αιν. Æ. έων, έουσα, έον, I.

Aorist. ϐ. ὼν, ῦσα, όν. Fut. α. ων, ουσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens ομαι, ῃ, εϑ || όμθον, εσθον, εσθον. || όμθα, εσθε, ονϑ.
εαι I. & ει A. όμεσθα D. I.
όμθεν Æ.

Imperf. όμην, ου, ετο || όμθον, εσθον, έσθην. || όμθα, εσθε, οντο.
εο I. όμεσθα D.
ου D.
σκου, σκετο. σκοντο P. Æ.

Aorist. ϐ. ην, ης, η. || ητον, ήτην. || ημεν, ητε, ηϑ.
Fut. β. & εν B.

Pau. p. Fut. ομαι, ῃ, εϑ. || όμθον, εσθον, εσθον. || όμθα, εσθε, ονϑ.
εαι I. όμεσθα D.

Præ. p μαι, σαι, ϑ || μεθον, θον, θον. || μεθα, θε, ϑ vel μέθοι εἰσί.
μεσθα D. αται Ion.

Plusq μην, σο, το || μεθον, θον, θην. || μεθα, θε, το vel μέθοι ἦϑ.
μεσθα Dor. ατο Ion.

Aorist α, θην, θης, θαι. || θητον, θητην. || θημεν, θητε, θηϑ.
θεν B.

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεῖ. ‖ θησόμεθον, θήσεσθον, σθον. ‖ θησόμεθα, εσθε, σονται.

θήσται, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens υ, έσθω. ‖ εσθον, έσθων. ‖ εσθε, έσθωσαν.

εν, Ion. έσθων, Att.

ά, Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Præs. Fut. *Optativus.* (οιτο.

α Fut. C. & οίμην, οιο, οιτο. ‖ οίμεθον, οισθον, οισθην. ‖ οίμεθα, σθε, σοιντο.

Pas. p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο, I. & P.

Aor. α. είην, είης, είη. ‖ είητον, ήτην. ‖ είημεν, ητε, ησαν.

& C. εῖμεν, εῖτε, εῖεν, Sync.

εἶμες, D.

Subjunctivus.

Præsens ωμαι, ῃ, ηται. ‖ ώμεθον, ησθον, ησθον. ‖ ώμεθα, ησθε, ωνται.

ηα, I. ώμεσθα, Dor.

Aor. α. & C. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.

ῶμες, Dor. ῶντι, Dor.

έω, έῃς, έῃσι. ‖ έητον, έητον. ‖ έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & C. ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aor. α. άμην, ω, ατο. ‖ άμεθον, ασθον, άσθην. ‖ άμεθα, εσθε, ανατο.

αο Ion. μεσθα, Dor.

α Dor.

Aorist. C. όμην, υ. ετο. ‖ όμεθον, εσθον, έσθην. ‖ όμεθα, εσθε, οντο.

εο Ion. μεσθα Dor.

Futur. α ομαι, ῃ, εῖται. ‖ όμεθον, εσθον, εσθον. ‖ όμεθα, εσθε, ονται.

ῦμαι, ῆ, εῖται.

εῦμαι, D. εαι. Ion.

Fut C. ῦμαι, ῃ, εῖται. ‖ ύμεθον, εῖσθον, εῖσθον. ‖ ύμεθα, εῖσθε, ῦνται.

ναι Ion.

Part. Fut. C. τυπτόμενος, τυπτόμενος, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. ‖ ασθον, άσθων. ‖ ασθε, άσθωσαν.

άσθων, Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti verborum Contractorum.

Præſ. 1. έω, ῶ, εῖς, εῖ. ‖ εῖτον, εῖτον. ‖ οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
Conjug. εῦμες, D. εωῦσι & οῦνσι, D. εῦσι, Æ.
Præſ. 2. άω, ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶς, ῆς, ῆ. ῆτον, ῆτον. ῶμες, ῆτε, ῶνσι, Dor.
όω, άᾳς, άᾳ. όωμεν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præſ. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ οῦμεν, ῶτε, οῦσι.
οῦμες. οῦνσι, D.
Imperf. 1. ουν, εις, ει. ‖ εῖτον, οίτην. ‖ οῦμεν, εῖτε, ουῦν.
εσκον, εσκες, εσκε. P. I. εων, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α. ‖ ᾶτον, άτην. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον. &c. I.
αα, P.
Imper. 3. ουν, ους, ου. ‖ ῶτον, ώτην. ‖ οῦμεν, ῶτε, ουν.
σκον, σκες, σκε. Ion.

Imperativus.

Præſ. 1. ει, είτω. ‖ εῖτον, είτων. ‖ εῖτε, είτωσ᾽.
έντων, Att.
Præſ. 2. α, άτω. ‖ ᾶτον, άτων. ‖ ᾶτε, άτωσ᾽.
αα, Poet. άντων, Att.
Præſ. 3. ου, ότω. ‖ οῦτον, ότων. ‖ οῦτε, ότωσ᾽.

Optativus.

Præſ. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησ᾽. A.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.
Præſ. 2. ῷμι, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ώτην. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶεν.
ώην, ώης, ώη. ώητον, ωήτην. ώημεν, ώητε, ώησ᾽, Dor.
Præſ. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησ᾽. A.
ῴην, ῴης, ῴη. D.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῆς, ῆ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶνσι, Dor.
ῆσι, Ion.

Præſ.

Præſ. 2. ᾶς, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῆτε, ῶντι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. εῖν, έμεναι, Att. εν, Dor. ειν & εις, Æol. ήμεναι, Poët.
Præſ. 2. ᾶν, ἀμεναι, At. ην, Dor. αις, Æol. άην, Po. ήμεναι, Poët.
Præſ. 3. ῦν, ήμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. εων, Dor. όμμεναι, Po.
Deſunt voces Paſſiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. ημι, ης, ησι. ‖ ετον, ετον. ‖ εμεν, ετε, εῖσι.
Conjug. ηπ. Dor. έαμεν, Ion. εην, Dor.
έασι, Ion.
ητον, ητον. ημεν, ητε, εντι, D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι. ‖ ατον, ατον. ‖ αμεν, ατε, ᾶσι.
απ, D. άην, D.
έασι, I.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. ‖ οτον, οτον. ‖ ομεν, οτε, οῦσι.
ωπ, D. ωντι, D.
όασι, I.
Præſ. 4. υμι, υς, υσι. ‖ υτον, υτον. ‖ υμεν, υτε, ῦσι.
υην, D.
ύασι, I.
Imperf. & ην, ης, η. ‖ ετον, έτην. ‖ εμεν, ετε, εσαν.
Aor. 6. 1. εα, I. εε, I. εν, B.
ᾶν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & ιω, ης, η. ‖ ατον, άτιον. ‖ αμεν, ατε, ασαν.
Aor. 6. 2. ασκον, σκες, σκε, P. & I. αν, B.
ων, ας, α, At.
Imperf. & ων, ως, ω, ‖ οτον, ότιον. ‖ ομεν, οτε, οσαν.
Aor. 6. 3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ᾶν, ᾶς, ᾶ.
Imperf. & ιω, υς, υ. ‖ υτον, ύτιον. ‖ υμεν, υτε, υσαν.
Aor. 6. 4. υσκον, &c. Ion.

Perf. 2. ἕςακα, ἕςαα I.
Aor. 6. 2. ἔςην, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησ̣.
ςάσκον I. ἔςαν B.
Fut. α. 2. ςήσω, ςασῶ D.

Imperativus.

Præs. 1. ετι, έτω. Aor. 6. ές, έτω. ‖ ετον, έτων. ‖ ετε, έτωσ̣.
α D.
η Æ. P.
ει, ειτο, A.
Præs. 2. αθι, άτω. ‖ ατον, άτων. ‖ ατε, άτωσ̣.
η A. α D.
Præs. 3. οθι, ότω. Aor. δὸς, ότω. ‖ οτον, ότων. ‖ οτε, οτωσ̣.
ȣ A. contract. ωθι P.
οι D.
Præs. 4. υθι, υτω. ‖ υτον, υτων. ‖ υτε, ύτωσ̣.

Optativus.

Præs. 1. είην, είης, είη. ‖ είητον, ειήτην. ‖ είημεν, είητε, εἴησ̣.
& per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν.
Præs. 2. αίην, αἴης, αίη. ‖ αίητον, αιήτην. ‖ αίημεν, αίητε, αίησ̣.
ῄην, ῄης, ῄη P. αἶμεν, αἶτε, αἶεν, per Sync.
Præs. 3. οίην, οίης, οίη.
ῴην, ῴης, ῴη Att. οἶμεν, οἶτε, οἶεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præs. 2. ῷ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præs. 3. ῶ, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι, Ion.
ώω, ωῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præs. 1. έναι. Aorist. 2. εἶναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præs. 2. άναι. Aorist. 2. ῆναι, ήμεναι D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perf.

Perf. ἑςακέναι, & ἑςάναι per Sync. Ion.

Præs. 3. όναι.
ὁμεναι A. & D.
ὁμεν Ion.

Aorist. 2. ῦναι
ὁμεναι A. & D.
ὁμεν Ion.

Præs. 4. δναι.
ὑμεναι A. D.
ὑμεν Ion.

Dialecti Vocis Passivæ Verborum in μι.

Præs. 1. εμαι, εσαι, εϑ.
Conjug. ῃ Att.
εαι Ion.

Præs. 2. αμαι, ασαι, αϑ. ‖ ἀμϑον, ασϑον, ασϑον. ‖ ἀμϑα, ασϑε, (ανϑ.
conjug. ῃ Att.
εαι I.
έαϑ I.

Imperf. 1. ἐμην, εσο, ετο.
ἡμην, &c. Æ. εο I.
ει D.
ου A.

Imperf. 2. ἁμην, ασο, ατο.
αο I.
ω A.

3. Plu. ἱςέατο I

Imperf. 3. ὁμην, οσο, οτο.
ου A.

Imperativus.

Præs. in 1. εσο, ἐσϑω
ου A.
εο I.
ει D.

Præs. in 2. ασο, ἀσϑω.
ω A.
αο I.

Præs. in 3. οσο, vel ου Att. ὁσϑω.
οι D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. 6. 1. ἐμην, εσο, ετο.
εο I.
ου A.
ει D.

Aor. 6. 3. ὁμην, οσο, οτο.
ου A.

Fut. α. 2. ςήσομαι, ςασεῦμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aorist. ϐ. 1. εσο, έσθω. Aor. ϐ. 3. όσο, όσθω.
έο, I. ȣ, A.
ȣ, A.
ά, D.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti: scilicet θεν & θε pro θεν & θε, & contra in Adverbiis localibus, ut ὄπιθεν, ὄπιθεν, *retro*; βαβαιὰξ *papæ*, pro βαβαὶ; μόγις *vix*, pro μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, *hîc*; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, *quando*; ὅκα & ὅκκα pro ὅτε, *aliquando*; μὲς pro μὲν, *quidem*; αἰὲς pro αἰεὶ, *semper*; ἐνδὲ pro ἔνδον, *intus*; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἴκεν, *si*; ἔμπροθεν pro ἔμπροσθεν; ἄλλοκα pro ἄλλοτε, Doricé.

In præpositione inveniuntur ἐνὶ, ἔνι, εἰν *pro* ἐν, ἀπαὶ pro ἀπὸ, παραὶ *pro* παρὰ, καταὶ *pro* κατὰ, ὑπαὶ *pro* ὑπὸ, *Poeticè*; ποτὶ *pro* πρὸς, πὰρ *pro* παρὰ, *Doricè*; ἀμπὶ *pro* ἀμφὶ, ζὰ *pro* διὰ *in compositione, ut* ζαβάλλειν *pro* διαβάλλειν, calumniare. *Æolicé.*

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πώμαλα *pro* ὐδαμῶς, nequaquam, ἀμηγέπη, quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum; ut* καρτα admodum, ἀνακῶς sedulò, ἐπιστρεφέως dolosè, ἐκτοπείως absurdè, *sunt Ionum*; ἦμος & τῆμος, cum & tum, *Doricorum*; τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη, alibi, *pro* ἀλλαχοῦ, ἀλλαχόσε, ἄντα contra, *pro* ἐναντίον· ἄντην coram, *pro* ἐνώπιον· πάρος ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione, *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia quæ sunt Poëtica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Pri-

Primitiva, ſi non omnia, ſaltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci poſſunt.

Per I. *SURSINUM* collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quamplurimis, quæ Aſteriſcis notantur.

A.

Ἀ'ζω, exhalo, à ſono quem inter exhalandum edimus.

Ἀάσκω, noceo, lædo.

Ἀβάσκαντος, non invidus, benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀνθβολέω, occurro, obvius fio.

Ἄβρα ſive ἄβρα, ἡ, ancilla, famula

Ἀβύρβηλος, vanus, inanis.

Ἁβρὸς, mollis, delicatus.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, faſciculus fili.

* Ἀγαστὸς, bonus, quaſi ἀγασὸς, admirandus.

Ἄγαν, nimis, immodicé.

Ἀγανακτέω, doleo, affligor.

Ἀγαπάω, diligo, amo.

Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.

Ἀγάω, demiror, invideo.

Ἀγάλλω, orno, inſignio.

Ἄγγαροι, Regum nuncii.

Ἀγγέλλω, nuncio.

A.

Ἄγγος, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀγείρω, ago, congrego.

Ἀγορὰ, ἡ, forum.

Ἄγυεις, εως, ἡ, idem.

Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.

Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.

Ἄγκος, τὸ, vallis.

Ἀγκύλη, jaculi genus.

Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua conſilia animo agitans.

Ἄγκυρα, ἡ, anchora.

Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus ſive cubitum, locus curvaturæ.

Ἀγκὰς, ulnæ, plur. num.

Ἀγκάλη, ἡ, ulna.

Ἀγκοίνη, idem.

Ἀγρεύω, immundus & ſordidus ſum.

Ἀγρὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

* Ἀγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρῶ, Aro.

Ἀγείζο-

Ἀγείζομαι, irritor.

Ἄγρα, ἡ, captura, venatio.

Ἀγρίωον, τὸ, rete, seu reticulum.

Ἄγχε sive ἀγχοῦ, propè, juxta.

Ἄγχω, strangulo, suffoco.

Ἄγω, duco, affero, veho.

Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.

Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω imusit. frango, rumpo.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus.

Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.

Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.

Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.

Ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.

Ἀδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.

Ἄεθλος, ὁ, certamen, labor.

Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.

Ἀεὶ, αἰεὶ, * αἰὲν, semper, quasi ἀεὶ ὄν.

Ἄειε, i. ζήτει, quære, in imperat.

Ἀείδω, cano, carmine celebro.

Ἄδω, canto.

Ἄζα, ἡ, fuligo cinis, & pulvis.

Ἀζηὸς, αἰζηὸς, juvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.

Ἄγος, τὸ, res venerationem habens; & scelus, piaculum.

Ἁγνος, sanctus.

* Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab ἄω, spiro.

* Ἀθήνη & Ἀθηνᾶ, & Ἀθηναία, Minerva, quasi ἄθηλος, lacte non nutrita.

Ἀθρέω, video, cerno, considero.

Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.

Αἰ pro εἰ, si.

Αἰ vel αἴ, hei, heu, eheu.

Αἰάζω, lugeo.

Αἴγλη fulgor, splendor, nitor.

* Αἰδὼς, όος, ἡ, veneratio, pudor, ab α, & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.

Αἴθω, uro, incendo, accendo, interdum ardeo, fulgeo; unde αἰθὴρ, æther.

Αἴλουρος, catus, felis.

* Αἷμα, ατος, sanguis, cruor, ab αἴθω.

Αἶμος, dumus.

Αἱμύλος, blandus, festivus, circumspectus.

Αἰνὸς, gravis, horrendus.

Αἶνος, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.

Αἶξ, ἡ, capra, & ὁ Αἴξ, caper.

Item,

Item, ſignum cœleſte, avis.

Αἰόλος, varius, variegatus.

Αἰονάω, aſpergo, perfundo.

Αἰπὺς, altus, excelſus.

Ἄαρω, apto.

Αἱρέω, capio, invado, eligo, antepono.

Αἴρω, tollo, elevo, offero.

Ἀείρω, i. ἀεὶ ἄειρε αἴρω, erigo, attollo; item affero, præbeo; etiam necto, copulo.

Ἄεσις, elevatio, ſublatio, erectio.

Ἀῤῥιχος, loculus, arcula, crumena.

Ἄρτος, panis, ex ἄρω, offero.

* Αἶσα, parca, fatum, quaſi ἀεὶ ἶσα.

Αἰπμόω, inſumo, impendo.

Αἰσθάνομαι, ſentio, de ſenſu corporis.

Αἰάω, ruo, irruo, proſilio.

Ἀΐσσω, proſilio, ſubſulto.

Αἴσυλος, iniquus, nefarius.

Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.

Αἴτης, mendicus.

Αἰτέω, peto, poſtulo.

Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui vel quæ, vel quod in cauſa eſt.

Αἰχμὴ, ῆς, cuſpis, mucro.

Αἶψα, ſtatim, celeriter.

Ἄϊω, Poët. audio.

Ἄκατος, ὁ, genus, navigii actuarii.

Ἀκέομαι, ſano, medeor.

Ἄκος, medicina.

Ἀκὴ, cuſpis, acies.

Ἀκμὴ, cuſpis, acies, ſummum incrementum.

Ἀκανθα, ſpina.

Ἄκανθος & ἄκαινα, idem.

Ἀκανθος, ὁ, herba ſpinoſa.

Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier quæ ad ſpeculum cum imagine ſua ſolebat confabulari; à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, ſimulo nolle, ſimulatè recuſo.

Ἀκόλουθος, pediſſequus comes.

Ἀκούω, audio, auribus percipio.

Ἀκροάομαι, audio, intelligo.

Ἄκρος, ſummus, extremus.

Ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἀλαζὼν, όνος, jactator, glorioſus.

Ἀλδέω, augeo, augmentum do.

Ἀλέα, locus apricus & ſole calens, calor, tepor.

Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλείφω, ungo, lino.

Ἀλέω, ήσω, molo.

Ἀλέω,

Ἀλέω, vel ἀλέομαι, vito, caveo.

Ἀληθὴς, verus.

Ἄλης, sive Ἀλὴς, condensus, confertus.

Ἄλις, satis, abunde.

Ἁλίσκω, capio.

Ἀλκὴ, robur, vires.

Ἀλλὰ, sed.

Ἄλλος, alius.

Ἀλλὰς, ἀνὴρ, farciminis genus.

Ἅλλομαι, salio, salto.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare; ὁ Ἅλς, sal.

Ἅλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.

Ἅλσος, εος, τὸ, lucus.

Ἁλύσ, lictores.

Ἅλφω vel Ἀλφάνω, invenio.

Ἄλφος, albus.

Ἀλώπηξ, ἡ, vulpes.

Ἅμα, simul, unà cum.

Ἅμαξα currus, plaustrum.

Ἀμάω, meto, ex quo infinit. voc. pass. ἀμᾶσθαι.

Ἅμη, falx messoria, etiã ligo.

Ἀμάρα & ἀμάρη, aquæductus, sulcus, ἀπὸ τὸ ἄμῃ αἴρεσθαι, quod ligone fiat.

Ἁμαρτάνω, aberro, pecco, ex Ἀμαρτέω

Ἀμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.

Ἀμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.

Ἀμέργω, exsugo, ex quo Μόργνυμι & Ὀμόργνυμι, abstergo, exprimo.

Ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμιλλα, certamen, contentio.

Ἄμμος, ἡ, arena; Ψάμμος idem.

Ἀμνὸς, agnus.

Ἀμόργη, herba quædam purpurea.

Ἀμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.

Ἄμπελος, ἡ, vitis, vinea.

Ἅμπυξ, catena, funiculus auratus, quo sparsæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.

Ἀμυδρὸς, obscurus.

Ἀμύμων, inculpatus, quasi ἄμωμος, sine reprehensione.

Ἀμύνω, auxilior, defendo.

Ἀμφὶ, circa.

Ἂν, si.

Ἀνὰ, per, cum.

Ἀνάγκη, necessitas, ab ἀνάγω, quia imperat.

Ἀναλίσκω, absumo.

Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex super alios.

Ἄνεμος, ventus, ab ἄω, spiro.

Ἀνήνορ, summitas, seu cacumen; & fluviorum labra, seu aggeres.

Ἀνήνωρ, quasi ἀναίνων, impu-

impudenter, licenter.
Ἄνευ, sine, absque.
Ἀνεψιὸς, consobrinus, patruelis, fratris vel sororis filius.
Ἀνέω, perpurgo,
Ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
* Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
Ἀνήνωρ, Poët. non virilis.
* Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.
Ἄνθραξ, carbo, ulcus.
Ἀνθρήνη, crabro, vespa.
* Ἄνθρωπος, homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia sursum vultum tollit.
* Ἀνία, mœror, ex ἰῶ, sano.
Ἄντα, Poët. coram, palam.
Ἀντάω, obvius fio, occurro.
Ἀντὶ, pro.
Ἀντίος, adversus, ex adverso.
Ἄντλος vel ἄντλον, & ἀντλία, sentina.
Ἄντρον, antrum.
Ἄντυξ, υγος, ἡ, Poët. ambitus circumferentia.
Ἀνύω, Poët. ἀνύτω, & ἀνύττω, Orator. perficio, perago.
Ἄνω, supra, sursum.
Ἀνώγω, jubeo, suadeo, instigo.
Ἀξίνη, ascia, securis.
Ἄξιος, dignus.
Ἄορ vel ἄορ, ρος, τὸ, ensis.
Ἅπαξ, semel.
Ἀπατάω, decipio, seduco.

Ἀπαυράω, eripio, aufero.
Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex.
Ἀπὸ, ab vel abs.
* Ἀπόλλων, quasi ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπτω, necto, alligo.
Ἁπαλὸς, tener, delicatus.
Ἅπτω, accendo.
* Ἀπρὶξ, firmiter, à πρίω.
Ἄρα, utique, profecto, itaque.
Ἀρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
* Ἄριστον, prandium, quòd non nisi Deos precati veteres ad prandiũ accederent.
Ἄρης, Mars.
* Ἀρετὴ, virtus, quasi ἐρατὴ, amabilis.
Ἄραβος, strepitus.
Ἀράσσω, amputo, abscindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω· ῥάσσω, item & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, το lacera vestis.
Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀράχνης, araneus.
Ἀργὸς, ῦ, albus, candidus.
Ἀρδῆς, ῆτος, idem.
* Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quòd candidum.
Ἄρδω, irrigo potum præbeo.
Ἀρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo.
Ἄρκιος, sufficiens.

Ἄρκτος,

*ᾍρκ(Θ, vel ἄρκος, ursus vel ursa, ab ἀρκῶ.

ᾍρκυς, rete.

Ἀρνέομαι, recuso, nego.

Ἀρόω, ώσω, aro.

ᾍρπη, falx.

Ἄρρ(ν, ἄρσ(ν, mas.

ᾍρτυμαι, capio, recipio.

Ἀρτηρία, spiritûs semita, arteria.

ᾍρτι, modo, paulo anté.

Ἀρχὴ, principium, exordium.

Ἄρχω, initium do, sum.

ᾍρω, apto, congruo.

ᾍρθρον, artus, articulus.

Ἀρτάω, appendo, suspendo.

ᾍρπος, integer, incolumis.

Ἀρτύνω & ἀρτύω, apparo, adorno.

Ἀρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.

Ἁρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.

ᾍρωμα, odoramentum, aroma.

Ἀσελγὴς, ές Θ, petulans, improbus.

ᾍσις, ἡ, limus.

ᾍσβολος & ἀσβόλη, suligo.

ᾍσκέω, exerceo.

Ἀσκὸς, utris, saccus.

Ἀσπάζομαι, amplector, amplexor.

Ἀσπὶς, ἴδ, clypeus rotundus, ut cyclopis oculus.

Ἀσπίζω, defendo.

*Ἀστὴρ, stella, quasi ἄστατος, semper in motu.

ᾍστυ, τὸ, urbs.

ᾍσωτος, qui servari nequit.

Ἀτελὴς, tener, de ætate.

Ἀτάω, lædo, noceo.

Ἀτάθαλος, improbus.

ᾍτη, noxa, damnum, clades.

Ἀληθὴς, verus, certus.

ᾍλος pro ἄλαστος, insatiabilis.

Ἀτύζω, terreo & perturbo.

Αὖ, rursus, retro.

Αὐγὴ, splendor, lux.

*ᾍρτεμις, Diana, quasi ἀέρα τέμνουσα, quia aëra scindit.

Αὐχὴν, ένος, cervix.

Αὐω & ἀύω, clamo.

Ἀφελὴς, ές Θ, simplex, integer.

Ἀφύω, haurio.

Ἀφρὸς, spuma.

Ἀφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.

Ἀχλὺς, caligo.

ᾍχος, τὸ dolor, mœror.

Ἄω, flo, spiro.

Αὐλὸς, tibia.

Αὐλὴ, area, locus apertus.

*ᾍυω flos splendeo, fulgeo; unde ἠὼς, aurora.

Βάζω,

Βάζω, Poët. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαβάζω, inarticulate loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.
Βέβαιον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronuntiatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis, index.
Βασιλεὺς, rex, quia βάσις λαῶν, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φάεσι καίνω, oculis occîdo.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βδάλλω, mulgeo, sugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεμβέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domûs.
Βὴξ, ἡ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus; ex Βία.
Βλαὲξ, ὁ, abjectus, præ luxu vel fœmitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλεσὸς, cui membra sunt resoluta; propriè βαυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὴ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βοτὰ, pabulum, proprie brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βείχθος, guttur.
Βρῆγμα, id quod tussiendo expuitur.
Βείδω, ingravesco, sum gravis.
* Βεβρὸς, ὁ, mortalis, quasi βοτὸς. a βοὴ, fluxus, quòd nihil sit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, stridco dentibus.
Βρύω, scateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, bursa.
Βύω, obturo, obstruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
* Βωμὸς, basis, ara, ex βαίνω.

Γ.

Γαῖα, & αἶα, Poët. tellus γῆ in prosa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut à γάλαξ, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item splendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥᾶπος, merces, sarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus sum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quasi γῆ ὁρῶν, quia terram spectat.
Γεραιὸς, senex, senilis.
Γέρανος, ἡ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, gusto, degusto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὑγρῷ terra super aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γήρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognosco.
Γλάφω, cavo, fodio, scalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, mustum.
Γλυκὺς, ὺς, dulcis.
Γλάμη, seu γλήμη, idem quod Λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω, & Γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γνὺς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, scribo, insculpo.
* Γρῖπος & γρῖφος, rete; etiam con-

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρεύω, vel ἀγρευὺς, piscator.

γεύω, ἐσθίω, comedo.

γρὺ vel γρύ, sordes quæ sunt sub ungue.

γυπὸς, qui naso vel rostro est adunco.

*Γρώνη, caverna, ex γεράω.

γῆ & γῦα, arvum, via, fossa.

γῦον, membrum.

γυόω, membra frango.

γυὸς, claudus, mutilus.

γύαλον, cavitas.

ἐγγύη, sponsio ex promisso.

ἔγγυος, præs.

γυμνὸς, nudus.

*Γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γενὴ, quia parit.

δρεὸς, curvus, rotundus.

δωνία, angulus.

ΔΑείω & δαίω, disco, doceor, intelligo.

δαίω & δαίομαι, divido.

δαὶς, τὸς, ἡ, epulum.

δαΐς, ΐδος, ἡ, fax.

δαίω, comburo, incendo.

δάκνω, à δήκω, mordeo.

δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμημι, etiam inusit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.

Δάνος, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, solum.

Δάπτω, voro, dilanio.

Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.

Δασὺς, densus, consitus.

Δάφνη, laurus.

Δὲ, autem, verò.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι, & δεέομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δείελος, ὁ χ̓ ἡ, pomeridianus, vespertinus.

Δείκνυμι, a δείκω, ostendo.

Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.

* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφὺς, ὑος, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρον, arbor.

Δέννος, probrum, contumelia.

Δέρκω, video, aspicio.

Δέρας, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
Δοῦπε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δάω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
Δεξιὰ, dextera manus.
Δοχὸς, ὁ ἡ, capax: Δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, all go, vincio.
Δὴ, sanè: Δήθεν, videlicet.
Δηλέω, ludo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres: quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi Δεσμὸς, à Δέω.
Δήν, Δηρὸν, & Δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutũ, victus.
Διδάσκω, doceo
Δίδωμι, ex Δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, ές, continuus, perpetuus: fortè ex Διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκα, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
Δίδυμος, geminus, duplex.
Δίχερως, Δίκρως, bifidus.
Δὶς, Διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, Δίομαι, expello, abigo,

Δοίδυξ, ῦκος, pistillum.
Δοκέω, videor: ut Δοκεῖ, μοι, videtur mihi.
Δόκος, ὁ, opinio: Δοκὸς, ὁ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δοερὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut Δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à Δόλος; quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράπω & Δράσσω, prehendo.
Δράω, facio, agò.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugo.
Δραὼν, inusit, idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δορὰξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρόσος, ὁ, ros.
Δρῦς, ὁ, quercus.
Δυάμαι, possum,
Δυάω, & Δύω, & Δύομαι, & Δῦμι, subeo.
Δύω, & Poët. Δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cùm duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E.

Ε He, dolentis adverbium.
Ἔλεγος, lamentatio, Elegiacum

Elegiacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἑ, ſe pronomen.
*Ἔαρ, ver: ab ἔω, mitto. quòd tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, ſino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔαδω, & ἐδάω, idem.
Ἕζομαι, ſedeo.
ἵζω, ſedere facio.
ἱδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
*Ἐθλός, bonus; quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, ſponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.
Εἰ, ſi: ἐὰν, idem.
Εἶδω, video.
εἶδος, facies.
ἀΐδης & ἄδης, orcus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, ſcio.
Εἴκω, ſimilis ſum.
εἰκών, όνος, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκών, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἰλέω, ήσω, & εἴλω, coarctò, concludo.
εἰλύω, verſo, volvo.

Εἴλαρ, εος, τὸ, propugnaculũ.
Εἰμὶ, ſum: εἶμι, eo & ibo.
εἶπος, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
*Εἴρω, dico, interrogo nuntio.
εἴρων, diſſimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς ad.
Εἷς, unus, μία, una, ἕν, unum.
*ἄφενος, divitiæ, redditus propriè unius anni.
Εἶτα, poſtea, deinde, tum.
Ἐκτὸς, extra, exterius, extrinſecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκας, quiſque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
*Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
*Ἐλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
*Ἔλεος, ὁ καὶ τὸ, miſericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἔλευθω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἔλη, calor ſolaris.
ἐλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.

Σέλας, fulgor, lumen.

Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verſo.

Ἕλκω, traho.

Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura.

Ἑλάφειον, idem.

Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.

Ἕλθ, τὸ, palus.

Ἐλπὶς, ίδθ, ſpes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.

Ἐμέω, vomo.

Ἐναίρω, occîdo, ſpolio, corrumpo

Ἔναρα, τὰ, ſpolia, exuviæ.

Ἐναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.

Ἐν, ἐνὶ & ἐιν, Poët. in.

Ἔνθα, hic.

Ἔνδον, intus.

Ἐντὸς, intus, intra.

Εἰρήνη, pax, quòd εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.

Εἶρθ, lana, quòd connectitur.

Ἕνεκα, propter, causâ.

Ἕνη, trigeſima dies menſis.

Ἐνιαυτὸς, ὅ, annus.

Ἐννέα, novem.

Ἐνυώ, οῦς, Enyo, Bellona, dea bellica.

Ἐνόθω, concutio, agito.

Ἐξὴς, deinceps.

Ἑορτὴ ῆς, feſtum, feſtus dies.

Ἐπεὶ, poſtquam.

Ἐπείγω, urgeo, impello.

Ἐπὶ, ſuper, in, &c.

Ἐπικουρθ, auxiliator.

Ἐπιπλᾶς, in ſuperficie, in ſummitate.

Ἐπιτηδὴς, idoneus.

Ἔπω. operor, tracto.

Ἔπω dico

Ἐράω. amo ab ὁράω, video; ab aſpectu naſcitur amor.

Ἔρανθ, collatitia cœna.

Ἔργον, opus, factum, res.

Ἀργαλέθ, difficilis, molestus.

Ἐργάω, operor.

Ἐργω, unde εἴργω, εἵργω, includo, figo, comineo.

Ἐρείδω, firmo, fulcio.

Ἐρείκω, frango, contundo.

Ἐείκω, idem.

Ἐρέπτω, edo, veſcor, de brutis.

Ἐρεύγω, ructo, eructo.

Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo.

Ἔρευθος, rubor.

Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρί-

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρέθω, irrito, lacesso.
Ἔρημος, ἡ, & ἐρημαῖος, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐριννὺς, ύος, ἡ, Erinnys, furia.
* Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ vel εἴρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
* Ἔρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω, rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.
Ἐρύω, traho.
εἰρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἐτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
* Ἐτεὸς, verus ex εἰμὶ, sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, promptus paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἔυ, bene, rectè.
* Ἐυθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, bene pono.
Ἐυθηνέω, prosperâ fortunâ utor.
Ἐυμα, ὴς, έος, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιος, εὔκολος.
Ἐυνὴ, cubile.
Ἐυρίσκω, invenio.
Ἐυρὺς, latus, amplus.
Ἔυχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo.
Ὀχεὺς, έως, retinaculum.
Ὀχὴ, cibus: εὐωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἐσχάρα, focus.
Ἔσχος, εος, τὸ, hasta.
Ἀέξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἕννυμι, induo.
Ἑανὸς, indutu pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z.

ZΑ'ω & Ζώω, vivo.
* Ζεὺς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.

Ζεύγνυμι & Ζεύγνυω, jungo, copulo.

* Ζέω, ferveo, à ſono literæ, ζ to ſceth.

Ζῆλος, æmulatio.

Ζημία, damnum, jactura.

Ζητέω, ῶ, quæro.

Ζόφος, caligo.

Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.

Ζωμὸς, jus. jus eſculentum.

Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω, fut. ζώσω, cingo.

Ζωρὸς, merus, meracus.

Ἦ Vel, aut ſive an, quam,

Ἦ, certè, profecto.

Ἥβη, pubes, pubertas.

Ἡγέομαι, duco, præeo.

Ἤδη, jam.

ἠδὲ, &, atque.

Ἡδὺς, jucundus, ſuavis, dulcis.

Ἁδέω, placeo, gratificor.

Αὐθάδης, ες, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.

Ἄδην, abunde, ad ſatietatem uſque.

Ἄδω, ſatio, expleo.

Ἥδω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.

Ἔδνα & Ἕεδνα, τὰ, munera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos; unde ἄεδνος, i.e.

Ἄωτος, indotata.

Ἡθέω, colo, per colum mitto ab ἤθω & ἐθίζω, to ſtrain liquor.

Ἥκω, venio.

Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies.

ἥκιστος, minimus.

Ἠλιθα, fruſtra, in vanum.

Ἠλίκος, quantus.

* Ἠλιος, ſol: quaſi ἅλιος, clarus.

Ἠλύγη, id eſt, σκία, σκότος, umbra.

Ἡμέρα, dies.

Ἥμερος, manſuetus.

Ἧμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.

Ἡνία & Ἡνίον, habena.

Ἡνίκα, quum, quando.

Ἧπαρ, hepar, jecur.

Ἤπειρος, ἡ, terra, continens.

Ἤπιος, lenis, clemens, benignus

* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.

Ἠρέμα, quietè.

* Ἥρως, heros, ſemideus: ab ἀρετὴ, virtus.

Ἥσσων, ἧσσον, minor, uſitatius in neutro genere ἧσσον.

Ἡσυχος, quietus.

* Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.

* Ἠὼς, aurora, ab ἄω, ſplendeo.

Ἦχος, ὁ, ſonus.

Θ

Θάάω, ſedeo.

* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia ſalſum.

Θάλλω, vireo, floreo.

Θάλπω, foveo.

Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.

Θαμὰ, crebro, frequenter.

Θάπτω, ſepelio inhumo.

* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præſentia, à θέρω calefacio.

Θεάομαι, ſpecto.

Θαυμάζω, miror, admiror.

Θέλγω, mulceo.

* Θεὸς, ὁ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.

Θεωρὸς, oraculi conſultor.

Θεράπων, miniſter, ſervus.

Θέρω, calefacio, medeor.

Θέρομαι, calefio, uror.

Θέρος, τὸ, æſtas.

Θέω, θεύσομαι, curro.

Θοὸς, velox.

Θήγω, acuo, exacuo.

Θηλὴ, papilla.

Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.

Θήπω, ſtupeo, admiror.

Θὴρ, ὁ, fera, bellua.

Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius.

Θίασος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ Deæ operantium.

Θίγω, tango, attingo.

Θὶν, vel θὶς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.

Θλάω, contundo, elido.

* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.

Θραύω, frango, tero.

Θνήσκω, morior, ex θνάω.

Θοίνη, epulum, convivium.

Θολὸς, ſordes turbidæ.

Θόρω vel θορέω, ſalio, inſilio.

Θράσσω & θεμπω, perturbo.

Θράω, ſerieo.

Θρέω, tumultuando clamo.

Θρύλλος, ſuſurrus, rumor.

Θόρυβος, tumultus, turba.

Θρηνος, luctus, planctus.

Θρὰξ, θρὴξ, Poet. Thrax.

Θρησκεία, cultus deorum, ſuperſtitio: etiam vera religio.

Θεὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus.

Βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.

Θειρὸς, pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus.

Θεῖον & θεῖον, ficûs folium, folium generaliter, & edulium.

Θρύπτω, frango.

Θυγάτηρ, filia.

* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.

Θύρα, janua, oſtium.

Ἀθύρω, ludo, luſito.

Θύω, macto, ſacrifico.

Θύω

Θύω & θυώω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θώπτω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώραξ, thorax, pectus.

I.

Ἰάομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
Ἐνιαυτὸς, tempus, longum; annus, qui in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris.
Ἱδρὼς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἰέω, jaceo, mitto, inmitto.
Ἴημι, jaceo, jaculor.
Ἔνεμα, infusum.
Ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
Ἐφετμὴ, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἰός, solus, unus.
Ἴον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
Ἧλος, clavus.
Ἑσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἰκανὸς, idoneus.

Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus, vel hilaris,
Ἴλλος, oculus, ab εἰλῶ, volvere
Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὴ hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ καὶ ἡ, equus, equa, ab Ἵπταμαι, volo.
Ἵπταμαι, volo, as.
Πέτομαι & πέταμαι, idem,
Ἵπτω sive ἴπτω, noceo, lædo.
Ἶπος, muscipula: etiam officina fullonis.
Ἴπτος, pressura, onus.
Ἰπτύω, premo.
Ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς fibra, ex quo vis.
Ἶσος vel ἴσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, εος, υς, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἰσὸς, ὸν, malus navis.

Ἰχὼς,

*Ἰξύς, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.

Ἰσχύς, robur vires.

Ἴταλος, taurus, bos, vitulus.

*Ἴτης, ου, temerarius, audax.

*Ἰυγξ mulier venefica.

Ἰφι, valide, fortiter.

Ἰχθύς. piscis.

*Ἴχνος, τὸ, vestigium.

Ἰχὼρ, tenuis & aquosa humiditas.

K.

ΚΑ'ΔΟΣ, mensuræ frumentaceæ genus, unde κάδη cibus.

Καχάζω, cachinnor, effusè rideo.

Κάδος & Κάδδος, cadus.

Καθαίρω, purgo, mundo.

Καινὸς, novus.

Καιρὸς occasio, opportunitas

Καῖρος, licium.

Καιρόω, stamen connecto.

Κάλαμος calamus, arundo.

Καλάμη, stipula, culmus.

Καλέω, voco, accersio.

Κᾶλον, lignum.

Κάλαθος, calathus, quasillum.

* Καλὸς, pulcher, formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.

* Καλὸς & κάλως, ω vel ωος. rudens, funis nauticus, à καλάω, ῶ, laxo, demitto.

Καλύπτω, tego, abscondo.

Κάλχη, flos, vel animal quo tingitur purpura.

Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus: etiam ignis.

Κάμνω, lassesco, deficio.

Κάμπτω & κναμπτω & γναμπτω, flecto.

*Ἄγναμπτος, non flexilis, rigidus.

Γνάθος & γναθμὸς, ὁ, mala, maxilla.

Καυδὸς, oculi angulus, hirquus.

Κάνθων, ωνος, asinus.

Κάννη vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.

Κάπρος, aper.

Κάπτω, comedo, avidè comedo.

* Καπνὸς, fumus, à κάπτω, spiro.

Κάρηνον, caput, vertex, summitas.

Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.

Κεραυὸς, asper.

Κάρος, sopor cum gravedine.

Καρύα, nux, arbor, juglans.

Κάρυκη, intritum, conditura.

* Κραιπάλη, crapula, ἀπὸ τὸ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρχὸς,

Καρκὸς, junctura manûs cum cubito, id eſt, cum duobus oſſibus, quorum uni nomen eſt πῆχυς, alteri κερκίς.

Καρπὸς, fructus de ſtirpibus.

Κάρφω, ſicco, arefacio.

Κάσις, frater, ſoror, conſobrinus.

* Κακὸς, malus, à χάζω, fugio, quia mali fugiendi.

Κατὰ, adverſus, in.

Καυλὸς, caulis, ſcapus, thyrſus.

Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.

καρδία & κραδία, idem.

Κράτος, τὸ, robur.

Κείρω, tondeo, ſcindo.

Κορμὸς, truncus.

Κόρος, ſatietas.

Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.

* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.

Νωχελὴς, tardus.

Κέλω, jubeo, hortor.

Κενὸς, vacuus, inanis.

Κεντέω, pungo, ſtimulo.

Κέρσμος, terra figularis.

Κερσαμεὺς, figulus.

Κέρας, cornu.

Κεράννυμι, à κεράω, miſceo.

Κεραυνὸς, fulmen.

Κέρδος, τὸ, lucrum, quæſtus, dolus.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius.

Κέρκος, cauda.

Κέρχω, exaſpero.

Κεύθω, occulto, abſcondo.

Κεφαλὴ, caput.

Κέω, inuſit, ex quo κεῖμαι, jaceo, ſitus ſum.

Κέω, & κνίω, κεάζω, findo.

Κέω & κείω, & καίω & καίω, uro, incendo.

Κηδέω, curo, curam gero.

Κηκίω, ſalio, cùm ſaltu ſurſum feror.

Κηλέω, mulceo, permulceo.

* Κὴρ, ἡ, ſors, fatum, à κείρω, ſcindo.

Κηρὸς, cera.

Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piſcis buccinum.

Κηρύσσω, prædico.

Κῆτος, εος, τὸ, cetos, ſeu cetus.

Κίδδης, lutum, ut πηλός.

Κιθάρα, cithara.

* Κίνδυνος, periculum, quaſi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.

Κινέω, moveo.

Κίσσα, pica.

Κιναίω, faſtidio, laboro.

Κισσὸς & κιττὸς, hedera.

Κίστη, ης, ciſtula, capſula.

Κιχέω, & κιχάνω, & κίχημι, invenio, aſſequor.

Κίω, vado, eo.

Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς,

κῶς, columna.

Κλαίω vel κλαφω, lacrymor, fleo.

κλάδος, ramus.

Κλάω, frango, & κολάω.

κλάζω, clamo.

*Κλείω, claudo, quaſi καλύπτω.

Κλέπτω, furor.

Κλῆρος, ὁ, ſors.

Κλίνω, reclino, inclino.

Κλίμαξ, ακος, ἡ, ſcala, gradus.

Κλόνος, ου, motus, tumultus.

Κλύζω, abluo, eluo.

Κλύω, audio.

Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.

Κληδὼν & Κληδών, idem.

Κλώθω, neo.

Κνάω, & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, ſcindo.

κνήθω, ſcalpo, frico.

κνίζω, ſeco, rado.

κνύω, idem.

Κνῆκος, ου, flavus, rutilus, luteus.

Κνήμη, tibia, crus.

Κόβαλος, i. πανοῦργος, κακοῦργος, σωμύλος, λάλος, πιθηκὸς, ἀπατεὼν, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impoſtor.

Κοῖλος, cavus.

Κοινὸς, communis.

Κοίρανος, princeps, dominus.

Κολάζω, punio, caſtigo.

Κολάπτω, tundo, excavo.

Κόλλα, ης, gluten, glutinum.

Κόλον, i. Τροφὴ, cibus.

Κόλαξ, adulator, aſſentator.

Κολόω, amputo, trunco.

Κόλπος, ſinus, gremium.

Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs, aquas ſubeo.

Κολωνὸς, tumulus, collis.

Κομέω, curo, curam gero.

Κομίζω, idem: etiam porto, fero.

κομὴ, coma, compta cæſaries.

κομψὸς, ſcitus, elegans.

Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura quâ digitus flectitur.

Κόνις, ιος, ἡ, pulvis.

Κονέω, feſtino, curro.

Διάκονος, Miniſter.

Κόπρος, ὁ ἡ, ſtercus, fimus.

Κόπτω, ſcindo, ſeco.

Κόμπος, crepitus, proprie apri dentes acuentis.

Κορέω, verro, purgo.

κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.

κορείζομαι, blandior.

Κόρος vel κορὸς, niger.

κόραξ, corvus.

Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine alauda.

Κορυνὴ, clava.

Κορυ-

Κορυφὴ, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est, ἐπιμελοῦμαι, curo.

* Κότος, ira vetus, à κεῖμαι, quia mente repositа.

Κοτύλη, vas cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κράδη, ramus ficulnus.

* Κραίνω, & κρατύνω, impero, efficio, perficio, secundum Etymolog. à κάρα.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, suspendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κρίζω, strideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ῖδος, basis fundamentum.

Κρίνω, secerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκὺς, ῦδος, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

Κρόκος, vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulso.

κρότος, pulsus.

κρόταφος, tempus, *the temples of the head.*

κρυνὸς, scatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abscondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτὶς, ενδὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabrico.

Κτείνω, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος sive κυανὸς, color cæruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, tessera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum gesto, osculor.

Κυκάω, miscеo.

κῦμα, fluctus.

Κυλέω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

Κύμβος, cavus, recessus: unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus sum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κῦρος,

Κῦφος, gibbus, vas concavum.
Κυρτὸς, curvus, gibbosus.
* Κυρὸς, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.
Κύρω, incido.
κυρῶ, contingo, & sum.
Κυσὸς, ὁ, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κύτος, εος, τὸ, omne quod cavum est.
* Κύων, νος, ὁ ἢ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrum, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus profundus.
* Κῶμος, computatio convivalis ex quo incidit aliquis in κῶμα.
* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.
* Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶνος, conus, turbo, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.
Κὼς, ovinum vellus.
Κωτίλλω, fabulo, garrio.
Κωφὸς, surdus.

Λ Α', auget in compositione.
Λαας, lapis, saxum.
* Λάβρος, nimium vorax, quasi λίαν βορὸς.
Λαγαρὸς, laxus, gracilis.
Λάγνης & λάγνος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.
Λάχος, εος, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λα & ὦς, i. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio, λάζυμαι, idem.
λάζω, autem injurius sum, ex quo forte Latine, Lascivus.
Λαικάζω, decipio, & scortor,
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.
Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.
* Λάξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus, à λαᾶς, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
λαπάζω, evacuo.
λαφύσσω, avidè deglutio.

Εἰλα-

Ἐιλαπίνη, epulum, convivium opiparum, comporatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ καὶ ἡ, servus serva; famulus famula, ancilla.

Λαύω, fruor, pro quo ἀπολαύω, à λάω, unde λαιμός.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero percenseo.

λέγομαι, etiam dissero, loquor.

λέγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Λεΐζω, prædor.

Λεῖον, λήϊον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Ἔιβω, idem.

λέβης, lebes

Λειμῶν, ῶνος, pratum, locus irriguus, εἰς ὃν ὕδωρ λείβεται.

Λίβω, idem quod λείβω.

λὶψ, petra, unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

* Νωλεμὴς, a νὼ, privativa partic. & λείπω, indesinens, assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index, digitus; quòd eum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Λεύγαλέος, perniciosus, difficilis, gravis: etiam malus.

Λεύσσω, Poët. video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος. τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα perpetravit, id est, non obliviscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Ληκέω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens, seu virilis animus, à λῶ, volo.

* Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, a λαμβάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Ληνὸς,

Ληνὸς, lacus torcularii preli.
Λῆνος, εος, τὸ, lana.
* Λῆρος vel λῆροι, nugæ, ineptiæ, à λὰ & ἐρῶ, i. valde dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίην, valde, admodum.
* Λιμὴν, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, stagnum, palus.
Λίγγω, strideo, seu strido.
Λιγὸς, stridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθος, lapis.
* Λιμὸς, fames, esuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.
Λίνον, linum.
Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, accusat. λῖν, leonem.
Λίσσομαι, supplico, precor, λιτὴ, supplicatio.
Λιτὸς, simplex, nudus, vilis, tenuis, non exquisitè elaboratus.
Λόγχη, i. λῆξις, μερὶς, sors portio: etiam lancea.
Λοίδορος, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, pestis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorsum in anteriora inclinant.
Λούω, lavo.
* Λόφος, cervix in jumentis, seu ea pars colli cui jugum imponitur, à λέπω.
Λοφάω, respiro, interquiesco.
Λόχος, cohors: etiam insidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funestus, tristis, exitiosus.
Λύζω, singultio, singulto.
Λύθρον, cruor, pulverulentus sanguis, pulvis sanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, sordes, quasi λοῦμα, ex λούομαι, lavor.
Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, molestia, à λύω, quia solvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia dissolvit rationem.
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, solvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Ἄλυσις, εως, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λώϊστος & λῷστος, optimus, à λῶ, λῇς, λῇ, volo.

M.

Μαζὸς, mamma.

Μασὸς Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.

Μασδάω, quæro vestigo; ut pueri mammam.

* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.

μάνης, ου, servus, famulus.

* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κῆρ, non sorti subjectus.

Μάλα, valdè, multùm.

Μαλάσσω, mollio.

Μάλθα, cera emollita.

* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.

Μανθάνω, disco.

Μάντις, vates, divinus.

Μαραίνω, marcescere facio.

Μάρσυ, ὁ, insanus, stolidus.

Μαρμαίρω, resplendeo.

Μάρπτω, capio, corripio.

Μασάομαι, mando, manduco.

Μάσσω, pinso: etiam abstergo.

Μαγδὰς, pistor.

Μάζα, maza, panis genus.

Μάγειρος, coquus.

Μάστιξ ῐγος, flagrum, scutica.

Μάτην, frustra, in vanum.

Μασχάλη, axilla, ala, armus.

M.

Μάχη, pugna, prælium.

Μάχλος, libidinosus, lascivus.

Μάω, vehementer cupio, quæro.

μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.

μήτηρ, mater.

* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα canens.

* Μετέωρος, sublimis, à μὴ & ἀείρω.

Μεγαίρω, invideo.

Μέγαρον, domus.

Μέγας, magnus.

Μέδω, impero.

Μέθυ, vinum, temetum.

Μειδάω, vel έω, rideo, subrideo.

Μεῖον, minus.

Μείρω, divido, partior.

μόρος, portio, fatum.

μοῖρα, pars, sors, conditio

μέρος, εος, τὸ, pars.

μέτρον, modus, mensura.

μέριμνα, cura, solicitudo.

μερμαίρω & μερμέρω, curo, anxiè, curiosè cogito.

μέρδω, privo; & intueor, obtueor.

Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.

Μέλαθρον, domus.

Μέλας, niger, ater.

Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μελε-

Μελεδαίνω, ἐπιμελέομαι, curo.

Μέλει, impersonal. curæ est.

Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.

Μελία & μελίη, fraxinus, arbor.

Μέλι, mel.

Μελίοω, mellitum reddo.

μέλισσα, apis.

Μέλλω, futurus sum.

Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.

Μέλπω, canto, ludo.

Μέμφομαι, conqueror, accuso.

Μὲν, quidem.

Μένω, maneo, permaneo.

Μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.

Μενεαίνω, cupio vehementer.

Μέσος, medius.

Μεστὸς, plenus, refertus.

Μετὰ, cum, unà cum, post.

Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.

Μεταξὺ, inter, in medio.

Μέχρι vel μέχρις, usque ad.

Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.

Μῆκος, τὸ, longitudo.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.

Μηλέα, malus arbor: μῆλον, malum, pomum.

Μῆλον, ovis, pecus.

* Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μείνη, luna.

Μείνη, luna.

* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.

Μηνύω, indico, significo.

Μηρὸς, femur, fœmen.

Μηρύω, revolvo, rumino.

Μῆτις, ιδος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.

Μηχανὴ, artificium.

Μιαίνω, inquino, contamino.

Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω, & μίγνυμι, misceo.

Μίγα, mixtim.

Μικρὸς, parvus.

Μιμέομαι, imitor.

Μινύθω, minuo

Μιτύλλω, in minutas partes seco.

Μισθὸς, merces.

Μίσος, εος, τὸ, odium.

Μίτος, licium.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.

Μόγις, vix, ægrè.

μόγος, labor, ærumna.

Μοιχὸς, mœchus, adulter.

Μολέω, venio, advenio.

μολίζω, idem.

Μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, vix, idem quod μόγις.

Μολυίνω, polluo, contamino.

Μόνος, solus, unus, unicus.

Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda facie,

facie, ut strix fuisse dicitur: & sumitur pro larva & terriculo.

Μόρφη forma.

μορφνὸς, obscurus, tenebrosus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, molestia.

Μυδάω, humore putresco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, consilium, à μυέω, doceo.

Μῦα musca.

Μυκάομαι, mugeo.

Μυκὸς & μύδος, surdus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, i. κυλλὸν, curvum.

Μύειοι, decies mille; μυρίοι, infiniti.

Μύρμος & μύρμηξ, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

μύσεον & μυσίλη, panis excavatus, buccea panis cava.

Μυχὸς, penetrale, recessus.

Μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium: etiam fugo.

μυκτὴρ, naris.

μυτὶς, ίδος, nasus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μύσος, scelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ instituo, praesertim eâ quæ ad res sacras pertinet.

Μυσήειον, sacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολυνω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehensio.

Μῶν; num, nunquid, utrúm?

* Μωρὸς, & Attice, Μῶρος, stultus, fatuus, quasi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N.

NAὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάπη, ης & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quasi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo, piscis.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Νοῦς ὸς, navis, à νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὶ & εἶκω.

* Νεκρὸς, mortuus defunctus, à νὶ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, irascor.

Νέμω tribuo, distribuo: etiam possideo; & pasco, administro.

νέμε-

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος. τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio.
νεῖον, nuper.
νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νεύω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ nubes, nebula, à νὴ & φαός.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ. insula.
Νέω & νοστῶ, eo redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, & νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ. privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
* Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ὑος, venter, uterus.
* Νῆστις, jejunus ex νὴ & σίτος.
Νήφω, sobrius sum.
* Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίνω. ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
* Νόος, ους, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius,

Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, seorsum.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη. sponsa, nova nupta: etiam Nympha Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, valnero.
Νυστάζω, dormito, proprie dormito capite nutans.
* Νωθὴς, ές, tardus, à νω privat. & θέω.
Νωμάω. moveo, agito verso; interdum etiam vibro.
Νῶκαρ, torpor.
Νῶτος, dorsum, νῶτα, in plurali.

Ξ.

ΞΑίνω. carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἀνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piscis.
Ξιστίζω, manu in altum sublatâ sulto.
Ξεσθὸς, idem quod Ξανθὸς,

flavus, & πυῤῥός, rufus.
Ξωὸς, i. κοινὸς, communis, Atticé.

O.

Ὄαρ, ῆ, idem quod ἄορ, uxor, conjux, unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor, & moles: & magnitudo, amplitudo.
Ὄγκη, angulus, seu uncus.
Ὁδὸς, ἡ, via.
* Ὀδὰξ, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
* Ὀδύνη, dolor, propriè, corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὄζος, nodus, ramus arboris.
Ὄζω, oleo.
Ὀθόνη, cura, ratio.
Ὀθέω, & Ὀθόω, curo.
Οἷ, adverb. quo, ubi.
ὅθι, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Ὀϊζὺς, ἡ. ærumna, miseria
οἶτος, idem, ab οἴ, hei.
Οἰδέω, vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἄοικος, dotis expers, indotata.
Οἶκλος, miser cordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
* Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.

O.

Οἷος, qualis: & οἶος, solus.
Ὄκεις, idem quod ἄκεις, cacumen.
Οἶς, οἰὸς, & ὄις, ὄιος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρέω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiscor.
Οἴω, & οἶω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis: propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὀκνος, pigritia.
* Ὄλβος, beatitudo & opes; quasi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὄλισθος, lapsus.
Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
ὗλος, sanus, & crispus; item noxius.
* Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοὸς φύρομαι.
Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
* Ὄμβρος, imber, pluvia quasi

quasi ὁμόροος, simul defluens.

*Ὅμηρος, obses, & ὅμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante, ἀκολουθεῖν.

Ὅμηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni Vetum Pieriis ora rigantur aquis.

Ὄμνυμι & ὀμνύω, juro: ex ὀμόω, ῶ, inusit. Luc. ὀμόσω.

Ὁμὸς, similis, & idem.

Ὅμιλος, cœtus, multitudo.

Ὀμφαλὸς, umbilicus.

Ὄμφαξ, ὁ καὶ ἡ, uva acerba.

Ὄναρ, somnium, insomnium.

Ὄνημι, juvo, prosum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

Ὄνος, asinus.

Ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, unguis, ungula.

Ὀξὺς, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄξος, τὸ, acetum.

Ὀπάζω, persequor, præbeo.

Ὀπηδεύω, & ὀπηδέω, comitor.

*Ὄπις, ultio, vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.

ὄπισθεν, à tergo.

Ὅπλον, ὅπλα, arma.

ὁπλότερος, junior.

Ὀπὸς, succus, humor.

Ὁπότε, quando: ὅπου, ubi.

Ὀπτάω, torreo, asso.

Ὄπτω, video, aspicio.

ὤψ, ὀπὸς, oculus, aspectus, vultus.

*Ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visûs.

Ὀπυίω, conjugem habeo.

Ὀπώρα, autumnus.

Ὁράω, video, cerno.

*Ὀργὴ ira ab ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια sacra Liberi.

Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto.

Ὀρθὸς, rectus, porrectus.

Ὄρθρος, tempus matutinum.

Ὁρμὴ, impetus.

Ὄρνις, θος, ὁ & ἡ, avis, ales.

Ὄρος, τὸ, mons

Ὅρος, ὁ, terminus, limes.

Ὀῤῥὸς, serum lactis.

ὄῤῥος, pars corporis.

Ὀρπαλὶς, pullastra, gallina.

Ὀρύσσω, fodio.

Ὀρφανὸς, orbus, pupillus.

*Ὄρφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

Ὀρχέομαι, salto, tripudio.

Ὄρχις, testiculus, testis.

Ὄρω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

Ὄτλος, ærumna, labor.

Οὖρος, ventus secundus; etiam custos, inspector.

οὐρὸς, alveus.
Ὅς, qui, Ὅστις, quicunque.
οὗ, ubi, ὅτε, quando.
Ὅσιος, sanctus, justus.
Ὀστέον, ὀστοῦν, os.
Ὄστρακον, testa.
Ὄσσα, vox.
* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & εὐφραίνομαι, qua voce includitur etiam vox ῥὶν, naris.
Ὀστύνω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
Οὖθαρ τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὰ, cauda.
* Οὐρανὸς, cœlum quasi ὁρανὸς quòd sit visui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
οὖας, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero ictum infero
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: aliàs augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, serpens, anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.
Ὄφρα, i ἵνα, ὅπως, ut, quo.
Ὀχετὸς, canalis, aquæductus
Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.

ὀχλεύω & ὀχλέω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
* Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὄσσα, vox, fama.
Ὀψὲ, serò, longo pòst tempore.
Ὄψον, obsonium, omne id quo, præter panem, vescimur.

Π.

Παῖς, δὸς, & πάϊς, ἀΐδος, ὁ καὶ ἡ, puer, vel puella.
* Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulso.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rursus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρέξ, παρὲκ, extra, foris.
Παράδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ καὶ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poët. ante, priùs: idem quod πρὸ vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inspergo, conspergo.
Πάσχω, quod sumit sua tempora à πήθομαι, patior, & ago, facio: etiam, accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

Πα-

Παπάω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

* Πατήρ, pater, ſenex, quaſi παῖδας τηρῶν, i. ſervans pueros.

πατρωὸς, vitricus: πατρῷος, paternus.

Παῦρος, Poet. idem quod ὀλίγος, paucus.

Παύω, finem impono, deſiſtere facio.

Παχὺς, craſſus.

Πάω, poſſideo, acquiro.

Πέδη, pedica, compedes.

* Πέδον, ſolum, terra, à πούς, ποδὸς pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, perſuadeo.

Πίστις, fides.

Πείκω, pecto, carmino.

πόκος, vellus.

Πεῖνα, fames, eſuritio.

Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

πείρω, tranſadigo, transfigo: & tranſeo, pertranſeo.

πόρος, tranſitus, trajectus.

Ἄπορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito; vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.

Ποείζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati, quod facile trajici poteſt.

Πέλας, prope, ut πλησίον, ἄσχι.

Πελάω & πελάζω, propinquo.

* Πέλαγος, pelagus, à πέλας, & γῆς.

Ἄπλαγος & Ἄπλητος, immenſus, inacceſſus.

Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.

Πελὸς, niger, fuſcus.

Πέλτη, ſcutum brevius.

Πέλω & πέλομαι, Poet. ſum.

Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, miſſio deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

Πενέω, ſum pauper, inops.

Πενία, πενίη, paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω, πένομαι, ſtudioſe aliquid facio.

Πόνος, labor, ſtudium.

Πέπλος & πῆπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine cæteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.

Πέπω, coquo.

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo; etiam vendo.
Περδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de propter, circa.
Περισσὸς, nimius.
Πέρκος, & πέρκνος, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quasi πέρφορος, seu a περιφέρεσθαι, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πεπάω, πετάζω, πετανύω, πεπάννυμι, pando, explico. πιτάζω, etiam tendo.
Πέτασσον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
Πάγος, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πηγὴ, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πλασμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρεις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium, à πάσχω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πῆνη, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, κερκίς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πὰρ, seu λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπίσκω & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὸς, potulentus.
Πότος, potatio, convivium.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
Πεσσὸς, sive πεττὸς, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus, arbor quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Πλά-

Πλάγιος, obliquus, transversus.

Πλάνη, error, erratio.

Πλάξ, ακὸς, tabula ex lapide.

Πλάσσω, fingo.

Πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλέκω, plico, plecto, necto.

Πλέος & πλεῖος, plenus.

Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.

Πλέω, πλεύσω, navigo.

Πλήθω, impleo, repleo.

Πίμπλημι, idem.

Πλήρης, εος, plenus.

Πλὴν, præterquam.

Πλημμελὴς, ές, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.

Πλήσσω, percutio, ferio.

Πλίνθος, ἡ, later.

Πλίνω, sive Πλίνομαι, gradior.

* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύπτης, i. multis annis opes collectæ.

Πλυνῶ, lavo, de vestimentis: ut λέω, de corpore.

Πνέω, flo, spiro, respiro.

Πνίγω, suffoco, strangulo.

* Πόθος, desiderium, à πείθω,

Πόα & ποίη, herba.

Ποιέω, facio, efficio, ago.

Ποικίλος, varius.

* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio, etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quasi in ποίῃ μένων.

Ποινὴ pœna, ultio, injuria.

Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.

Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam quis

οἷος, qualis.

Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.

* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.

Πολέω, verto, verso.

Πόλπη, puls, pulmentum.

Πολιὸς, canus.

* Πόλις, urbs, civitas à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.

Πολὺς, multus, numerosus.

* Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.

Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.

Πόποι, Dii, Papæ.

Πόρτις, vitulus, juvencus.

* Ποσειδῶν, Neptunus, a σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.

Πόσθη, ἀκροπόσθιον, præputium.

Πόσις,

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quòd potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, id eſt, μόρος, ſors, fatum, a πίπτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, auguſtus, a πέπω, cado.
πούς, ποδὸς, pes.
Πρᾶος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, ſtipes, ſtips.
Πρέπω, decorus ſum, conſpicuus ſum, & excello.
πρέσβυς, εως, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, ſenex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
πρηὼς, έος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ὠνέομαι & ὠνοῦμαι.
Πρὶν, prius, ante.
Πρίω ſeu πρίζω, ſerro, ſerrâ ſeco, vel findo, frendere dentibus.
πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrectâ manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
προῖξ, ικος, donum, dos.
πρὸς à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, cauſa, occaſio.
Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, adminiſtrator.
Πρωΐ, mane.
πρωΐ, idem.
πρώρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, ſternuo, ſternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτέρον, ala, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, υγος, ὑ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτώσσομαι, idem.
πτωὼξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτύσσω & πτίσσω, tundo, decortico pinſo.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πτύω, ſpuo, excreo.
Πυξ, pugno.
Πυγμὴ, pugnus; etiam menſura ſex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαῖος, æquans ſeu explens πυγμήν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, denſe, ſpiſſe: etiam prudenter.
Πυγὼ, nates, piga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, οῦς, & πυθὼν, ῶνος, urbs

urbs Phocidis, quæ & Delphi appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum. Latine Foris, seu Fores Janua, Ostium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescisco, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio.

πεύσεις, nuncii, sermones.

πύσις, εος, ἡ, auditio, fama.

Πύον, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πύον, pus, πύελον, locus ubi lavatur. Balneatoria vasa.

Πῦρ, υρός, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πυρίον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πυρὰ, rogus.

πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

ὁ πυρός, qui fecundo assatur.

πύργος, turris.

Πυρὸς, οῦ, ὁ, nucleus vel

quod in pomo ligneum osseúmve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρηνον, instrumentum Chirurgicum; id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ ἡ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πίνος; etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P.

*Ῥάβδος, & ῥαβδὸς, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

Ραιω, profligo, perdo.

Ραπὶς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία,

Ραχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Ρέγχω vel ῥέγκω, sterto: factum per Onomatopœiam.

Ρέζω, facio, etiam sacrifico.

Ρέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ρέμβη, vagatio, erratio.

Ρέπω, vergo, propendeo; propriè de statera.

Ρόπαλον, clava.

Ρέω, fluo, etiam fundo.

Ρεῦμα, fluentum.

Ραίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ραθάμιγξ, gutta.

Ρόθος, undarum sonitus.

Ρὶν, ινὸς, & ῥὶς ἡ, nasus.

Ρινὸς, ὃ, ὁ καὶ ἡ, pellis, corium.

Βροτὸς, mortalis.

Βρότος, sanies.

Ρίζη, ης, radix.

Ρὴν, ηνὸς, ὁ, ovis.

Ρῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ρίνη, ης, lima.

Ρίπτω, projicio præcipito.

Ρόδον, rosa. Æol. Βρόδον.

Ροῖζος & ῥοῖβδος, stridor: *Rushing of waters.*

Ράζω & ῥοίζω, latro.

Ρούσιος, coccineus & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.

Ροφέω & ῥοφάω, sorbeo.

Ρυθμὸς, numerus.

Ρύπος, ὁ, sordes.

Ρύπτω, sordes eluo.

Ρώω, confirmo.

Ρώμη, robur.

Ἔῤῥωμαι, valeo.

Ρῶψ, ωπὸς, virgultum.

Ρῶπος, merces parvi momenti.

Σ.

ΣΑ'λος, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλός.

Σάλπιγξ, ἡ, tuba, buccina.

Σὰρξ, caro.

Σάττω, onero, onus impono.

Σαφὴς, manifestus perspicuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.

Σειρῶ, σειρόω & σειραίνω, & σειριάνω, deficco, arefacio; unde σείριος, Sirius, stella canicula.

Σείω, concutio, quasso, agito.

σεω,

σέω, ex quo σεύω, cieo.

σήθω, excutio, cribro.

σαίνω, caudam quatio.

σάω, ex quo Doricum, ἀπέανται, unde illud, ἔῤῥει τὰ καλὰ, Μίνδαρος ἀπέανται, id eſt, ἀπῶλε, τέθνηκε, perière honeſta, Mindarus interiit.

σαίρω, ſcopis purgo, verro.

Σηκὸς, ſtabulum, receptaculum.

Σῆμα, ſignum, nota, vexillum, ſepulchrum. Ἄσημος non ſignatus, ignobilis.

Σήπω, putrefacio.

Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent ſericum.

* Σῆτες, Dor. Σάτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quaſi τῷ ἔτει.

Σὴς, τὸς, tinea.

Σθένω, valeo, poſſum.

Σιγάω, taceo, ſileo.

* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, ſtrideo.

Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, ſaliva.

Σίζω, ſtrideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.

Σίκυος vel σικυὸς, ὁ, cucumis.

σικύα, cucurbita.

Σκαμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.

Σκολιὸς, tortuoſus, obliquus.

Σιμὸς, ſimus, qui preſſis eſt naribus.

Σίνω, noceo lædo.

* Σίνηπι, ὃθεν τὸ σίνεται τοὺς ὄπας, i. quod lædat oculos ſinapi.

Σῖτος, frumentum, cibus.

Σιωπάω, ſileo, taceo.

Σκάζω, claudico, ex σκάω, σκαιὸς, lævus, ſiniſter.

σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, diſtortus.

σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere; etiam lignum incurvum, quo tendidicula ſeu decipula ſuſtinetur, & in quod impingens animal ipſam decipulam in ſe ſubitâ ruinâ evertit.

Σκαίρω, ſalio, tripudio.

σκαρίζω, idem.

Σκάλλω, ſodio, & dirumpo, findo.

Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. ſodio, foſſam duco.

Σκεδάω, diſſipo, diſpergo.

Σκέλλω, exſicco, arefacio, ex σκλέω & σκλῆμι, inuſit.

Σκέλος, crus.

Σκέπτομαι, circumſpicio, deſpicio,

ſpicio, perpendo viſito.

Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, εος τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκηνὴ, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo; etiam prætexo, aliquâ ratione nitens; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen, quòd in terram impetu violento illiſum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σαυρὸς & χάραξ.

*Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, ε, ὁ vel τὸ. εος, tenebræ, caligo; ſæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

Σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.

Σκύμνος, catulus leonis.

Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, ſcutica.

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμέω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.

Σμιλεύω, ſcalpello amputo.

Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμυχερὸς, ærumnoſus.

Σορὸς, ἡ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ὁ, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudes ſeu rudicula, gladius, enſis.

Σπανὸς, & σπάνιος, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάρτος, ſive σπάρτον, ſpartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio; in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπεῖρα ſpira, ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſeſe non redeuntes.

Σπη-

Σπείρω, ſemino, ſero.
Σπένδω, libo, ſacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, feſtino.
σπουδή, feſtinatio, ſtudium.
Σπίλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viſcera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & ſimilia, quæ in cæſis victimis aruſpices conſiderabant.
Σπλήν, ῆνος, ſplen, lien.
Σπόγγος, ſpongia.
Σποδός, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, ſpondylus, vertebra; ſunt 24. oſſa quibus tota ἡ ῥαχὶς conſtructa eſt.
Στάζω, ſtillo.
στάγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa.
Στάχυς, υος, ſpica.
Στέαρ, τὸ, ſebum ſive ſevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, ſterilis, quæ non parit; carina navis; & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, propriè ordine.
στοχάζομαι, collimo, & recta ad ſcopum tendo: rationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex; etiam ſtirps.

στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam inſtruo, paro, & orno exorno; propriè de corporis cultu.
Στενὸς, anguſtus, arctus.
στένω, gemo, ſuſpiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, ſolidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orno.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, ſtigmata inuro.
Στίλβω, ſplendeo, luceo.
Στλεγὶς, ίδος, ſtrigil.
στλεγίζω, ſtrigil rado, ſeu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτομα, ſcindo.
στόμαχος, ſtomachus.
Στορέω, ſterno, ſolo æquo.
στραγξ, γγὸς, gutta, ſeu ſtilla.
* Στρατὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στερρῶς ἵσασθαι, i. e. firmiter ſto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπτω, torqueo, verto.

ςραγγὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Στρηνὴς, έος, asper, item acutus. At ςρῆνος, luxus, fastus, deliciæ; unde ςρηνιάω, lascivio.

* Στρουθὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τοῦ μετ' οἴςρου θεῖν, viz. ad venerem; Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄπριον, leguminis species.

Στύραξ, ακος, cuspis teli: etiam arbor.

Στυγέω, F ςύξω, à ςύγω, odio prosequor, odi.

Στυφελὸς, durus, asper.

ςύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺν, Att. Ξὺν, cum, una cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σὺς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus

ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὕνις sive ὕννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὴν, ηνὸς, cuneus.

Σφὴξ, idem, vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ίδος, signum, sigillum.

Σφριγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio, pulso, eâ significatione qua arterias pulsare dicimus, & mico, palpito.

Σφύρα, malleus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, scelestus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, disseco.

Σχῖνος, ἡ, lentiscus, dentiscalpium.

Σκοῖνος, juncus, funis ex junco plexus; mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, rubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo, & concito

Σῶκος,

Σῶκος, Mercurii epithetum, ex σάοικος, i. σώζων τοὺς οἴκους.

T.

TΑλάω, τλάω, τλῶ, ſuffero.

Τάλας, αντος, miſer, ærumnoſus.

Ὤιμοι, τάλας hei mihi miſero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμος παρθένος, μελλονύμφη, Nuptui apta, quod puellæ uſque ad nubilem ætatem lanificia exercere ſolerent.

Ταμίας, promus condus, diſpenſator eorum quæ promenda & condenda ſunt, à τέμνω, diſtribuo.

* Ταπεινὸς, quaſi παλεινὸς, depreſſus, humilis, non multùm à terra aſſurgens; cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppoſitum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, ſuperbus.

Τάπης, ητος, ἡ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβος, τὸ, terror, metus.

τάρταρος, infernum.

Τάριχος, ε, vel εος, ὁ, ἡ, vel τὸ, ſalſamentum.

Τάρχεα, inferiæ, juſta.

τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνος, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infeſto.

τέρλω, tener.

Τεράμων, ονος, mollis.

Τραύω, vulnero, faucio.

Τραυλὸς, blæſus, balbus.

τρέω, tero, attero, terebro.

Τρύω, Τρύσκω, & τρύχω, Τρυχόω & Τρίβω, τρώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo rodo: unde τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχος, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam ſignum, prodigium, oſtentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι. exiſto, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τεμνω, ſcindo, ſeco.

Τένδω ſive τένθω. comedo, rodo, ſeu arrodo.

Τέρας, τὸ. ſignum, prodigium, monſtrum.

Τερθρεύς, έως, præſtigiator, impoſtor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τέκτω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
* Τέφρα, cinis, cui κονδὲς & μαιέλη ſynonyma ſunt, à πύρω, incendo.
Τέχνη ars.
Τήκω, liquefacio, liquo
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τιθασσὸς, cicur, mitis.
τιθασσόω, cicuro.
Τιτθὴ, nutrix & mamma.
τιτθόω, nutrio.
Τίθημι, à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam θεσμοὶ, leges
θέμις, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus.
Τὶς, aliquis, quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
τίομαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.

ἐπτίμιον, mulcta, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες & πτλῶες, Dæmones quidam à Jove à cœlo ſub terram detruſi, à πτλάω, ulciſcor.
Τεῖχος, paries, murus, ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπόω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa, quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus; cui opponitur λεῖος lævis.
* Τείγλη, mullus, quoniam τρὶς πίλει τοῦ ἔτους, terparit in anno.
Τείβω, tero, abſumo.
τρίβος, ὁ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τροφὸς, ὲος, τὸ, alumnus, θρέμμος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀναδρομὴ,

Ἀναδρομὴ, Sublatio in altum.

Τροχὸς, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

* Τρήρων, ἡ, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd sit timida.

Τρίζω, strido.

Τρύγη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.

τρυγάω, vindemio.

Τύλος, callus, seu callum; τύλοι quoque superciliorum pili.

Τύμβος, bustum, sepulchrum.

Τύπτω, verbero, percutio.

* Τύραννος, rex, tyrannus, a τρύω, vexo.

Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.

* Τυρὸς caseus, à τηρεῖν, quia est lac servatum.

Τυρόω & τυρεύω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.

Τυτθὸς, ὁ καὶ ἡ, parvus.

τυῖνος, idem.

Τυφλὸς, cæcus.

Τύφω & τυφόω, fumum excito; unde τύφος, & τῦφος, fumus.

* Τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.

Τωθάζω, dicteriis seu convitiis incesso, irrideo, opprobriis mordeo.

Υἀκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus & gemmæ nomen.

Υαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος crystallus.

* Υβρις, injuria, sed gravior, quasi ὑποβαρὺς, admodum gravis.

Υγιὴς, ἑος, sanus, benæ valens, integræ valetudinis.

Υγρὸς, ὑγροῦ humidus, madidus; interdum liquidus fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus, siccus.

Υδω, celebro, canto.

Υμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.

Υἱὸς, filius, natus.

Υλάω, ῶ, latro de canibus.

Υλη, materia, sylva.

Υπὲρ, super, pro, per.

* Υπατος, Consul, quasi supremus.

* Υπνος, somnus quasi λύπονος, quia solvit labores.

Υπὸ, à, ab, præ per.

ὕστερος, posterior.

Υπόδρα, torve, torvis oculis.

Υπτιος supinus, resupinus.

Υφαω & ὑφόω, texo.

Υψος, τὸ, altitudo, cessitudo.

Υω, pluo

ὕδωρ, & ὕδας τὸ, aqua pluvia.

ἱδρὼς, sudor.

ἵδρως, sudor: sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ.

Φλέγω, φλήγω, edo, comedo.

Φαιδρὸς, hilaris, alacer.

Φάλα, ornamentum quoddam galeæ.

Φαλακρὸς, calvus.

Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux solis.

Φάω, Φαέθω, luceo: φαίνω & φαΐνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.

* Φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.

Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.

Φάτνη, præsepe, stabulum.

Φαῦλος, vilis: etiam malus, improbus.

Φαύλως, malè, difficulter.

Φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.

Φράζω, dico, memoro, commemoro, expono. Mid. φράζομαι, cogito.

Φάω & φάζω, occîdo.

Φένω & φονεύω, idem.

Φέβομαι, fugio, metuo.

Φέγγος, τὸ, splendor, lux, lumen.

Φείδομαι, parco, ignosco, misereor.

Φελλὸς, suber.

Φένακξ, impostor: etiam derisor.

Φενακίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio, illudo.

* Φέρβω, pasco, alo: quasi φέρω βίον, fero victum.

* Φερνὴ, dos, & quæ sponsæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.

Φέρω, F. οἴσω. ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέγκω, Aorist. 1 & 2. ἤνεγκα & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto; etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

Φεῦ, heu, eheu.

Φεύγω, fugio, fugam capio.

Φέγγομαι, loquor, vel sonum edo.

Φθάω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.

Φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabesco.

φθειρ ὁς, pediculus.

* Φθόνος, invidia, invidentia: quasi φόος, cædes.

* Φιάλη, φιάλη τὸ πᾶν ἄλις, quasi πάλη, phiala, poculum, patera.

Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.

Φιμὸς vel φίμος, camus, fascella,

ſcella, capiſtrum.
Φλάω, contundo, contero.
Φλέγω, uro, incendo, inflammo.
Φλέω, nugor.
Φλύω, φλύζω, idem.
* Φλύαρος, nugator.
Φλὲψ, βὸς, ἡ, vena.
Φλοιὸς, cortex.
* Φοῖβος, purus, Phœbus, ſol: quaſi φῶς βίȣ, lux vitæ.
Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui eſt à Phœnicia.
Φοιτάω, ventito, venio.
Φολὶς, ίδος, ſquama: ſed qualis eſt ſerpentis.
* Φόνος, cædes, à φένω.
Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.
* Φορμὸς, ſporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.
* Φόρτος, onus, à φέρω.
Φράσσω & φράττω, ſepio, munio.
Φράγμα, ſepimentum.
Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.
Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
Φρένες, præcordia, mentis ſedes.
Φρονέω, mente ſum præditus, ſapio.
Φροντὶς, ἡ, cogitatio, cura.
Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίσσω & φρίττω, horreo, horreſco.
* Φρȣ̃δος, quaſi πρόοδος, evanidus, qui abiit, diſparuit.
Φρυάττομαι, fremo, de equo.
Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, torreo.
Φρύνος, rubeta, rana venenoſa.
Φύκος, εος, τὸ, alga, radicula qua ſe fucant mulieres, unde Fucus Latiné: etiam metalli genus.
Φυλάσσω, cuſtodio, ſervo, caveo, vito.
Φύλη, tribus.
Φύλλον, folium, frons frondis.
Φύρω, miſceo, inquino, fœdo.
Φυσάω ſufflo, inflo.
Φύω, gigno, produco: etiam naſcor, ut φύομαι, orior, exorior, enaſcor.
Φύσις, enaſcentia, natura.
Φωγνύω & Φώγνυμι, torreo, uro.
Φωλεὸς ſive φωλεὰ, luſtrum, antrum.
* Φωνὴ vox; quaſi φῶς νȣ̃, lux animi.
* Φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.
Φῶρ, φωρὸς, ſive φῶρος, ȣ, ſpeculator, explorator.
Φωριαμὸς, ſcrinium, arcula.
Φῶς, φωτὸς, τὸ. lux.
Φὼς φωτὸς, ὁ, vir.

Χάζω vel potiùs χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Χαίνω, hisco, dehisco, ex χάω inusitato.

χαος, τὸ, hiatus, chaos.

χάμη, hiatus oscitatio: etiam ostrei genus, & mensura liquidorum.

Χὴν, ὑνὸς, ὁ ἡ, anser.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

χαίρομαι, idem.

Χαρις, gratia, venustas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.

χάριτες, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα, grando

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, silex.

* Χάλις, merum, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν ἵνας.

Χαλίκρατος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena, frænum.

Χαλέπτω, damno afficio; etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, perniciosus, noxius, gravis, molestus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, asper, sævus, immitis.

* Χαλκὸς, æs, ab ἀλκή.

Χαμαὶ humi, in terra.

Χαράσσω & χαράττω, sculpo, insculpo, inscribo, imprimo.

χάραξ, sulcus, fossa.

Χάρτης, charta ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαῦνος, laxus, fungosus.

Χέζω, caco.

Χεζανάγκη, cacandi necessitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* Χεὶρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδῶν, όνος ἡ, hirundo, quasi χείλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ἡ, testudo: & instrumentum musicum, lyra, cithara, chelys.

Χέρρος, sive Χέρσος, desertus incultúsque, asper: & substantive pro χέρσος, γῆ, solum sterile, desertum.

Χέω, F. χέσω & χεύσω fundo, effundo, diffundo.

Χοεὺς, έος, & χοὺς οὸς, congius, mensura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egesta: ἡ, aqualis, vas aquarium.

Χόω & χώννυμι, F. χώσω, educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poet. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

Χειμὼν, idem, & tempeſtas, procella, imber, ventus.

Χύω & Χωὶω, idem quod χέω.

Χύτρα & Χύτρα, olla, olla fictilis, teſta, cacabus.

χυλὸς, ſuccus.

Χηλὴ, forfex, forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιὼν, όνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, riſus, ſeu eriſio, illuſio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio; unde Χλαμὺς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, ſolum: unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.

Χνάω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ ικος, ἡ, menſura continens ſextarios duos, ſeu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, ὑός, porcus, ſus.

Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & ſiccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ, inteſtinum, chorda, ſeu fides ex inteſtino: etiam nervus, ſeu chorda quâ arcus intenditur.

Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium ſaltatio, tam de actione ſaltandi, quàm de ſaltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba virens, à χείρω, quòd reſecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χραίομαι, utor.

Χρῆμα, res.

Χρήματα, pecunia.

Χρέος, χρέους, τὸ, & χρεὼν, & χρέως vel χρέως, debitum mutuum, æs alienum: etiam χρέος & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος quoque cauſa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis.

Χρειὼ. Ion. χρεὼ, pro χρεία, indigentia.

χρῄω. autem vaticinor.

χρὴ. oportet, opus eſt.

Χρῄζω, egeo, volo, rogo.

Χρηίζω, Poët. idem.

Χρίω, ungo, lino, ſeu inun-

ξω,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, ſtimulo.

Χρῶμα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.

Χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

Χρὼς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis ſpatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus, ſolum, ager; etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſim, ſeparatim, etiam ſingulatim; unde χωρίζω, ſeparo vel ſejungo.

Ψ.

ΨΑ'ω, tergo, abſtergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo. & appropinquo. ψαίω idem, ψήχω idem.

Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, feſtino; & diſtraho, & diffolutus ſum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαλάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, άδος, ros, ſtilla, gutta, quòd minutum ſit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψίθυρος, ſuſurrus.

* Ψωμὸς, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum commentum.

Ψεύδης, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo ſuffragium fertur; etiam ipſum ſuffragium.

Ψίαθος, ἡ, ſtorea, teges, peculiariter eæ tegetes quæ è junco aut vitili contexuntur

Ψόλος, fumus, flamma, ſuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, cui opponitur

ponitur θάλπος, τὸ, æstus, seu calor.

Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω.

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.

Ὠδὴ tribus, populi pars.

Ὠθέω, F. ὠθήσω & ὤσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, pello.

ὠκίζω, idem.

ὤκισκος, impulsor.

Ὠκὺς, celer, velox, pernix.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.

Ὦμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, proprie de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.

Ὦμος, humerus, quasi ἰσχυρὸν, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, οῦμαι, emo, mercor, ut ἀγορεύω, πρίαμαι.

Ὠὸν, ovum, quasi οἷον, quòd solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere; etiam generaliter tempus.

Ὥρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & εἵως, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὦχρος, pallor.

Ὠχρα, coloris genus.

Ὠχράω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.

Ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS Menſium Græcorum.

QUod loci relictum eſt, ne vacuum relinqueretur, id placuit Menſium Græcorum nominibus implere, quod ipſum quoque ſorte eſt nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omiſſis quæ de eorum diverſa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione (quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad ſuum Theſaurum retulit) nomina tantùm duodecim menſium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi menſibus Latinorum reſpondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιών, Januarius, ex Gaza, aliis October, à γαμέω, quòd eo menſe feſta aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιών, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ venatricis celebrari ſolitum.

Μουνιχιών, Martius, à Μουνιχία, qui portus erat Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanũ in quo Deæ ſacra eo menſe celebrabantur.

Θαργηλιών, Aprilis ἀπὸ τὰ θαργήλια, feſtum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum quas calor ſolis θέρων καὶ θάλπων ἡ γῆ prodixerat, diis offerentur.

Σκιροφοριών, Maius, quod eo menſe Σκιροφόρια, feſtum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athenis

nis ſolenni pompa deferebatur, ſignumq; ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιών, Junius, qui menſis primus erat Atticorum, anni initium quem à ſolſtitio æſtivo inchoabant, à ſacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιών, Julius, ſecundus menſis, in quo Apollini Metagitnio Athenienſes ſacrificabant.

Βοηδρομιών, Auguſtus, propter Βοηδρόμια, feſtum quoddam Athenis celebrari ſolitum, ob prælium à Theſeo adverſus Amazones feliciter geſtum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum. Et ſacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιών, October, à feſto πυανεψίων, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριών, November, dictus quia ἀνθέων στερεῖ ἡ γῆ, floribus ſpoliat terram.

Ποσειδεών, December, quaſi Neptunius quòd eſſet Neptuno ſacer, in eóque ſacra illa fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῆς μεγίστων, ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc ſunt nomina menſium Atticorum, quanquam de iis non ſatis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem ſuum menſem in τρία δεκαήμερα, id eſt, in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου, ſive ἀρχομένου· ſecundam μεσοῦντος μηνὸς vel ὄντι δεκάδι· tertiam φθίνοντος μηνὸς, ſive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiã ὄντι δεκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη ſeu τεττάρη, πέμπτη ſeu πεντάς, & ita deinceps; niſi quod primi cujuſque menſis

mensis dies vocetur νεμηνία, quoniam in eo erat novilunium, lunâ mentes auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέση quòd medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quod in ἰσταμένε & μεσοῦντος μηνὸς, diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἰσταμένε, secunda, tertia; & φθίνοντος δευτέρα μεσοῦντος, undecima, duodecima; in φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐνάτη φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus, legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γδ	γαὶρ	δε	δα
αη	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αηγ	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γεν	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γιων	γιων	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δὲ	δὲ
ἀυτῷ	ἀυτῷ	γο	γο	δη	δη
ἀυτὸ	ἀυτοῦ	γς	γς	δὴν	δὴν
γα	γα	γει	γει	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γων	γων	δς	δς
γαρ	γαρ	γω	γω	δυ	δυ

δων

δλω	δλυν
δω	δω
ἐῖ)	εἶναι
ει	ει
ἐκ	ἐκ
ἐν	ἐν
ἐξ	ἐξ
ὅπ	ἐπι
ὅζι	ἐζι
ὰ	ευ
ὶω	ην
ῤῤ	ες
θα	θα
θαι	θαι
θε	θε
θη	θη
θι	θι
θν	θν
θο	θο
θρ	θρ
θυ	θυ
θω	θω
κα	κα
κὴ	καὶ
κ̓	κατὰ
καυ	καυ
κε	κε
κι	κι
κλ	κλ
κν	κν
κο	κο
κρ	κρ
κυ	κυ
κω	κω
λλ	λλ
μα	μα

μαι	μαι
μαν	μαν
μ̓	μαρ
μαυ	μαυ
με	με
μ̓θ	μεθ
μ̓	μὲν
μ̓ν	μεν
μη	μη
μὶω	μιν
μι	μι
μμ	μμ
μν	μν
μο	μο
μω	μω
μ̓ν	μῶν
οῖ	οἷον
ʊ	ου
ῤῤ	οὗτος
πα	πα
παι	παι
παν	παν
πῤῤ	παρρ
πε	πε
πρ	περ
πρι	περι
πη	πη
πι	πι
πλ	πλ
πν	πν
πο	πο
πρ	πρ
πρρ	πρα
πρθ	προ
πρω	πρω
πτ	πτ

πυ	πυ
πω	πω
ῤχ	ρα
ει	ρι
σα	σα
σαι	σαι
ῤ	σαν
σαρ	σαρ
σαυ	σαυ
σβ	σβ
σε	σε
σει	σει
ση	ση
σθ	σθ
σθα	σθά
σθ	σθαι
σθε	σθε
σθη	σθη
σθι	σθι
σθο	σθο
σθω	σθω
σι	σι
σκ	σκ
σμ	σμ
σο	σο
σσ	σσ
σσα	σπα
σσαι	σπαι
σσε	σπε
σσει	σπει
σση	σπη
σσι	σπι
σσο	σπο
σσυ	σπυ
σσω	σπω
ϛ	σς

σστ

ὑπερ	ὑπερ
ὑπο	ὑπο
υς	υς
υσι	υσι
χα	χα
χαι	χαι
χαν	χαν
χας	χας
χαυ	χαυ
χε	χε
χει	χει
χη	χη
χην	χην
χθ	χθ
χι	χι
χν	χν
χο	χο
χς	χς
χυ	χυ
χυν	χυν
χω	χω
ψα	ψα
ψαν	ψαν
ψας	ψας
ψαυ	ψαυ
ψε	ψε
ψει	ψει
ψη	ψη
ψι	ψι
ψο	ψο
ψω	ψω

σχυ	σχυ
σχυν	σχυν
σχω	σχω
σω	σω
τα	τα
ταν	ταν
ται	ται
ταις	ταις
τας	τας
ταυ	ταυ
τε	τε
τη	τη
την	την
τηι	τηι
της	της
τι	τι
το	το
τον	τον
του	του
τρ	τρ
τρι	τρι
τρο	τρο
τυ	τυ
τυν	τυν
τω	τω
τωι	τωι
των	των
υι	υι
υν	υν
υπ	υπ

σσα	σσα
σσαι	σσαι
σσε	σσε
σση	σση
σσι	σσι
σσο	σσο
σσυ	σσυ
σσω	σσω
ST	ST
στα	στα
σταν	σταν
στας	στας
σταυ	σταυ
στε	στε
στει	στει
στη	στη
στι	στι
στο	στο
στς	στς
στυ	στυ
στω	στω
συ	συ
σχ	σχ
σχα	σχα
σχε	σχε
σχει	σχει
σχη	σχη
σχην	σχην
σχι	σχι
σχο	σχο
σχς	σχς

FINIS.

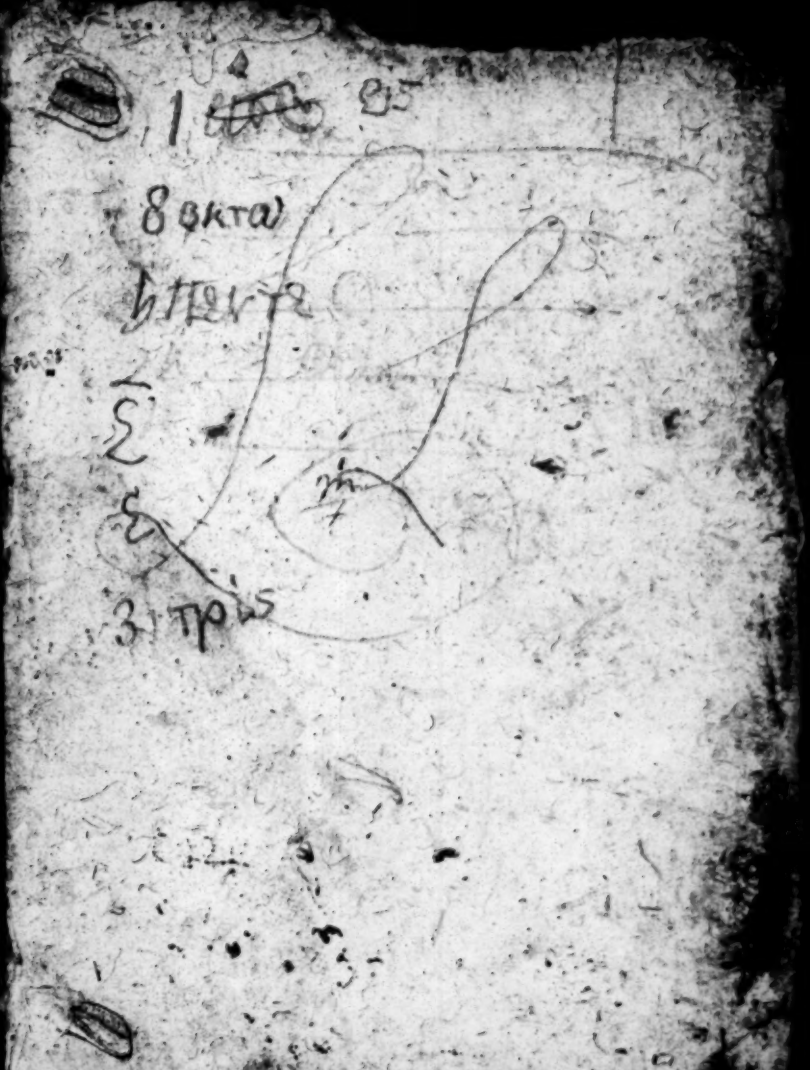

1 ~~[illegible]~~ 85

8 ὀκτὼ

5 πέντε

Ξ

Ξ

3 τρὶς